

*
Első
jubiláris
szám:
Politika
*

MAGYAR HÉTFŐ

Ára
10
fillér

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, VIII., JOZSEF-KÖRÚT 5

FELELŐS SZERKESZTŐ:
LÉVAI JENŐ

HÉTFŐ, 1934. ÉVI DECEMBER 24
X. EVF. 53. SZÁM • TELEFON: 318—08

Rablógyilkossá- g áldozata lett egy főtanácsos

Rejtélyes és egyelőre teljesen érthetetlen okból elkövetett gyilkosság tartja izgalomban a főkapitányság sérülési osztályát.

Vasárnap az esti órákban egy ismeretlen fiatalember a hüvösvölgyi nagyreuten rálőtt a vámgazgatóság főtisztviselőjére Koncskó István dr. pénzügyi számvevőszéki főtanácsosra.

Aki szokásos vasárnap délutáni sétájáról útban hazafelé, a közeli Remete Kertváros, Határ-utca 1. számú házába. Az 52 éves pénzügyi főtanácsos súlyos sérüléseivel a János-kórházban fekszik és bár eszméletnél van, állapota életveszélyes s e percben nem lehet tudni, hogy életben marad-e.

Koncskó István dr. feleségével, leányával, vejevel dr. Székely Györggyel, a Pénzügyi Központ főtisztviselőjével és kisnődjével együtt lakik Remete-kertvárosi villájában. Vasárnap délelőtt miután megébredt, rendes szokása szerint sétára indult a Hüvösvölgybe. Visszatérőben a hüvösvölgyi réten keresztül jött és éppen elérte a rétet, amely mellett a közönség kényelmére padok állanak. A számvevőszéki főtanácsos elegánsan volt feltöltözve prémbundában, kemény kalapban és sétapálcáját lóbálva le akart menni a rétet domboldalaról az útszerre. Közélemben és a környéken nem volt járókelő, az egyik padon a hüvösvölgyi végállomástól mintegy kétszáz lépésre egy sportruhás fiatalember ült. Fején nem volt kalap, fekete hosszú haurafésült haját simította, amikor a főtanácsos ránézett. A fiatalember merészen szembenézett Koncskó Istvánnal, majd lehajolt s olyan mozdulatot tett, mintha cipőszinórját akarná megkötni. A következő pillanatban

revolvért rántott elő kockás sportnadrágja zsebéből és rálőtt a főtanácsosra.

Egyetlen lövést tett. A lövés azonban pontosan talált, a golyó Koncskó gerincébe hatolt. A következő pillanatban a fiatalember felugrott és a főtanácsos felé akart rohanni, de az erős, izmos kisportolt állami tisztviselőt a lövés nem terítette le, hanem földbegyökerezett lábbal várta a támadóját. Ez azonban Koncskó segélykiáltására hirtelen észbekapott és nyomtalanul eltűnt a bokrok között.

Koncskónak annyi ereje még volt, hogy tovább kiáltozott segítségért. Perceken belül a villamos felé haladó turisták odarohantak. Az erejét vesztő

Koncskó csak annyit tudott mondani, hogy egy ismeretlen ember minden

és arra kérte a turistákat, kísérjék közeli villájába.

Ót-hat turista emelte fel a hatalmas termetű pénzügyi főtanácsost és a fájdalomtól nyöszörgő embert lakására vitték. A rövid útvonalon Koncskó István dr. egyre csak ezt ismételte:

— Rálőttem, a hátamban va na golyó.

Többen érdeklődtek aziránt, hogy merre futott a támadója. Koncskó megmutatta a padot, amely mellett a gyilkos merénylet történt és azt mondta, hogy a merénylő a bokrok között futott be az erdőbe. Többen a turisták közül erre visszafordultak, hogy a merénylőt megkeressék.

Hazaérve Koncskó főtanácsos felesége és leánya, akik megrémülve hallották a merénylet lefolyását, azonnal jelentették az esetet a közeli rendőrszemnek és a mentőknek. Időközben Koncskó pontos személyleírását adott merénylőjéről. A már közölt leírás felül nagy fájdalmi ellenére is még annyit mondott, hogy merénylőjén fehér szövet volt, de az is lehet, hogy csak egy fehér sálkendő volt rajta. Még azt is közölte, hogy négy óra után indult haza sétájáról és a merénylet körülbelül negyed 5 felé történt. Miután éppen üresen ment el a ház előtt egy taxi, a család a mentőket be nem várva, sürgősen beültette a főtanácsost az autóba és a János-kórházba szállították.

Az azonnali orvosi Röntgen-vizsgálat Koncskó hátgerincében még nem találta meg a golyót, úgy hogy újabb vizsgálatra van szükség.

Közben a főkapitányságról kikerkezett Zolnai István detektívfelelős, aki az irtózatos nagy fájdalommal ellenére eszméleténél lévő főtanácsost kihallgatta a merénylet körülményeire nézve. Koncskó István dr. ugyanazt mondotta el, amit már családjával és a turistákkal is közölt, de a nyomozás érdekében újabb támpontokat nem tudott adni. Úgy ő, mint családja érthetetlenül állanak a gyilkos merénylettel szemben és még csak megközelítőleg sem tudják előadni, hogy rablógyilkossági kísérlet vagy pedig bosszú műve volt a merénylő cselekedete. Soha, mint mondták

sem haragosa nem volt Koncskónak sem rossz viszonyban nem volt senkivel.

Tudtukkal ellenségei sincsenek. A rendőrség véleménye szerint meggyőzően rablógyilkossági kísérlet történt.

Az elegáns prémbundás urat a merénylő valószínűleg ki akarta rabolni, mert bizonyára pénz és értékes ékszereket sejtett nála. Csak az a körülmény, hogy

a főtanácsos nem esett össze, sőt súlyos sebe ellenére alig vérzett, mert a hátán levő sebből kiömlő vért a bunda bélésébe itta, térítette el a merénylőt attól a szándékától, hogy áldozatát kifossa és jobbnak látta elmenekülni.

A nyomozó rendőröközgek egyikének egy turista hölgy adott Koncskóval meg egyező személyleírást a tettesről. A rendőrség a Magyar Hétfő útján felkéri azokat a turistákat, akik Koncskót hazavitték, vagy pedig a merénylő felkutatására indultak, hogy a nyomozás elősegítése érdekében jelentkezzenek a főkapitányság sérülési osztályán.

Magyar kiküldöttek bécsi tárgyalásai a magyar-osztrák kultúregyezmény megkötésére

Gömbös Gyula miniszterelnök és Schuschnigg osztrák kancellár még a nyár folyamán Schuschniggnek Magyarországon tett látogatása alkalmából megbeszélést folytattak egy magyar-osztrák kultúregyezmény megkötése tárgyában. A magyar miniszterelnök legutóbbi bécsi hivatalos látogatása és az osztrák kancellár budapesti időzése során a kérdést újból megtárgyalták és ennek folyományaként a magyar megbízottak a napokban Bécsbe utaztak, hogy ott a kérdést az illetékes szakreferensekkel előkészítsék. Magyar részről Szily Kálmán

államtitkár vezetésével, Olay Ferenc dr. miniszteri osztályfőnök és Villány Lajos báró követtségi tanácsos tárgyaltak. Osztrák részről Pentner közoktatásügyi államtitkár, Loebenstein és Pohl dr. osztályfőnök vettek a megbeszéléseken részt. A tárgyalások kedvező eredménnyel jártak, úgy hogy a kultúregyezmény megkötése rövidesen várható. Magyar részről az egyezményt Hóman Bálint közoktatásügyi miniszter fogja Bécsben aláírni, amikor is a megállapodás részletei nyilvánosságra kerülnek.

Hóman Bálint kultuszminiszter január első felében utazik Rómába és Bécsbe, Koslowski lengyel miniszterelnök január végén jön Budapestre

Újév után újra erősen lendületet kap a politikai élet. A legnagyobb érdeklődéssel Hóman Bálint vallás- és közoktatásügyi miniszter utazása elé tekintenek. Hóman Bálint kultuszminiszter ugyanis január hó első felében Bécsbe, majd Rómába utazik. Utja hivatalos jellegű lesz, nagyfontosságú kultúrproblémákat fog letárgyalni. Bécsi tárgyalásai során szóba kerül majd az a régi terv is, hogy a magyar királyi Operaház vendégzerepeljen Bécsben, viszont a bécsi Opera Budapestre jöjjön vendégzereplésre. Hír szerint ezt a kölcsönös vendégjátékot a kultuszminiszter látogatása

szórnak meg. A legújabb érdeklődéssel Hóman Bálint vallás- és közoktatásügyi miniszter utazása elé tekintenek. Hóman Bálint kultuszminiszter ugyanis január hó első felében Bécsbe, majd Rómába utazik. Utja hivatalos jellegű lesz, nagyfontosságú kultúrproblémákat fog letárgyalni. Bécsi tárgyalásai során szóba kerül majd az a régi terv is, hogy a magyar királyi Operaház vendégzerepeljen Bécsben, viszont a bécsi Opera Budapestre jöjjön vendégzereplésre. Hír szerint ezt a kölcsönös vendégjátékot a kultuszminiszter látogatása

Három karácsony...

Írta: Lévai Jenő

Néhány óra és felcsendül újra a régi ének: „Mennyből az Angyal lejtött hozzátok pásztorok...” Néhány óra s szerte a földön, ahol emberek élnek, kigyúlnak a szeretet lángjai: az örökzöld karácsonyfa gyertyácskái. Újra itt van Szent-Karácsony ünnepe. Kétezer éve a béke, a szeretet ünnepe e földön. A béke, a szeretet ünnepe...

*

1914. Szent-Karácsony ünnepe Przemyslben, a Monarchia kőszárat északi védvárában. Egy hete már patakokban ömlik a vér, a honvéd-vér a vár körül. A nagy négy napos kirohanás áttörte az oroszok sokszorosan hatalmasabb ostromzárát. Egymásután vetjük be súlyos áldozatok árán betonvárait: Szybenicát, Paportenkát, Struczynát és Cisowa-Byrcza felől szabad az út a Feldarmeehez. Borovicsék azonban nem jöttek: a több mint ezer honvéd élete árán kivívott nagy győzelem kárba veszett. Vissza a várba, az egérfogóba, ahol ekkor már lóhús volt az ünnepi falat. Még egy véres harc a na-gorachi állásokért s a tisztí étkedésekben és legényeségi barakokban meggyujthattuk a karácsonyfákat. A fák alá azonban alig jutott valami is. Hazuról semmi... A legényesség 10 filléért mákos bobajkát kaphatott szacharinnal... Siralmas karácsony este. Hiába igyekeztünk ünneplétebbé varázsolni. Itt igazán különleges varázserő kellett volna ahhoz, hogy feledtesse a valót, feledtesse az otthonot. A vasorakávéba suttymban beleöntött rum, a gyéren kiosztott cigaretta és szivar éppen úgy nem okozott vidámságot, mint a városban felkutatót „társasjáték”, amelyen a gyerekeknek való lovacskázás s efféle más. Hiányzott az otthoni szeretete s főképpen a béke. Mert hiába küldözgették át a muszkák szeretet-csomagokat jófajta friss bulkival, hosszúszerű papyroszival, szemcsikével és machorkával, amikor ugyanakkor repülök bomba-ajándékai vegyest szálltak ostromgyűlik golyóisaival.

A legszomorúbb karácsonyuk azonban mégis azoknak a „menekültek”-nek volt, akik a környéki falvacskákból kerültek a várba. Ezrével nyomorogtak öregek és ifjak, férfiak, asszonyok csecsemőkkel, cukorrépán és korpakenyéren tengődve. Házaikat rommálították, vagy felgyújtották. A földdel egyenlővé váltak falvaik. S 1914 Szent-Karácsonyának ünnepe semmi sem enyhítette tönkrement életük keservét...

*

1915. Szent-Karácsony ünnepe Szibériában. Csak egy évvel irunk többet, mindössze egy évvel lettünk öregebbek, mi és az egész világ. Egy évvel, amely alatt azonban egy évszázadra valót élt át az egész világ. Egy évvel, amely alatt sok-sok ezeren mondtak búcsút az életnek. Szibériában vagyunk, annak is kellős közepén, Krásznójarszk városában. A hadifogolytáborban. A földi barokk mélyén kuporognak kísérteties alakok. Dosztojevszkij figurái: a katorkák számkivetettjei. Magyarok, németek, törökök, bolgárok... Kis bádög „lámpácskákban” füstölögve és a cipőfüzből sodort bél... Künn 40 fokos a hideg, benn csak 10 fok — 0 alatt. Tehát aránylag „meleg” van. Fűtőanyagot nem ad az orosz: a kályhák csak szellőtető nyílás céljaira épültek.” Szent-Karácsony, a béke és a szeretet ünnepe, vajjon milyen lehet itt?

Nézünk be az egyik földbarakba. Két sorban dupla emeletes deszka-pricsek. Szalmazsáknak, matrácnak persze se híre, se hamva. Boldog, akinek egy fadarab jut a feje alá — párnának. A köpeny, a véres, rongyos, színehagyott, széllébelelt bakaköpeny a matrác, a lepedő és a takaró egy személyben. Van, akiről hónapok óta le sem jött a „ruha”. Inge nem soknak van, de ez még a kisebbik baj: cipője, bakancsa sincs mindenkinek. Szibériában, 40—50 fokos hidegben. Erre a napra mégis igyekszik mindenki kicsinosítani magát. Új rongyot köt — ha akad ilyesmí — a talpa alá, kezével lesimítja köpenyét, sőt van, aki megkísérli hóban meg is mosdani.

„Fontos a tisztaság, hiszen a fleckifusz ugyancsak szedi áldozatait még mindig!” — mondotta tegnap is a százados úr, aki törődik velünk. Ma is itt volt már. Hozta a tiszturak karácsonyi ajándékát. Persze, nekik sem igen jut s nehezen lehet gondoskodni a sok ezer bakáról. Így hát csak éppen, hogy valami kis teafü, meg egy kis pszók (porcukor) jut egynek-egynek. Meg egy kis machorka. „Rezzeg jobb volt ma egy éve még Przemyslben” — hangzik fel a sóhajlás. Finom lósonka, meg mákos bobájka volt vacsorára. Tüdőcafatok uszkálnak most az ebéd-vacsorát jelentő levelesben. Ma, Szent-Karácsony ünnepe

Pesti Polgár: kellemes ünnepeket!

Írta: Spöcz Jenő dr., Budapest székestőváros tőpolgármestere

Nehéz, súlyos problémákkal zsúfolt év után elérkezettünk újra a Szent Karácsony ünnepehez. Az életvonat egy állomással ismét továbbrobog, maga mögött hagyva egy nagyon súlyos esztendő. És most még néhány, gyorsan tovatűnő óra és kigyúlnak a pesti polgárok karácsonyfáin a szeretet gyertyái. Karácsony. A pesti polgár karácsonya, a szeretet ünnepe. Nehéz órák, napok, hetek és hónapok után egy kis pihenő, az életvonat mozdonya vizet vesz fel, megpihen egy kicsit, majd újra megszólal a kéréllhetetlen síp és kezdődik minden előről. Karácsony van. Már állnak a fenyőfák a polgár lakásokban, már készülődnek a gyermekek és ebben az ünnepi hangulatban mit kívánhatok ennek az ünnepi érzéssel telj városnak? Nyugodt, megegyedett, boldog ünnepeket. Ma megáll a munka, megpihennek a dolgozók, egy pillanatra mindenki ünnepel. A mi édes Budapestünk ma nyugodt, csendes, illedelmes, mint, ahogy egy jól nevelt világvároshoz illik. És karácsony ünnepe még jobban ég bennem a vágy, az óhaj, hogy ennek a városnak az érdekében, a város polgárainak érdekében, szünjenek meg a pártviszályok, fonódjanak egybe a karok és így induljanak az új esztendőben a pártok vezetői harcra a város, Budapest

polgárainak érdekében. Régi vágyam ez, régi óhajom, amely most a szeretet ünnepe egyesült, felfokozott erővel tör fel bennem. Legyen béke, és legyen teremtő munka! Legyen megértés és legyen jóindulatú közreműködés. És legyen szeretet. Pesti Polgár szeresse a Pesti Polgárt. És ez a szeretet odavezet majd, hogy ez a város, amely annyira kifejlődött, még tovább fejlődjön, még tovább terjeszkedjék, még híresebb, még szebb, még művészibb legyen. Pesti Polgár, ez mindenki érdeke! Ez az egész Város érdeke és érdeke kell, hogy legyen, pártkülönbség nélkül. Nem lehet, nem szabad, hogy személyi ambíciók hátrászorítsák a város érdekét, a Pesti Polgár érdekét. En ezt kérem a Karácsony szent estéjének előestéjén, est kérem a Pesti Polgároktól karácsonyi ajándéku. Ezt tegyék az én karácsonyfám alá.

És most néhány szót a mi kedves, szeretett, kiülőzött, vendégszobát kérő és otthon kapó testvéreinkhez. Szent Karácsony ünnepe van, legyetek ti is szeretettel teli, olvadjatok bele ebben az érző szívű Budapestbe, érezzék otthon magukat! Legyen ennek a nehéz évnek karácsonya tényleg a szeretet, megértés ünnepe.

És most Pesti Polgár: kellemes ünnepeket!

Változatos tartalommal 6 filléres áron jelenik meg a Magyar Hétfő jövő heti szilveszteri száma

A mai ünnepi szám kivételesen 10 filléres áron került az olvasó kezébe. A jövő héten is gazdag és változatos tartalmú, nagyobb terjedelmű lapot adunk, amely Szilveszter napján jelenik meg és így már újévi ünnepi szám lesz. Számos érdekes cikk, újévi nyilatkozat, riport és gazdag rovatok teszik változatosabbá a Magyar Hétfő szilveszteri számát, amely részletes tudósítást ad természetesen az aktuális napi eseményekről is. A Magyar Hétfő gazdag terjedelmű és tartalmú szilveszteri száma már a rendes áron, 6 filléért kerül forgalomba.

Halálra gázolta a villamos

Vasárnap délután a Béke-tér 26. alatti Vasas-pályán lefolyt futballmérkőzés után a Mázolók futballcsapatának három tagja a győzelmet megünnepleni betért Gottlieb Jenőné kosmájába. Nagymennyiségű bort fogyasztottak és az egyik, Sas István Jósika-utca 11. szám alatt lakó mázolók teljesen ittas

volt. Barátai haza akarták vinni, ő azonban mindenáron egy másik vendéglőbe akart bemenni, kiszakította magát kiseről karjából és az úttestre futott. Az arra robogó A. jelzésű villamos elkapta a szerencsétlen embert, mindkét lábát levágta, fejét összeroncsolta. Sas István rögtön meghalt.

Elegáns ismeretlen férfi holttestét találták meg egy kispesti-utcában

Vasárnap hajnalban kevéssel három óra előtt öttagú társaság igyekezett hazafelé a kispesti Herrich-utcan át. Amikor a Herrich-utca és a Kisfaludy-utca sarkához értek egy mozdulatlanul fekvő férfit találtak.

Hangos kiáltásokkal rendőrt hívtak. A közelben szolgálatot teljesítő őrszemes rendőr csakhamar odáérkezett. Telefonon azonnal kihívta a kispesti mentőket. Percek alatt kikerkezett a mentőautó. A mentőorvos megvizsgálta a földön fekvő férfit.

— Már órák óta halott — mondotta. Az illető szebeit átkutatták, de semmiféle igazolványt nem találtak nála. Az ismeretlen halott, mintegy hatvan éves lehet. Ruházata elegáns.

Az ismeretlen férfi tetemét beazállították a kispesti temető halottasházába. Nyomozás indult az utcán talált idős halott férfi kiletének megállapítására és a halál okának felderítésére.

Az ETO jubiláris kardversenye. Az Erzsébeti Torná Club negyedszázados fennállása alkalmából, január 6-án, negyedosztályú országos kardversenyt rendez. A jubiláló sportegyesület a magyar sportéletnek jelentős tényszerűje. Futballszakosztálya világhíres labdarúgókat nevelt és csak balszerencse folytán vesztette el az első osztályban méltán megérdemelt helyét. A kardverseny iránt nagy érdeklődés nyilvánul meg. Minden induló megkapja az egyesület jubiláris emlékérmét.

mégis csak megemberelték magukat a muszkák. Hallevest adtak. S valamivel több fekete kását. Hogy megemlegessük a muszka-földön töltött karácsonyi ünnepet. Egy-egy zöld ágacska azért itt is akad, csak gyertyákban van nagy hiány. Azért csak „felcsendül” — rekedt, basszus hangon csendül fel — a régi ének: Mennyből az Angyal... s fojtott sírásba, rettentő férfi-zokogásba fullad...

S még sem itt, e földalatti poklokban volt a legszomorúbb a szibériai szent este. A tábor szélén, kis háházakban éltek a „bezencsik.” A menekültek. Menekültek, akiket úgy hurcoltak el Galiciából, Kelet-Poroszsországból, vagy akiket rabslíjon hajtottak el a balti tartományokból. Férfiak, nők, aggok és csecsemők vegyesen. Koruk: 1—80 év között. Vagyonuk: ami rajtuk volt. Bűnük: nem szlávok. Sorsuk: a megsemmisülés. Karácsony ünnepe szászorszagon érezték mindezt. A gyerekek körülülték a kis fát. S egy ősz, öreg ember

mesélt nekik. Jézusról, a pásztorokról, a szeretetről, a békéről... A gyerekeknek, akik mind árvák voltak. Apjuk valahol a fronton élt-halt, anyjuk már Szibéria földjében nyugodott. S ők sirva és szepegeve, éhezve és fáva várják a menyeyi csodát, amely megváltja őket s minket a rabságból...

1934. Szent-Karácsony ünnepe Budapestén. Húsz év múltott el. Mennyi minden változott meg. Emberszázazrek pusztultak el a háború éve alatt. S új „békék” születtek. Versaillesben és Trianonban. És van Népszövetség. Évről-évre pedig ünnepelte az emberiség a béke és szeretet szent ünnepeit. Minden karácsonykor. Az idén is. Néhány óra s szerte a földön, ahol emberek élnek, kigyúlnak a szeretet lángjai: az örökzöld karácsonyfa gyertyácskái. Húsz év múltott el 1914, a világháború kitörésének éve óta. S most, 1934 karácsonyán is

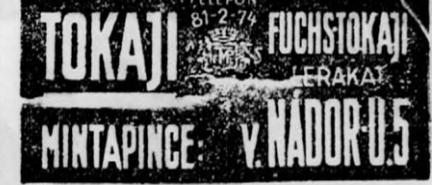


TITOKZATOS HALÁL

Rejtélyes haláleset ügyében nyomoz a rendőrség. Az Ostrom-utca 11. számú házból az Új Szent János-kórházba szállították szombaton este Líbor Anna 24 éves háztartásbeli nőt. A szerencsétlen lány vasárnap hajnalban meghalt. Boncolás fogja megállapítani a halál okát.

Csecsemőholttest a személlárában

A Zsigmond-utca 25. számú ház előtt levő személlárában vasárnap este egy-két naposnak látszó csecsemő holttestét találtak újságpapírosba csomagolva. Nyakán fojtogató nyomai látszóttak. A rendőrség keresi a lelketlen anyát.



Pontos listát vezetett áldozatairól egy család

Kormos Mihály 35 éves rovtomultú úgynököt család miatt vasárnap délután letartóztatták. Kormos tartalékos főhadnagyának adta ki magát és közéleti szereplőkhöz, gazdag emberekhez levelet írt, amelyben segítséget kért, hogy a tél küszöbén a zálogházban levő kabátját kiválthassa. Címe helyett post restante-ra kért válaszokat azzal, hogy katonatiszti igazolványával fogja magát igazolni és így veszi át a küldeményt. Feljelentés alapján detektívek figyelték a postát és elfogták Kormost, akinél hamisított katonai igazolványokat és pontos listát találtak azokról, akikről már segélyt kapott és akiket még ezután akart megszarnolni.

Egy fiatal orvos tragikus halála

Nagy részvétet keltett a fővárosban egy fiatal orvos váratlan és tragikus halála. A 37 éves férfit szívszélhűdés ölte meg. Vasárnap temették nagy részvé mellett.

Dr. Gáspár Ferenc a Zsidó-kórház sebész-alorvosa két nappal ezelőtt moziba ment. Ott hirtelen rosszul lett. Hazasietett s néhány perc múlva meghalt. A 37 éves sebész-orvos halálát szívszélhűdés okozta.

A sportkörökben is jólismert dr. Gáspár Ferenc egyetemi tanulmányai idején ismerkedett meg Bánd Sári egyetemi hallgatónővel, aki néhai Bánd királyi közlegénynek leánya. Romantikus szerelem támadt a fiatalok között. A boldog házasságból egy gyermekük született.

A fiatal, nagybecsűlt orvos úgyszólván sohasem volt beteg. Éppen ezért váratlanul ért mindenkit halála. Dr. Gáspár Ferencet vasárnap dében temették óriási részvét mellett a rákoskeresztúri temetőben. A gyászbeszédet da. Grossmann Zsigmond főrabbi tartotta, kollégái nevében pedig dr. Heller vett búcsút.

mét ott tartunk, ahol húsz év előtt voltunk. Újra „menekültek”, bezencsik, hazájukból kiülőzöttek ezrei: aggok és ifjak, férfiak és nők, felnöttek és csecsemők vegyesen ülnék összegrubbaszkodva, fázosan, sirva és szepegeve a szent estén. Koruk: 1—80 között. Vagyonuk: ami rajtuk van. Bűnük: nem szlávok. Szédül az ember, ha ezt így végiggondolja. Húsz év minden nyomora, a rettentő nagy vérözön, a borzalmas tömegnyomor, mind, mind nem volt talán elég memento arra, hogy a történelem ne ismétlődjék meg? Előlről kezdjük ezt az egész világéget?

Szent-Karácsony ünnepe, a béke és a szeretet ünnepe, 20 évvel a nagy katalizma után kihez fohászkozunk, hogy világozítsa meg az emberiség elméjét, hogy néhány óra múlva, amikor felcsendül újra a régi ének: Mennyből az Angyal... csakugyan jöjjön el a Béke és a Szeretet angyala közénk, bűnös emberek közé. Kihez fohászkozunk?

NEM LESZ HARAKIRI

IRTA: FRIEDRICH ISTVÁN

Miért ez az izgalom a készülő választójogi törvény körül? Tették magukat az izguló honfiak vagy pedig még mindig olyan naivak? Hát nem tudják, hogy akármilyen új törvény jön is, akármennyire is életbeléptetik azt a híres titkosságot, itt nem lesz semmiféle változás. A hatóságok továbbra is pártszervezetei maradnak az egységspártnak és a jövőben is gondoskodni fognak arról, hogy azok az elharcosok győzzenek, akikben a hatalomnak kedve telik.

Csak tessék megnézni, hogy mi is sült ki mostanáig erről a javaslatról. Azokról az elképesztő korrekciókról, amelyeknek az a feladatuk, hogy a mai elhivatottak szupremációját biztosítsák. Anyai a hokusz-pokusz közöttük, hogy igazán csak véletlenségből osonhat majd be a parlamentbe „nem kívánatos elem”.

Nem kívánatos elem? Igen, én, te, ő, akik nem akarunk haszavagódnai a nemzeti egység Potemkin-kulisszái előtt. Akik ahhoz tartjuk magunkat, amit Gömbös Gyula mondott: „Gyáva fráter az, aki nem mer meggyőződéséről sikraszállani.

Jön a titkos. Elhiszem. De korrekciókkal megspékelve. Ezeknek a segítségével az uralkodórendszer sztratégái a döntő pillanatban majd elintézik az ellenzéki jelölt baját. Ahogy ezt mostanáig a Mokány Bercezik nyilvánosan tették, sans gene, úgy fogják ezt ezentúl titkosan is művelni. Nem fognak a jövőben sem tanácsot kérni senkitől, ha át kell majd vágni a gordiusi csomót.

Miért ez a csodálkozás, ez a felháborodás? Hát tényleg azt hitték, hogy itt talán a dolgozó társadalom politikai ítéletmondását akarja a rendszer lehetővé tenni? Hogy a nemzet hamisítatlan véleményére és akaratára kíváncsiak az elhivatottak. Ugyan kérem, hát nem látják, hogy a nemzeti egység átpingált egységspárt egészen egyszerűen az állami apparátussal van összeházasítva. Hogy a főispán urak most is főkörtések és — amint legutóbb a képviselőházban hallottuk — a párhelyiségek hivatalos épületekben vannak elhelyezve.

Addig, amíg itt az egyik párt, az államnak és hatalomnak a pártja, a hatóságokkal véd- és dacszóvetségben harcol ellenünk, a konszolidáció-paradicsomunk kívüli vergődő ellenzékiek ellen, nem várhatunk lényeges változást a titkosságnak a törvénybeiktatásától. Nekünk — sajnos — így se fog felvirradni. Mi maradunk továbbra is az üldözött vad a választásoknak nevezett hajtóvadászaton. Minket a mélyen tisztelt hatóságok és a vidéki kis-királyok továbbra is ellenségüknek fognak tekinteni és ott zaklatni, szekírozni, ahol csak lehet.

Mit segít azon az ellenzéki jelöltön, akit a főispán urak a konszolidáció első számú ellenségének deklarálnak, hogy a Névtelen Választó titkosan szavazhat rá? A legutóbbi törvényhatósági választások alapján kiábrándíthatnak mindenkit, akinek ebben a vonatkozásban még holmi reményei voltak. Hiszen a legtöbb helyen csúfos komédiává vált az egész titkos szavazás és mindaz, ami vele összefügg.

Miről van tehát szó? Arról, hogy olyan törvényjavaslatot kell a Ház elé terjeszteni, amely legalább még néhány esztendőre biztosítja az egységspárt hegemoniáját. De kifelé a titkosság életbeléptetésével demokratikus jellegűnek lássék. Aki másra számít, mint erre, azon nem lehet segíteni. Az bekötött szemmel éli itt a világot és azt hiszi, hogy az egységspárt vezérei japánok, akik holmi elgondolásból harakiriri hajlandók magukon elkövetni.

Hát nem lesz harakiri! Nem lesznek önfeláldozó hősök. A mamelukok szeretnek élni és szeretik a mandátumot összes kellemes függvényeivel.

Hogy is mondotta Dante? Vagy mit is biggyesztett oda a pokol kapujára? *Belépők, hagyjatok fel minden reménnyel!*

Hát én is csak ezt mondom. Hagyjatok fel minden reménnyel. Ez a titkosság csak felgyatása lesz annak a csúf játéknak, ami szegény hazánkban már évtizedek óta a választójogi körül folyik.

Weiss Fülöp 75 éves

Weiss Fülöp, a Kereskedelmi Bank elnöke, a magyar bankvilág nesztora, Szilveszter napján tölti be 75-ik évét. Akik Weiss Fülöpöt ismerik, valószínűleg csodálkoznak azon, hogy elérte már 75-ik évét, hiszen ma is teljes szellemi frissességgel és páratlanul fiatalos energiával áll fontos posztján, sőt ezen túlmenően is, hivatott vezére az egész magyar bankvilágnak. Mindenütt a legnagyobb szeretettel és tiszteletet övezi az ősz bankvezért, akinek tevékeny része volt az ország gazdasági és pénzügyi talpraállításában. A nevezetes évfordulón nemcsak a bankvilág, hanem az egész politikai, gazdasági és társadalmi élet őszinte elismeréssel és a legkiválóbhat megillető tisztelettel üdvözli Weiss Fülöpöt.

Kánya külügyminiszter a genfi népszövetségi döntés tanulságairól

„Aki tagadja a békés revízió lehetőségét, ellentétbe jut a népszövetségi szerződésekkel”

Bécsből jelentik: A Reichspost mai száma „Block-politika vagy nemzetközi együttműködés. — Megjegyzések a genfi üléshez” címmel cikket közöl Kánya Kálmán magyar külügyminiszter tollából. A cikk többek között ezeket mondja:

„Aki a közép-európai politikának a legutóbbi hónapokban bekövetkezett fejleményeit elfogulatlanul nézi, az kénytelen arra a sajnálatos eredményre jutni, hogy az ellentét az egyes hatalmi csoportok között nemhogy csökkenett volna, hanem inkább kimélyült.

A kisantant államainak mind merevebbé és mind szorosabbá váló egységes frontja, amely a marseillei ügy folyamán jutott legerősebb kifejezésre, kényszerű módon magával hozza, hogy ez a hatalmi csoport szemmel láthatóan eltávolodik nem csupán Magyarországtól, hanem mindazoktól a többi államoktól is, amelyek ragaszkodnak az általános európai együttműködés elvéhez.

Amíg a római jegyzőkönyvek kényszerűtől mentes politikai és gazdasági együttműködést jelentenek gyakorlati célkitűzésekkel, még pedig olyan együttműködést, amely nyitva áll minden más állam számára, ha az illető állam hasonló eszményeket vall, addig a kisantant kölcsönös véd- és dacszóvetséget jelent mindazal szemben, ami útjában áll a mostani status quo megváltoztatlan érvényben tartásának. Titulescu mondása:

„A revízió háborút jelent”, valamint a Jugoszláviából történt tömeges kiutasítások világosan mutatják, hogy miképp áll a dolog a rendszer mellett harmadik államok békéjének biztosítása tárgyában.

Bizonyos, hogy nem áll érdekében az európai fejlődésnek, hogy az ellentéteket még inkább kiélezzék. Lehetőség, hogy a magyar-jugoszláv viszály elintézése után bekövetkezett a lélektani pillanat, amikor mindkét oldalról fontolóra vehetik azokat az eszközöket, amelyek lehetővé teszik az ellentétes felfogások közelebbhozását és összeegyeztetését. Nézetem szerint a Népszövetség szerződési rendszere nyújthat erre támaszpontot. Aki tagadja a békés revízió lehetőségét, az ellentétbe jut éppen azokkal a szerződésekkel, amelyek a béke nyugszik.

Ha a kisantant blokkjához tartozó államok azokat az alapelveket, amelyeken az egész népszövetségi szervezet felépült, fenntartás nélkül elismerik, akkor adva van a lehetőség a politikai légkör megjavítására és az általános európai szellemben történő közeledésre. Ha azonban a kisantant továbbra is állhatatosan ragaszkodik ahhoz az álláspontjához, amely minden békés, revíziós kívánságot egyértelműen nyilvánít a háborúval, akkor felmerül a kérdés, vajon a kisantant a népszövetségi egységközmány talaján áll-e egyáltalán.

Sokezer internált részesült karácsonyi amnesztiában Ausztriában

Bécsből jelentik: A karácsony alkalmából adott amnesztia következtében szombaton és vasárnap igen nagyszámú internáltat helyeztek szabadlábra, nagyrészt olyanokat, akik a februári és júliusi puccs miatt kerültek internálótáborba.

A februári lázadás után internált 2572 személyt majdnem teljes számban szabadonb-

csátották a wöllersdorfi koncentrációs táborból, ahol közülük már csak 64 szociáldemokrata és 90 kommunista maradt. A júliusi puccs miatt internált 5609 egyen közül most 4800 embert helyeztek szabadlábra és az egyéb nemzeti szocialista üzelmek miatt internált egyén közül is 720 került szabadlábra.

Mégis a Ház elé kerül a karácsonyi szünet után a választójogi törvényjavaslat

Az utolsó simításokat most végzik a belügyminisztériumban

Néhány nap óta ismét az érdeklődés homlokterébe ugrott a választójogi törvényjavaslat problémája. Amióta Gömbös Gyula miniszterelnök bejelentette a képviselőházban a tervezet elkészülését, nap-nap után különböző tervezetek látnak napvilágot, majd ezek megjelenése után a kormány hivatalosa és félhivatalosa nyomban cáfol, kombinációnak, találgatásnak minősíti a napvilágra került terveket és elgondolásokat.

A Magyar Hétfő munkatársa beszélt a belügyminisztérium egyik illetékes tényezőjével, aki a választójogi tervezettel kap-

csolatban a következő nagyon érdekes nyilatkozatot tette:

— A miniszterelnök a minisztertanács elé, majd a Nemzeti Egység Pártjának elnöki tanácsa elé terjesztette a belügyminisztérium által elkészített választójogi törvényjavaslatot. Mind a két helyen hozzászóltak a kérdéshez, prozopozíciókat tettek, változtatásokat javasoltak. A prozopozíciókat az illetékesek feljegyezték, majd az elkészített javaslatot visszaküldték a jobb simítások elkészítése végett a belügyminisztérium illetékes ügyosztályához. A tervezet jelenleg is ott van. Innen erednek



ORION 7331 RADIO
KAPHATÓ MINDEN ORION RÁDIÓKERESKEDŐNÉL

Ez legyen a karácsonyi ajándék!

3+1 csöves sávszűrős Európavevő

Legelőzékenyebben bemutatja és kiszolgálja **Stenberg** hangszergyár, Rákóczi-út 60

azután a kombinációk és a cáfolatok. Jelen pillanatban tehát készen van ugyan a választójogi törvényjavaslat, de még az utolsó simításokat most végzik rajta a Belügyminisztériumban.

A Magyar Hétfő informátora mindenestre érdekesen világítja meg a választójogi törvényjavaslat jelenlegi állását. Tény, hogy Gömbös Gyula miniszterelnök a Ház karácsonyi szünete után beterjesztte a kormány választójogi törvényjavaslatát, de az is tény, hogy már a simított, *kikefélélt* választójogi törvényjavaslat kerül majd akkor a Ház plénuma elé.

FODOR PAL

Olcsó - gazdaságos az Igmándi gyógyviz



Nem kell teli pohár, Mert elég fél pohár.

Szorulás az oka Számos betegségnek, Fél-pohár Igmándi Nyujt gyors segítséget.

Kapható mindenütt kis és nagy üvegekben

Schmidthauer-féle IGMÁNDI KE-SERÓVIZ 0.7 lit. Schmidthauer-féle IGMÁNDI KE-SERÓVIZ 0.35 lit.

Az angol külügyminiszter párisi tárügyminiszternek, Sir John Simonnak párisi gyalásai. Párisból jelentik: Az angol kül-tárgyalásairól a francia lapok egyértelműleg azt írják, hogy azok csak általánosságban mozogtak és semmiféle új kérdés nem merült fel. A szöbakerült kérdéseket francia hivatalos körök véleménye szerint, beleértve a német fegyverkezést is, mindaddig nem lehet megoldani, amíg a saar-vidéki helyzet véglegesen nem tisztázódik.

SCHMOLL



leheletfinoman kenődik

Javult Szamek Zsigmondné állapota

Emlékeztetés, hogy Szamek Zsigmondné, a pesti társaságok ismert tagja, két héttel ezelőtt csontot nyelt, amely súlyos komplikációkat idézett elő és az úriasszony meg kellett operálni. A műtét után az úriasszony állapota keveset javult, ennek ellenére Berlinből elhívták a nagybeteg asszony ágyához a híres német tanárt, Sauerbruch doktort. Ő is megvizsgálta a beteget és orvosi véleménye mindennemben meggyezett a pesti orvosok és tanárok véleményével. A berlini tanár ezért a vizit-ért 10.000 pengő honoráriumot kapott. Vasárnap aggasztó hírek terjedtek el a beteg úriasszony állapotáról és ezért a Magyar Hétfő munkatársa érdeklődött az úriasszony állapotáról és azt az információt kapta, hogy az elterjedt hírek rémhírek és Szamekné állapota, ha nem is sokat, de javult. Remény van rá, hogy a beteg úriasszony négy-öt hét alatt felgyógyul.

Nagyarányú előkészületek a tavaszi mezőgazdasági kiállításra

Az idel tavaszi mezőgazdasági kiállítás gazdasági életünknek kimagaslóan sikeres eseménye volt. A rendezőbizottság célterületei intézkedési és legyőzhetőbb várakozásokat is felülmúló nagy vásári forgalmat eredményezett, az itt kialakult tényezőkhöz képest az ország egész területén előnyösen befolyásolták a tenyésztéstechnikai előkészületek a legújabb technikai körök előmozdítását. A kiállítás szakaszaitól és a legújabb technikai körök előmozdításától. A nagy sikerre való tekintettel, az OMGE kiállítás rendezőbizottsága elhatározta, hogy a múlt év tapasztalatainak gondos mérlegelése, nagyobb arányokban rendezi meg az 1935. évi tavaszi mezőgazdasági kiállítását és tenyésztéstechnikai és pedig a jól bevált időpontban, 1935. március 21-26-ig. Az előkészületek már ennek figyelembevételével folynak, a kiállítás kezdő ideje teljes apparátusok, a kiállítás bejelentési felhívásokat már szétküldötték. A tenyésztéstechnikai csoportjában a jelentősebb határozat 1935. január 15-én, a többi csoportban február 15-én állapították meg.

Különösen az állattenyésztő gazdák érdeklődése máris nagyarányú. Örvendetes jelenség, hogy az országos nevelő intézmények mellett a fejlett népies tenyésztők is fokozottan szerepelni kívánnak a kiállításban. A városi állattenyésztés szereplésénél. A városi állattenyésztés szereplésénél. A városi állattenyésztés szereplésénél. A városi állattenyésztés szereplésénél.

Az egész nemzet szabad akarata

Irta Griger Miklós dr. országgyűlési képviselő

A kormány, szokása ellenére, beváltani készül a választójog reformjára vonatkozó ígéretét. Egyelőre csak az állandó bizalmas elgondolását ismerjük, azokat a néppellenes ötleteket, kegyetlen, lealázó és ember méltóságát sértő akasztó-paragrafusokat, amelyekkel Eckhardt kizsákmányolástól független ügyvédpartja akar egy kényelmes sarkot biztosítani magának az egypárti hatalmi fellegvárában. A kormány bizalmas elgondolásait még nem bocsátotta az ország és a törvényhozás nyilvános ítétele alá, — a kizsákmányolást gátló ellenzéki mozgalmak elaludása és az Eckhardt és Sztranyavszky párhuzamos akciója azonban nem kelt biztatóbb auspiciumokat a kormány választójogi javaslata iránt sem.

Egy bizonyos: az országnak a párturalmi igényektől lelkiismeretesen elválasztott érdeke olyan választójog megvalósítását követeli, amely korszerűen továbbfejlesztve alkotmányunkat, a tisztult parlamentáris demokráciát Magyarországon is esélyessé teszi.

A titkosság követelménye nem forog többé kérdésben. A szabad választásnak ehhez a legfőbb, de nem egyetlen és nem is kijátszhatatlan feltételéhez minden nagykorú népek joga van, melyet erkölcsi és szellemi értékei saját sorsa intézésére feljogosítanak és ráképesítenek. Nincs viszont senkinek joga ahhoz, hogy a választó népet gyámság alá helyezze és a nemzeti közakarat kialakításával való beleszólas jogától megfosssa. Céltalan és sarlatáni halott-támasztási kísérlet volna minden erőfeszítés a nyitászavazás fenntartása végett. Korszerűen gondolkozó fők előtt, kik az erkölcsi erőket nem akarják kilyugozni a politikából, — a titkosság nem is forog kérdésben.

Vannak azonban, akik a magyar politikai Gêniozus sugallatai iránt siketek s az újság ingerének vonzására hallgatva, olyan új alkotmányok részleges megvalósítására törekcsenek, melyek szeges ellenében állanak a tiszta népképviseleti elvvel. A képviselőháznak, — különös tekintettel alkotmányunk fejlődésére és újmutatására — demokratikusnak, azaz a tiszta népiuralmi eszme letéteményesének kell lennie, melyben az osztály, hivatás- és rendi-érdekek ütközése fölött a nemzet egyetemességének érdekei uralkodnak. Jusszon szóhoz minden parcella-érdek is, mely egy-egy társadalmi csoport igényeinek összegezése, — de a felsőházban, ahol helye volt mindig s amely egyik hivatásának épp eme rész-érdekek szóhozjuttatását ismeri.

Magyarországon a tiszta népképviseleti elv a brutális választójogi gyakorlat miatt, — mondani lehet — szinte sohasem valósulhatott meg. — speciális hazai kártevésének és árnyoldalainak bizonyításához tehát tapasztalatokat tanukul hívní nem lehet. Ez a választójogi gyakorlat nemcsak közéletünk, de a magyar nép erkölcsi egészségének is állandó fertőző let; minden választás valóságos erkölcsi tatárjárás. Mely sebeket ütött a magyar jellemre, amelyeken át népünknek törvény-tisztelete, a törvények mindenikre egyformán kötelező erejébe vetett hite, a közgazdasági közérdekűségének és a politikai becsületnek hitele vértett el. Közgazdaságunkat választási zsandár — brigáddá alacsonyították le a hajtóvadászatok, mint Vass József nevezte a választásokat. A nép pedig az urak terítékére felhajított vadként, vagy lelke tiszta meggyőződésének eladásáért vonult az urnák elé! Az új választójogi törvény nem törli ki törvénytarunkból azt a szégyenfoltot, ahogy a nyílt szavazást Apponyi Albert nevezte, ha nem terem kijátszhatatlan és könyörtelen biztosítékot a lélekvásárlás, az etetés-imitás, a megfélemlítés és a becsületlen hamisítás lehetőségének kiküszöbölésére.

Ez az új választójogi törvénynek hivatása, hogy a politikát a magyar nép nagy nevelőiskolájává, az állampolgári nevelés és az állampolgári öntudat leghatékonyabb eszközévé tegye. A választás nem ingyennapszámmal egyenlő, amikor a szavazó napibéret fejezi ki a fizetőnek meggyőződését, hanem a szent kötelességteljesítés cselekménye, amelyet a lelkiismeret szabályoz és a nemzethez való tartozásának és a hazaszeretnek érzete parancsol. Felelősségvállalás, bírálat és követelés kifejezése. Amíg a nép azt érzi, hogy a nemzet sorsába ő nem szólhat bele, — úri huncutságnak, urak dolgának fogja tartani a politikát s az államot oly oörtönnök, mely adóval sujt s a szegény ember csak ritkán látja hasznát, ha vihar idején fedele alá húzódnak. Ez okon közérdekelles szükkeblőség minden olyan mesterségesen szépített érvelés, mely a népképviselet alapjait szükíteni akarván, a szegényeknek, vagy lakóhelyváltoztatásra kényszerítetteknek az alkotmány sáncái közül való kirekesztése által, a nemzetnek ama rétegét

akarja megfosztani az állami hatalom kialakításába való beleszólas jogától, mely erre a nagy nevelőiskolára leginkább rászorul. Az az eckhardti ötlet, hogy a legszegényebektől vétessék el a választói jogosultság, — közveszélyes; robbanóvá fűti azok keservét, akiknek pokoltornáca lett a magyar élet, mert szegénységük miatt bünteti, pellengérré állítja s a választói jogból való kizárás nyilvános szegyenpadjára ülteti őket. Nem lehet olyan államérendék, mely az emberi méltóságot sérti. Ma, mikor az állam ereje és hatalma a népre ágyazódik s millió gyökerén át minden polgárból táplálkozik, — a megbízhatóság vagyoni cenzussal mérni, — ellenmondás; s kissé materiális izű gondolat. Az államnak mindinkább erkölcsi valóságga kell válnia, — de nem lehet az, ha ő maga valútában fejezi ki az erkölcsi értékeit.

Es nem lehet egy olyan képviselőház a nemzet vágya és akarat-tartalmának tükré, melyet nem az egész nemzet választ. A nemzeti akarat meghamisítását nemcsak a választási korrupció, hanem a szavazói jog feltételeinek helytelen megállapítása is előidézheti. A következmények azonosak lesznek. Ujra a nemzet fog függeni a kormánytól, holott a tisztességes cél csakis a kormány függősége lehet a nemzetől. Ujra útját vágják a politikai váltogazdaságnak, mely pedig a nemzet összes legjobb értékeinek a nemzet számára való felhasználását teszi lehetővé és megnehezíti azt, hogy a párt-zsarnokság illyön a nemzet nyakára. Meghosszabbítja azt a beteg és kártékony szelekciót, mely abban mutatkozik, hogy nem a legvilágosabb látók és legbecsületesebben cselekvők jutnak be a parlamentbe, hanem a hatalom mindenre kapható ágensei, a lágygerincű hajbókók és az örök helyeslők szolgálhada, — mivel nem a kormány

függ a képviselőktől, hanem a képviselők a kormánytól. A parlamenti nívó súlydését teszi permanenssé ez a kontraszelekció, reménytelen küzdelemre kárhoztatva az ellenzékét és hatalom bázisait fölmentve a bírálat és a gondolkodás kötelessége alól.

Ha az új választójog tengelygondolata nem a tiszta parlamentáris demokrácia megteremtése lesz, szóval nem gyökeres és korszerű megoldása e nagy nemzeti kérdésnek, hanem csak a régi foltogaztása, vagy éppen a pártönzés válik alapmozgatójává, — akkor nem kapcsolta ki e probléma fertőző és izgató anyagát közéletünkben, akkor szenvedélyek felszakítója lesz s a jövőben is olyan küzdelemhez vonja el a közélet energiáit, melyeket már a multban is nemzeti főnnyaradásunk és megizmosodásunk lényeges föltételeinek megoldására kellett volna fordítanunk. Akkor a történelmi felelősséget, melyet a mai hatalmasoknak viselniük kell, — súlyosbíttani fogja e nagyszerű, kincsés fajnak lemaradása a nemzetek versenyében.

Csakis az általános, egyenlő és titkos választójog, mely kizárólag erkölcsi és szellemi követelményeket támaszt a választói jogosultságnak, — teremtheti meg számunkra egy becsületes demokrácia előnyeit és teheti esélyessé a parlamentáris demokráciát. Csakis az egész nemzet akarata szabad megnyilatkozásának intézményes biztosításától várhatók üdvös szociális reformok, várható egy olyan népi politika, amely a társadalmi igazságszolgálat csillaga után indulva, a korszerű nemzeti politikák cselekedetekkel való sítva, hazát szerez itt a magyarnak. A választójog nem balzsam, mely minden sebet meggyógyít, nem is sárkányvér, mely sebezhetlenné teszi a népet, de uralmi jogába iktatja, mert kezébe adja az önvédelem fegyverét minden kizsákmányoló, vagy zsarnoki hatalmasággal szemben.

En nem féltém hazát a néptől, de féltém a népet azoktól, akik megkérdésezés nélkül akarnak neki hazát teremteni!

Három nővér egyszerre tartotta vasárnap esküvőjét Budapesien két angol ikertivérel és egy iparművésszel Árválányok szerelmi regénye a fappy end-ig

Erdekes esküvőt tartottak vasárnap a Mária Terézia-terti katolikus templomban. Három nővér tartotta meg egyszerre esküvőjét. A nővérek árválányok és kettőt közülük két angol úr, a harmadikat pedig egy fővárosi iparművész vette oltárhoz. A hármas házasságkötés nem mindennapi érdekessége népes közönséget vonzott a templomba, amely élénken tárgyalta a hármas happyend előzményeit, a valóság regénybe illő szerelmi házasságok történetét.

Rövidesen már meghitt ismerősök voltak és a meghitt barátságát csakhamar mély vonalzó váltotta fel. A két Lee-Délsie testvérről, — Luis és Francisról — akik egyenként egy volt követségi attasé fia, kitűdött, hogy mindketten előkelő pozícióban vannak Budapesien, míg Pentz Ferenc ismert fővárosi iparművész.

Később a fiatal emberek megkérték a három nővér kezét és miután egyszerre ismerkedtek meg, elhatározták, hogy az eljegyzést és esküvőt is egyszerre tartják meg. Együtt jelentek meg néhány nappal ezelőtt az anyakönyvvizető hivatalban, ahol tekintettel a két vőlegény angol származására, hazájuk szokása szerint három üveg pezsgőt bontottak, amint ez Angliában a polgári házasságkötésnél szokásos. Vasárnap délután került sor a testvérek hármas happyendjén utolsó akkordjára, az egyházi házasságkötésre. A három boldog szerelmespár az oltár előtt egyszerre fogadott örök hűséget. (h. l.)

A „Mi Magunk“ szövetkezet igazgatója a maga zsebére dolgozott

Vasárnap délbén letartóztatta a rendőség Herczegh István 35 éves vállalat igazgatót, aki különböző csalások és övadéksikkasztás büntette miatt került a főkapitányságra. Herczegh letartóztatása után derült ki, hogy a „Mi Magunk“ termelő szövetkezet igazgatója, többszörösen büntetett előéletű ember, aki mielőtt a szövetkezet igazgatói székébe ült volna, négy éves fegyűzbüntetését töltötte ki a szegedi Csillagbörtönben.

A „Mi Magunk“ szövetkezet ennek ellenére sem tett fejelentést volt igazgatója ellen, hanem azonnali hatállyal megszegtette állásából. Néhány nappal ezelőtt azonban mintegy tíz-tizenkét ember jelentkezett a szövetkezetnél, akik állást, vagy pedig a Herczegh István igazgató kezéhez lefizetett övadékokat kérték vissza. Mintegy 5000 pengőt tett ki ez az összeg, amellyel a volt igazgató megkötött a szerencsétlen áldástkeresőket. A vállalat ez után a megállapítás után tett bűnvádi fejelentést Herczegh ellen, akit a rendőség kihallgatása után őrizetbe vett.

CSILLART METEOR
CSILLARGYÁRBAN
vásároljon
4 lágú modern
éhdőlócsillár P 17.-
Modern állólámpa 4.-
SAJÁT ÜZLETEINK:
Podmaniczky-u. 27.
Váci-útca 2.
József-körút 44.
Vámház-körút 11.
Erzsébet-körút 13.
SZEGED DEBRECEN
PECS MISKOLC
Mási választék. Részlete is! Kérje most megjelent árjegyzékünket!

A láthatatlan front
a Metro-Scala-Filmpalota
műsorán kénytelen volt
helyet adni a
VIVA VILLA! című új
Metro-Filmnek
és így
A láthatatlan front
holnapról kezdve
kizárólag **CORSO MOZIBAN** kerül
bemutatásra

A KARÁCSONYI SZENZÁCIÓJA

Színházi Élet
500 oldalos
ezüstalbuma
ára 1 pengő

Darabmelléklet:
Molnár Ferenc: Az ismeretlen lány
Koltamelléklet:
Kislány kezéket fel!

Genf hatása

A genfi izgalmas napok még a dohányfronton sem múltak el nyomtalanul. Megfigyelték, hogy a tanácskozások folyamán, például Eckhardt Tibor, a magyar főmegbízott, a kisanatant külügyminiszterével oly diadalmasan birkózott és a nemzet aggódva leste a Genfből érkező híreket, a trafikokban tömegesen fogyott az igazolomszallító Nikotex-dohány. Lám, még erre is jó a Nikotex-szivar és a Nikotex-cigaretták. Akik hívei, már régóta tudják ezt és ezért is szeretik. Most persze, sok ezer új hívet is szerzett, azokat, akik a genfi napok alatt kaptak rá mint idegcsillapítóra és megszerették, mint nagyszerű füstölőnivalót.

Nem félünk a farkastól...

Nincs a fővárosban egyetlen gyermek sem, aki ne látta volna a „Három kis malac” vidám történetét a moziban, ahol hegedű és furulyaszó mellett harsogják a legnépszerűbb slágert:

Nem félünk a farkastól...!
Walt Disney, a „Miki egér” világhírű megteremtője, milliók megkacagatója, megírta és a film képeivel gazdagon illusztrálta a három huncut kis malac történetét, amely a Palladis rt. most megajándékozta a magyar gyermekeket. Zsigány Árpád zamatos és ötletes fordítása, a nyomás technikai tökéletessége és különleges szépsége s általában a mesekönyv kiállítása a karácsonyi könyvpiac szenzációja. Amint a film, úgy most ez a nagyszerű mesekönyv a felnőtteket is szórakoztatja s a teljesen újszerű felépítésben hozott és művészi színezett rajzok bennünket is józueen mulattatnak. Bárán állíthatjuk, hogy a „Három kis malac” vidám története a karácsonyi ifjúsági könyvpiac legnagyszerűbb sikerű könyve, amelynek minden karácsonyfa alatt az első helyet kell adni.

A Központi Demokrata Kör f. hó 31-én, hétfőn este 9 órai kezdettel, V., Andrássy-út 22. sz. alatti helyiségeiben szilveszteri mulatót rendez. A Kör tagjait és vendégeit szívesen látja a rendezőség. Asztalrendelés minden d. u. 6 és 8 óra között a Kör titkári irodájában 225—10. szám alatt eszközölhető.

Még ebben az évben vásároljon

EKA rádiót

Levelőzékenyebben hemulatia és kis'olá'ia

Sternberg
hangszergyár, Rákóczi-út 60

Váratlanul megszüntették Reich Samu, az Elelmiszerüzem vezérigazgatójának megbízatását

A Községi Elelmiszerüzem vezérigazgatója, Reich Samu kormányfőtanácsos, mint a „Magyar Hétfő” megbízható helyéről értesül, december 31-én megválnak állásától. Ez a hír bizonyára széles körben hat majd meglepetésként, mert hiszen a mindenható vezérigazgató távozásáról sem a közvélemény, sem pedig a városközi beavatottak sem voltak tájékoztatva. Szendy Károly polgármester, aki még hivatalosan ugyan nem foglalta el új tisztségét, a napokban döntött arról, hogy Paulovits Viktornak, a vízművek igazgatójának nyugdíjazásán felül, — aki szolgálati idejének lejártán folyón hagyja el helyét —

Reich Samu ez év végén lejárt szerződését nem újítja meg.

Reich Samu a háború alatt került az Elelmiszerüzemhez, ahol rövidesen korlátlan úr lett. Az Elelmiszerüzemnek az volt a hivatása, hogy letörje a háború alatt felburjánzott áruzsorát és a hús, — különösen a sertéshús ellátásában, mint árszabályozó vegyen részt. Ezt a feladatot az üzem megoldotta. Az üzem ellen csak akkor merültek fel kifogások, amidőn visszavért a békállapot és már nem volt többé hivatása a fővárosi húsfogyasztás elosztásánál. Az egész húskereskedelem, de különösen a hentesiparosság éveken át követelte ennek az intézménynek a feloszlatását. A városháza alkori vezetősége, de különösen Folkusházy Lajos volt alpolgármester, erőteljesen foglalt állást az üzem fenntartása mellett és különösen sikra szállt Reich Samu megbízatásának meghosszabbítása, sőt hatáskörének kiterjesztése mellett. Ugyanakkor, amidőn Budapest kereskedő és iparos társadalma sorozatos gyűléseken követelte ennek a hatósági intézménynek megszüntetését,

a főváros vezetősége válaszul kibővítette az Elelmiszerüzem üzletkörét

és megengedte, hogy az Elelmiszerüzem baromfi-, sertés- és zsírkiviteli üzlettel is foglalkozzék, sőt legutóbb már a zöldség- és főzeléktermék árúszitást is üzletkörébe vette. Ennek az lett a következménye, hogy a főváros nagyban vásároltatott a vidéken. Itt Budapesten feldolgozták a megvásárolt árut, a jó minőségű cikkeket külföldön helyezték el, és ezzel ott is élénk versenyt támasztottak az exportkereskedelemlen. Még a képviselőházban is többször

szóváltatták az Elelmiszerüzem üzleti tevékenységét, minden siker nélkül. Az üzem vezetése iránti kormánybizalom pedig csak fokozta Reich Samu önbizalmát és

mind kíméletlenebbül lépett fel a legális és nagy közterhekkel dolgozó ipar és kereskedelem ellen.

Reich Samu szinte korlátlanul uralta a Budapesti hús- és sertéspiacot és állandó harcra folytatott a hentesipar ellen.

A hentesiparosok ez ellen úgy védekeztek, hogy modernizálták üzemüket, gyönyörű üzlethelyiségeket rendeztek be és ott árusították legtöbbször most már olcsóbb áron saját termékeiket. Ilyenformán megszűnt a Reich által vezetett üzem közérdekű hivatása és maga az üzem lassan elvesztette a jelentőségét. Az idők ilyen változásába Reich Samu sehogy sem tudott belenyugodni és hogy hatalmát fenntartsa

egymásután olyan üzleteket szorgalmazott, melyek túlméltak az üzem eredeti hivatásán és amelyekből a fővárosra kockázatok és veszélyek álltak elő.

Ezek a hatósági üzem keretébe nem tartozó üzletek felkeltették az illetékes városi tényezők figyelmét.

Nemrégiben a fővárosi számszék szigorú ellenőrző vizsgálatot folytatott le az Elelmiszerüzemnél,

amelynek adatai ugyan nem állapítottak meg mulasztásokat, de

megérlelték azt a felfogást, hogy a vezérigazgató további működésére nincsen szükség és vezető szerepe az üzemnél továbbra nem kívánatos.

Eme megállapítás után már meg is történt a határozat. A gyors cselekvésről ismert új polgármester döntött és meghozta a határozatot, mely szerint Reich Samu szerződését nem hosszabbítják meg és az Elelmiszerüzem vezetése alól december 31-ével felmentik. A polgármesteri döntés az illetékes ügyosztályban és a városháza más tényezőinek körében nagy meglepetést keltett. De megállapítható az is, hogy nem akadt senki, aki a polgármestert elhatározásának megmásítására igyekezett volna bírni. Az új városi rezsimek ez a most nyilvánosságra kerülő intézkedése bizonyára a legszélesebb körben is tetszéssel és meglepéssel fog találkozni.

Bécsi hírek Fedák Sári letartóztatásáról

Budapesten cáfolják a letartóztatás híreit

Több bécsi lap, így a „Neues Wiener Journal” vasárnapi számában feltűnő budapesti jelentést közöl a Fedák-ügy legújabb állásáról. A lap a következő feltűnő címet adja cikkének: „Fedák Sári letartóztatott.” A bécsi lap budapesti jelentése szerint a magyar fővárosba

szombat délután érkezett hír New-yorkból Fedák Sári és Aknay Vilma letartóztatásáról,

a Vajda Ernő elleni perben állítólag tett hamis tanuvallomása miatt.

Vasárnap délután érdeklődtünk Fedák Sári bizalmas barátai körében, akik azonban

a leghatározottabban megcáfolták a Fedák letartóztatásáról szóló bécsi hírt.

Fedák baráti köre természetesen most is azt állítja, hogy nem tud Fedák Sári tartózkodási helyéről, csupán annyit mondának, hogy pénzt küldtek Fedák losangelesi ügyvédjének, akit arra kértek, tegye lehetővé Fedák Sári mielőbbi hazatérését.

ZSITVAY TIBOR:

„A pártokkal együttesen, a főváros és közönsége érdekében kívánok dolgozni”

A városháza pártpolitikai élete teljesen konszolidálódott. Az az idegesség, mely egyes baloldali pártokat Zsitvay Tibor a városháza kormánypárti szervezetének élére állítása keletkezett, elmúlt és ma már az a felfogás vált uralkodóvá, hogy az új városi adminisztratív vezetőkkel, a pártoknak is vállalva a fővárosért és annak közönségéért kell dolgozni. Maga Zsitvay Tibor is ennek az álláspontnak a szószólója, mint ezt lapunk számára adott nyilatkozatában teszi. A kormánypárt városi csoportja elnökeinek nyilatkozata egyébként így hangzik:

— Mihelyt a nemzeti egység pártja fővárosi szervezetének elnöki tisztségét elfoglaltam első beszédemben már kijelen-

tettem, hogy a főváros ügyeinek megoldásánál és intézésénél az összes városi pártokkal kívánok együttműködni, a főváros közönségének jól felfogott érdekében.

— Ebből világosan az következik, hogy a nemzeti egység pártjának fővárosi szervezete nem irányul egyetlen egy városi párt ellen, hanem a párttal karöltve kíván dolgozni. Meggyőződésem, hogy ezt az elhatározást a főváros közönsége kívánja intézőitől és nem óhajt semmiféle pártpolitika színjátékban gyönyörködni. Kétségkívül az az óhajta a főváros polgárságának, hogy a pártok együttesen



végezzenek a közönség érdekében, megfelelő jó és hasznos munkát. Érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy Zsitvay Tibor városi vezerségét ma már nem úgy kommentálják, mint még röviddel ezelőtt, mikor azt kifogásolták, hogy nem tagja a fővárosi autonóm szerveinek. Ilyenre volt már precedens. Rassy Károly, amikor Vátsányi Vilmos halála után a demokrata párt élére került, nem volt tagja a fővárosi törvényhatóságának, ennek ellenére a városi bizottsági tagok ülésén állandóan előkötött és adott utasításokat, hogy a felmerült kérdésekben a demokrata párt tagjai milyen magatartást tanúsítsanak.

Ujévre

csak órtéket képviselő
márkás

dívalalkkakat vásároljunk. Ezt ajánlja



Az egész évben felhalmozódott hatalmas áruaktára karácsonyi vásár körében

rendkívül olcsón
kerül eladásra. Tegyen kísérletet!

A kalocsai cigányok karácsonyfa-ünnepé. Kalocsáról jelentik: Kovács Buna Károly, kalocsai rendőrfogalmazó, a kalocsai cigányok pártfogója a kóbor cigányok számára nagy karácsonyi ünnepséget rendezett. Az ünnepségen a cigányok festői, pompás ruhákba előképpen bemutatják a betlehemi jászolt. Azután ősi dalaikból és táncalkból adtak elő, végül pedig „cigányangyalok” meghozták a karácsonyfa. A rendezők a fa alá helyezték azt a rengeteg ajándékot, amelyet a közönség számukra gyűjtött. Az érdekes ünnepségen résztvett Zichy Gyula gróf kalocsai érsek is.

Ma este
már várják:

Ma este
minden karácsonyára

valódi ékszer,
hűséges órát,
gyönyörű ezüstöt

Boldog karácsonyra,
boldogító örömei
adjon az Isten!

HYPEROL

szájviztabletta

Ideális száj- és torokfertőtlenítő

A gyalogjáróra vezetett villany összegegetett egy kislányt

A Mátra-Szölös községhez tartozó Posztos pusztán Vohl Sándor gazdaságának villanyvezetékét ismeretlen tettes levezette a gyalogjáróra. Rezes István béres Ilona nevű kislánya megbotlott a drótnban, elegett, a drót a nyakához ért és a szerencsétlen gyermek súlyos égési sebeket szenvedett. A csendőrség nyomozza az elvetemült tettest.

Egy magyar táncosnő rejtélyes halála Kairóban

A kairói rendőrség átiratban fordult a budapesti rendőrséghez, amelyben közli, hogy az ottani görög kórházban rejtélyes körülmények között meghalt Rósenfeld Gabriella táncosnő, akit eszméletlen állapotban szállítottak oda. A táncosnő lakását teljesen kifosztva találták és most kéri a budapesti főkapitányságot, állapítsa meg, vannak-e a szerencsétlen leánynak hozzátartozói Budapesten.

A szeizmográf a Metro filmsikereinek tüke

A Metro-Goldwyn-Mayer-filmgyár legközelebbi filmprodukciónál Guttman Károly, a Metro- és a Scala-filmstúdió vezérigazgatója, a következőket mondotta a Magyar Hétfőnek:

Amikor Clarence Brown, Greta Garbo és Joan Crawford számos filmjének rendezője, nemrégiben Budapesten volt, sokat beszélt arról, hogy az amerikai filmgyáraknak állandó megfigyelői vannak. Elő szeizmográfok lehetne nevezni ezeket az embereket. Az a feladatuk, hogy a közönség izlés- és kedélyváltozásának hullámzását figyeljék.

Ezeknek a megfigyelőknek köszönhető, hogy a Metro-filmgyár mindig olyan témákat tud találni, amelyek a közönséget a szokottól jobban érdeklik és lekötik. Amikor a gyár például elhatározta, hogy a sok operett-film után megcsinálja Lehár Ferenc világsikerének, a *Viva Villa!*, amelyet karácsonykor mutat be a Metro-Scala Filmstúdió, szintén a megfigyelők tanácsának köszönhető. Ők mondták el, hogy Wallace Beery ma népszerűsége tetőpontján van és hogy a közönség a társadalmi drámák megunt sablonjaitól már új irányba akar térni. Végül Garbo legújabb filmjét is szeizmográf-alapon készítette a Metro. A *Szines fátyol*, Sommerset Maugham regénye, új karakterrel mutatja be ismét Garbo-t. Ezeket a filmeket és sztárjaink számos filmjét még ebben a szezonban kihozzuk színházunkban és bizonyosra vesszük, hogy a megfigyelők, ép úgy, mint a szeizmográfok, a messze távoli közönségnek, tehát a budapesti közönségnek az érdeklődési körét is egyszerűen ismerik.

Epekő-, vesekő- és hólyagkőbetegék, valamint azok, akik húgysavas sók túlzott mennyiségben és közszenyben szenvednek, a természetes „Ferenc József” keserűvíz használata által állapotuk javulását érik el. Az orvosi gyakorlat számos kiváló szaktekintélye hosszú megfigyelés alapján megállapította, hogy a Ferenc József víz biztosan és rendkívül kellemesen ható hashajtó s ezért prostata- és vesebajoknál, valamint vakbélműtétek után ajánlják.

Dicsőség... békeesség

Írta: DAN GYÖRGY

Karácsony... a kereszténység legnagyobb ünnepének évfordulója mindig mindenkit gondolkodásra, megállásra készítet. Milyen más az utca képe december 24-én este — milyen más az ember lelke ilyenkor. Az újságok ünnepi vezércikkei szerte a világon a karácsonyról írnak, politika, tudomány, társadalom minden problémáját összekötik ezzel. Az idén fekete karácsonyról, magyar Betlehemről írnak, s nem tudom egynek is, — írónak, olvasónak egyaránt — eszébe jut-e ilyenkor az *igazi karácsony?*

A történelem 1931 évvel ezelőtt született Jézus Krisztus (a legkiválóbb magyar teológusok egyike, boldogult Székely István könyvet írt erről a 3 éves évszám-tévedésről, amely egy központi szerzetes hibájából keletkezett). Betlehem, az egykori hatalmas Zsidóországnak, mely Krisztus születése idejében már végső hanyatlásán élte és rómaiaktól okkupált terület volt, — jelentéktelen falucskája volt. A zsidó nép már hosszú évszázadok óta nehezen várta a Szentírás és különösen a proféták által megígért Messiást. Üdvözítőt, aki a zsidó népet megváltja nehéz helyzetéből és boldogságra vezeti. Különösen Izaiás jövendölte meg aprólékos részletességgel a Megváltó eljövételének minden körülményét. Így azt, hogy szűztől születik, szegénységben nevelkedik és végül ellenségeitől igazságtalanul megvándoroltatva keresztire feszítetik.

A római iga alatt nyögő zsidóság természetesen elsősorban politikai megváltót várt, nem értette meg és nem ismerte el Jézus Krisztusban a proféták által beígért megváltót. A hatalmon lévő papi fejedelmek pedig ezenfelül állásukat is féltették. A korrupt közállapotokat és külsőségben elvesző vallásosságot ostromozó Krisztus ellen tehát nagy erővel léptek fel.

Jézus Krisztus 12 legnagyobbírszt zsidó, egyszerű, tanulatlan, éppenséggel írni, olvasni sem tudó mesterembernek mondotta el tanítását és megígértette nekik, hogy az Ő tanítása az egész világon el fog terjedni és az emberiség nagy részét meg fogja hódítani. Az azóta eltelt 19 század alatt 12-ről 700 millióra szaporodott a keresztények száma és különösen a jelenlegi pápa erős missziós tevékenysége folytán számuk nagyobb, mint valaha volt és állandóan növekedőben van.

A kereszt, amely az ókorban a *gyalázat* jelképe volt (rosszabb valamivel, mint a mai akasztófa) azóta dicsőség jele lett, királyi koronákon ott díszlik és bizony ma a kereszténység nem egy meggyőződéses ellenségeinek legnagyobb öröme és büszkesége, ha érdemrend alakjában mellére tűzheti. Krisztus tanítványai, a középkor katolikus szerzetesei voltak századokon át a tudomány és művészetek kizárólagos fenntartói és képviselői. Krisztus egyháza rengeteg üldözés és elnyomatás után ma is nemcsak, hogy régi erejében van meg, hanem a történelemben ritkán tapasztalt virágkorát éli.

A tanítás. Az emberiség történelmében kétségtelenül a legjelentősebb momentum Krisztus születése (hiszen ahányszor egy dátumot leírunk, az első karácsonyról emlékezzünk), pedig Krisztus egyetlen hódítást sem tett és a világszemélyek sorában Tacitus, a latinok leghíresebb történetírója 3—4 sorban említi meg. Jézus életének példájával és tanításával emelkedett erre az óriási jelentőségre. Nagy megalázás, hogy lakása sem volt, kabátja sem volt, élelmet is úgy adták össze, kietlen istállóban született és a nép gunyolódása közepette szörnyű bitófán halt meg, tanítása pedig valami egészen új, annyira szokatlan volt, hogy nehezen és kevesen értették és követték. „Kemény beszéd ez, ki hallgatja meg” — mondták saját tanítványai. Az *alázatmegadás*, az *egyszerűség és szeretet volt Krisztus tanításának magva*. Az ember legnagyobb boldogsága az legyen, ha üldözik, gyötrik, kínözzák, ha sir, ha éhezik Krisztusért. A mások iránt való végtelen megbocsátás, az ellenségért való imádkozás, földi javak megvetése, és az attól való menekülés, a hirmév, dicsőség, címek kerülése a főelvei a krisztusi tanoknak.

Az *igazi ünnep*. Most egy éve ott álltam Betlehemben a templomná átalakított istállóban azon a helyén, ahol Krisztus született, ahonnan a betlehemi csillag elindult. Néhány lépésre e helytől, amelyet ferencendi szerzetesek őriznek, ortodoxok és ismét néhány lépésnyire koptok stb. temploma van. Emberek, akik a békének, a szeretetnek, a keresztnek tanításán különböznek és vinyanak harcotak egymással. 1934 év telt el azóta, hogy az *Üdvözítő* tanítása elhangzott a világon és ha körülnézünk, de még inkább ha önmagunkba nézünk, megdöbbenéssel kérjük, mi valósult meg belőle? Mert ami kénelem, ami nem jár nehézséggel, amihez

nem kell önmegtartózkodás, amihez nem kell áldozat, azt megvalósítottak belőle. A nőnek, az asszonynak pogányoknál és a régi zsidóknál egyaránt ismeretlen és lehetetlen magasra való emelése, egyenlővé való tétele, a részvét, együttérzés, testi segítség (kórházak, vöröskereszt) gyakorlása, a humanizmus alapuló rendszeres, tudományos élet, a művészetek pártolása, az otthon, a család kultusza, a technika vívmányai, (még 600 év előtt is külön csak hídépítéssel foglalkozó szerzetesrendje volt a katolikus egyháznak, mert bizony nem törődött ezzel) a karitás intézményes felkarolása, a demokrácia mind-mind hálás talajra találtak, éppen így keresztény lelkületnek a társadalmi formákban való kifejezése (hölgyek tisztelete, „alázatos szolgálja”).

De hol van az evangélium, Krisztus tanításai szellemének érvényesülése? Milyen kevesen törődnek karácsonykor a karácsony igazi lényegével: a *megváltás művének ünneplésével*, milyen kevesen tudnak igazán *ünnepelni*? A karácsony ünnepének pedig a lényege az, ami az éjféli misén, angyalok nyelvén felhangzik, orgona sípjai, emberek hangjai rezonálnak rá és viszik fel az égbe: *Dicsőség mennyben az Istennek, békeesség földön a jóakarató embereknek*. Ez az igazi ünneplés, ez az *egyetlen karácsonyi tanítás*, amit hirdetünk kell. Mindenkit hív a betlehemi jászol, ahol ugyancsak az állatok párája melegít a hideg télidőben, ahol a szalma-tetőn lecsurog a víz, ahol már nem is szerényesség, hanem nyomor vár bennünket — külsőségeiben —, de boldog megnyugvás, isteni közelségbe vetett hitnek semmivel *össze nem hasonlítható öröme és belső szépsége*.

Jézus született: a szerény, alázatosszívű Jézus, aki azt mondotta: „Békét hoztam a világnak” és „szerecsd felebarátodat, mint önmagadat”. Jézus, aki nem magáért élt, mindünkért élt, teérted élt — és halt meg.

Mennyire fájt neki, hogy éppen a zsidó nép, amelyikhez ő is tartozik, amelyik isten választott népe volt és amelynek számára első-sorban hozta az üdvösséget — nem értette meg és fordult ellene. Jézus, aki azt tanította, hogy ha az egyik arcodat megütik, tartsd oda a másikat is; aki fegyverrel védelmére kelt apostolát így inti le: „Tedd vissza kardodat, mert aki kardot ránt, attal vész el”. Jézus a jó pásztor, aki ott hagyja a már meglévő 99 juhát és elmegy hegyeken át, szakadékokon át a világ végére a századikért, amelyiket még ma nem szerzett meg, vagy amelyik eltévedett.

Ez Jézus Krisztus és ez egy karácsony igazi arca, ezt a hírt hozta a „mennyből az angyal”, ezt jelenti elsősorban a „dicsőség mennyben az Istennek”: ennek a közlőnk való, hűsből és vérből való szerető szívű alázatos békeesség Istenek.

Békeesség a jóakarató embereknek...? Ha a karácsony mindig meg is hozta és meg is hozza dicsőségét az Istennek, meghozza-e a békét az embereknek?... Mit tenne Krisztus, ha most élne itt, emberi testben közöttünk, mit tennének vele az emberek? Nem feszítenék-e még cudarabbul keresztre, mint akkor? Mert hol vannak a „jóindulató emberek”, hol a Krisztus keresztjén, a Betlehem éjszakáján nevelt lelkek, hol az önmegtartóztatás, hol a földiekről való lemondás, hol a földieknek a szegények között való szétosztása, hol van manapság az erkölcsi tisztasága és főként hol a szeretet és béke még? Vandál világháború, még üszkös és perzselő nyomai alig eltakarítván, gazdasági és erkölcsi utóhatásaitak most sínylik legéresebben a benne résztvevők, de nehegy az igazság helyrehozni akarását, hanem még a régini is szertelenebb fegyverkezést és egymás ellen való acsarkodást látunk. A nemzeti érzés elfajulása, a közélet általános korumpálódása, az erkölcsi érzés végleges és általános eltévedése, szociális igazságtalanságok égrekiáltó volta ad kíséretet a dicsőséghez, de nem a békeességhez.

Ezt kérjük Istentől 1934 karácsony ünnepén adja meg a dicsőség mellé a békeességet is az emberek szívébe...

Három nagyobb betörés volt vasárnap éjjel a fővárosban

Vasárnapra virradó éjszaka három nagyszabású betörést követtek el a főváros területén. Ismeretlen tettesek hatoltak be Bárony Károlynál Kazinczy-utca 6/b. első emeleti lakásába, ahonnan 3000 pengő értékben különböző ékszereket, fehérneműt és 1000 pengőért szóló postatakarékpénztári betétkönyvet vittek el.

Kemény Róbert rádiókereskedő Szondy-u.

11. számú házban lévő lakásában is betörők jártak, akik felforgatták az egész lakást, majd pedig 2000 pengő értékű holmikkal távoztak onnan.

Bubán Gábor vendéglős Kiscelli-út 70—72. lakásába álkulcsal hatoltak be. Hatszáz pengő értékű ékszert és ruhaneműt zsákmányoltak a betörők.

Könyvvizsgálattal kell ellenőrizni az oddszokat

A kezdőkurzusok oly felháborítók, hogy a megafon mindig jobbat mond be — A városi irodákban fogadók súlyos vesztesége

A közönség a jövő évben ismét alaposan ráfizet, hogy a hat régi bukméker maradt meg. Izeltöt már most adnak az ügetőversenyeken, ahol még *kartelben dolgoznak*. Az Ügetőgyelet nagyon jószívű a közönség — borbere. Nyugodtan nézi a hat bukméker káros munkáját. Erthetetlen, hogy ez a hat könyves mit mer művelni. Itt van egy pár példa. Szerdán *nyolc futam* volt, az összes futam

favoritja „reával” és parival indultak, de ezek közül csak kettő nyert, Aranyvirág 1½, Pallós pari,

ellenben lemaradtak: 5:10 reá Mimi, ugyanabban a versenyben még a 2:1 indult Johny, a parival startolt Prókátor, az ugyancsak parival indult Gardist, a 8:10 reával jegyzett Csalán és a pari oddszra Odább, de nem nyert a 2:1 jegyzett Ingeborg sem. Tehát

8 rás és paris favorit közül csak kettő volt első, 6 lemaradt és az ilyen favorit-tendencia dacára sem adnak rendes oddszokat.

A másik nagy baj, hogy nemcsak egy ló „reá” vagy pari egy futamban, hanem több ló is sokszor általános megütözést kelt, ha Abonyi Ödön kezdő kurzusként két lovat kínál „reá”-val vagy parival 8—10 ló indulásánál. A Chalmár által megnyert versenyben Odább volt pari, Charimar 2 és Parittyá 2½. Nyolc ló startolt és ilyen gyalázatos oddszok mellett nem csoda, ha a

2:1 indult Chalmar a gépnél 4:1-et, vagyis 10:50-et fizetett.

De ezek a botrányos oddszok a városi irodákban pénzüket elvesztő kisembereket is súlyosan károsítja, mert ha nagyrítván nyer is egy kis halmozást,

rendes oddsz helyett a mesterségesen megállapított kurzust kapja.

A bukmékerek a ringben ugyanis tudják, milyen lóra szólnak a még érvényben maradt halmozások és ezek oddszait nem az esélyek, hanem a fogadások állása szerint állapítják meg. *Ezzel súlyosan károsodik a közönség.*

Az Ügetőgyeletnek most és a galoppszonban a Lovaregyletnek

okvetlenül ellenőrizni kell az oddszokat, hogy megvédje a közönséget a súlyos károsodástól.

Nem szabad tovább tärni, hogy a bukmékerek diktálják be az oddszokat, hanem meg kell nézni a könyveket, milyen oddszokat adtak. Ha egy lovat erősen fogadtak a ringben, úgy ezt rövidebben jegyezhetik, mint azt amelyiket egyáltalában nem, vagy csak kevéssé fogadták. Semmi esetre sem szabad tärni, hogy

1. a hivatalos kurzusokat a bukmékerek állapítsák meg,

2. ezeket is a városi irodákban levő halmozások szerint

Az egyletek hivatalos közege jegyezze az oddszokat és nyilvan esetben, ha több ló áll nagyon röviden, *könyvvizsgálatot is el kell rendelni*, mert az ilyen

könyvvizsgálathól rögtön kiténik, reális-e az oddsz, vagy sem.

Minden versenynap — a városi irodák forgalmát is számítva — legalább 50—60 ezer pengőről van szó és egy negyed oddsz is több ezer pengő kárt jelent a fogadóknak.

Ha az egyletek nem akarják, — mint ahogy nem akarják — hogy a közönség továbbra is súlyosan károsodjék, úgy nemcsak a

hivatalos kurzusokat kell ellenőrizni, hanem a kezdő- és megafonkurzusokat is, mert a kezdőkurzusok mindig felháborítóak, a megafonkurzusok pedig nem egyeznek sohasem az ugyanakkor kiírt kurzusokkal.

A kiírt kurzusok olyan rosszak és botrányosak, hogy

a megafon mindig jobb oddszokat mond be,

a közönség pedig csodálkozik, hogy a ringben más oddszokat lát, mint amelyeneket a megafonon hall.

1001 CSODA
LÁMPA
12.90

Coillázók és Világítás Rt.
Czersébet-körút 41

32 cm magas
Minden szobában
Jelminthető megvilágítás
Közönséges



Péter

Az Universal hét új magyar filmje.

Az Universal filmársaságról az utóbbi időben többször jelentek meg közlemények, hogy kivonul Magyarországról és beszünteti a gyártást. Ezekre élesen rácafol az Universal két legközelebb megjelenő filmje: mindkettőnek főszerepében Gaál Franciska: „A kis mama” és a „Péter”. A „Kis mamát” január végén kezdik forgatni a Hunia műtermében, a „Pétert” pedig már be is mutatták: Bécsben, ahol nagy sikert aratott.

A „Péter” filmoperett Nadas Sándor színműve alapján készült és Gaál Franciska kettős szerepét, fiút és leányt játszik benne. Először utcai énekes, majd fiuruhában újságot árul és mivel nem fogy eléggé a lapja, hallatlan szencziációkat talál ki és sok nagyon mulatságos kalandok közben természetesen szerelmes és még természetesebb, hogy boldog is lesz.

Gaál Franciska mellett nagyszerű szerepe van Járnyaknak, valamint Felix Breszának és Otto Walburgnak, a népszerű kómikusoknak. Brodszky Miklós és Szántó Mihály kitűnő zenéje bizonyára rövidesen népszerű lesz. Az Universal 10 évvel ezelőtt alapította a magyarországi fiókot és mostani Joe Pasternak produkciója előkelő és sikeres indulóállomása a következő tíz év filmtermelésének.

Az Ufa új nagy filmjei

Az Ufa az elmúlt héten tartotta meg szakmai és sajtóbemutatóját több olyan új nagy filmjének, amely ismét világsikert jelent, mint az *Ufanak* anyai kiváló alkotása. A szakmai bemutatón ismét bebizonyosodott, hogy az Ufa műtermében új erőre kapott a filmgyártás és ismét a legkiválóbb filmek készülnek stúdióiban.

Az új produkciók közül is kiemelkedik a „Kaland a bécsi udvarban”, amelyet pénteken már be is mutatott az *Urania*. Nagy Kató új filmje méltán sorakozik a kitűnő magyar szász többi nagyszerű filmjéhez. Bájjos történet, Max Neufeld pompás rendezése és nem utolsósorban Nagy Kató telivér tehetsége avatják igazi sikerre ezt a filmet.

A szakbemutatón döntő sikert aratott az Ufa legközelebb megjelenő nagy filmje, „A sziget” is, Harald Bretner hasonló című színdarabjának filmváltozata, amelyet a Belvárosi Színház mutatott be komoly sikerrel, a férfiszerepben Beregi Oskárral. Ezt a szerepet a filmen Otto Tressler, a bécsi Burgszínház kitűnő művésze játssza.

Az Ufa az idén magyar filmek gyártására is készül. A tervek szerint megfilmesítik a „Óigánybáró”-t és Böklé Mariakával a címszerepben a „Vadvirág”-ot. Az ünnepek után Budapestre érkezik Schützler, a kitűnő filmrendező, aki megnézi a színpadon a „Vadvirág”-ot és megkezdi a tárgyalásokat a film elkészítéséről.

Az újabb nagyszerű filmekkel az Ufa eldöntötte már a színház és film közötti versenyt a film javára.

Hangszeres filmintervjú Lehár Ferencel. Ma éjszaka igen érdekes filmfelvétel készült a Magyar Filmroda műtermében. Lehár Ferenc, a világhírű zeneszerző, aki új operettjének bemutatására Budapestre érkezett, az előadás után kiment a filmroda műtermébe, ahol interjúút csináltak vele a hangosgép előtt jövő terveiről és tekintettel arra, hogy legközelebb már Budapesten is bemutatásra kerül a *Víg özevgy* filmváltozata, a film és színpad viszonyáról is. A rendkívül érdekes filmintervjú keddtől, karácsony napjától kezdve már látható a Metro-Scala-film-palotában.

FOX 1935. A Fox a szezon második felében néhány olyan szenzációs filmet hoz ki, melyek valósággal uralni fogják a mozik műsorát. Talán a legkedvesebb közöttük a *Babsem kisasszony*, Shirley Temple-nek, az öt éves szar-nak filmje. Bámulatos, amit ez az ennyivaló kislány csinál; úgy táncol, hogy beérkezett, nagy primadonnák is megirigyelhetik.

Hatalmas filmek: a *Megmozdult a világ*, melyben a szép Madeleine Carroll játszik és a *Századunk tragédiája*, ahol a történelem utolsó 30 évét látjuk eredeti filmdokumentumok alapján. Ezt a filmet magyarra is szinkronizálták. Harold Lloyd is sorra kerül a *dikátor* című filmben s a kitűnő kómikus itt nemcsak vidámságot, hanem izgalmat is hoz. Magyar tárgyú film *Lengyel Menyhért*. *Dal, bor, szerelem*-je Charles Boyerrel és Lorette Young-gal és igen érdekes a *Préda*, Jacques Deval regényének filmváltozata.

A has gykori teltség, a rekesz erősebb feltelődése, májtájéki fájdalmak, emésztési nehézségek gyomorbeli hurut és sárgaság a természetes „Ferenc József” keserűviz használata által megszüntethetők és az agy, a szem, tüdő vagy szív felé irányuló vértelődések ellensúlyozhatók.

A mi feladataink

Ira: herceg Rošan Antal Károlyné

Akik azt hiszik, hogy az arisztokrácia tagjai, mint valami kiváltságos osztály, teljesen gondtalanul élnek ma világukat, súlyos tévedésben vannak. Aki felelősséget érez, akiben a lelkiismeret szava nem némult el, az ma nem élhet gondtalanul, még ha személyi körülményei jobbak is az átlagosnál. Az arisztokráciának mindig is komoly hivatása volt és ma kétszeresen komoly feladatok elé állítja a kegyetlen élet. Jó példával előjárni a történelmi nevek viselőinek első és legfontosabb kötelességük. Példát mutatni, odaállni minden kulturális, humanisztikus és szociális mozgalom élére és sikerre vinni azokat az emberi szolidaritásról tanúságot tevő nemes akciókat, amelyekre sohasem volt nagyobb szükség, mint éppen ma, ez a magyar arisztokráciának a hivatása. Százszorosra vonatkoztatva az arisztokrácia asszonyaira, mert hiszen éppen a nők azok, akiket szívük, érzeik peredesztálnak arra, hogy a játékos és emberbaráti mozgalmak élére álljanak.

Csak a napokban volt alkalmam tapasztalni, hogy Budapestnek és általában a magyar közönségnek milyen végtelenül jó szíve

van és mennyire megért minden segítséget kérő szót, ha valóban méltányos célokról van szó. A szerbek által megszállt területről kiüldözött magyar testvéreink javára rendezett esti gyűjtésünk tapasztalatai csak megerősítették bennem azt a meggyőződést, hogy nekünk, arisztokrata nőknek, ott a helyünk minden ilyen nemes mozgalom élén és ezt a nézetemet osztja az arisztokrácia asszonyainak túlnyomó többsége.

Nem a mondain élet könnyű örömei elégitik ki ma azokat, akikben él a felelősség tudata, hanem a komoly munka. Minél nagyobb történelmi nevet visel valaki, annál inkább ott a helye azok között, akik példát kell, hogy mutassanak a minden jót és nemeset, a segítséget, az emberi haladást előmozdító társadalmi akciókban. Nekünk, arisztokrata nőknek is, meg kell értenünk 1934 szavát és ezen a karácsonyon ezerszeresen át kell éreznünk, milyen súlyos a felelősségünk, milyen komoly a hivatásunk, mennyi gondolatlan feladat előtt állunk. Kevés minden aktivitás, nem lehet elegendő semmi fáradhatatlanság, ha valóban teljesíteni akarjuk hivatásunkat, amely talán sohasem volt

Kevesen utaznak karácsonykor külföldre

Elovasztotta az IBUSZ-vonatokat a karácsonyi tavasz

A példátlanul enyhe tél nemcsak a kereskedelemnek árt, hanem a téli sportokra alapított üdülőhelyeknek és a karácsonyi idegenforgalomnak is. Súlyos veszteségek érték így elsősorban az idegenforgalmat lebonyolító vállalatokat és a magaslati helyek, különösen Semmering vendégfogadóit is. Különösen súlyossá vált a veszteség azzal, hogy közvetlenül a karácsonyi ünnepek előtt is tovább tart az enyhe tél és ezért azok, akik

előre lefoglalták a téli üdülőhelyek szállószobáit, tömegével mondták le utazásukat. Hatvan-hetvenes csoportok táviratilag mondták le a szobáikat, vagy jelentették be az Ibusz-nál, hogy lemondanak az utazásról.

Többek között tehát az az előnye van ennek a fagy nélküli télenek, hogy sokan lesznek Szilveszterre Pesten, belföldön marad a sok pénz és valuta.

Szép eredménnyel záruli az aranyvasárnap mérlege

A kereskedők és az áruházak nagy érdeklődéssel tekintettek a karácsonyi vásár legfontosabb napja — az aranyvasárnap — elé. Zsáfolásig megtelt kirakatok és üzletek kiadták árucikkeiket a „Vásárló Ofenségeknek”.

A pestiek vasárnap későn szoktak felkelni és ez meglátszott az aranyvasárnap startjánál. Dél előtt tíz óráig csak kis forgalom volt mindenütt. Azután benépesültek az utcák, üzletek és áruházak. A kereskedők füleken kedves zaj, a vevők zivaja, verte fel az elárúsítóhelyeket. Mindenki kedveskedni akart hozzátartozóinak, mindenki anyagi viszonyához mérten ajándékokat vásárolt.

Látogatást tettünk néhány üzletben és áruházban.

A Magyar Divatcsarnok újjáépített hatalmas helyiségeiben szolgálatkész alkalmazottak serege elégettette ki a vásárlók igényeit és eleget tudott tenni a közönség minden kívánságának. Albrecht főherceg látogatása volt a Divatcsarnok karácsonyi érdekessége. A főherceg atyja, Frigyes főherceg uradalmán lakó szegény iskolagyermekeket és jutoszláviai kiüldözötteket ruházott fel Albrecht főherceg édesapja adományait tekintette meg és elismerését fejezte ki az áruház tulajdonosának.

A Corvin Áruház óriási palotája már a kora délelőtti órákban benépesült. A vásárlók ezrei vándoroltak fel egymást. A megerősített számú személyzet gyorsan és udvariasan szolgálta ki a vevőket, akik csomagokkal megrakodva, megelégedetten hagyták el az áruházat. Nagy sikere volt a Corvin karácsonyi vásárának.

A Baross-téri Füléres Divatház ugyancsak kivette részét az aranyvasárnapból. A hallatlanul olcsó, filléres árak tették hamar népszerűvé és ismertté az áruházat, ahol a 10 filléres krepdesin zsebkendőből az egypengős

bőr női retikülön át, a mérsékelt áru ruháig minden nagy mennyiségben fogyott. Még a záraskor is nagyon sok vevő volt a Füléres Divatházban.

A Sternberg hangszeráruházban a zene kedvelői adták egymásnak a kilincset. Zenéző karácsonyfa díszíti az üzletet, felszendülnek csodaszép melódiák. Az áruház egyik osztályán a kitűnő Hungaria táskagramofon hangjában gyönyörködnek a vevők és feltűnő sokan vették meg Joseph Schmidt remek hanglemezeit. Hegedű, harmonika, szaxofon és más hangszer is sok fogyott.

A „Tempo Textil Áruház” olcsó árakat hirdető kirakatait sokan nézegették, majd vásárolni mentek be a vevők. Feltűnést keltettek a karácsonyi ajándékosmagok, amelyek jó és praktikus ajándékokat tartalmaztak, amellyel nagyon kedvező volt az árak. A Tempo Textil Áruházból csupa megelégedett vásárló távozott.

A Heilig-harinyaház aranyvasárnapja a cég népszerűségét igazolta. Praktikus ajándékok, férfiak és gyermekek számára vásárolta itt a vevők tömege.

A Fenyves Áruház karácsonyi vására semmilyen sem maradt el a megszokott nagyszerű és hatalmas forgalmú Fenyves-vásárról. Minden megtalált a közönség, amire csak szüksége volt. Szolgálatkész kiszolgáló sereg állott a vevők rendelkezésére, akiknek megelégedett mosoly volt arcukon, amikor a jólsikerült vásárlások után elhagyták az áruházat.

A Pók áruházak ragyogó kirakatai csábították az aranyvasárnap vevőközönségét. A kötött-szövött csodáknak senki sem tudott ellenállni. Mindenki vásárolt. Kedvező áron, kitűnő árú szolgáltnak ki a Pók áruházak és ez a sikeri titka.

Gál Sándor uridivat üzletében is hatalmas volt a forgalom. Az elegáns, izléses nyakkenők barátai itt szerezték be szükségleteiket és ajándékaikat.

A Váci-utca forgatagában, éppen úgy, mint a Belvárosban a vásárlók ezrei rohamozták meg az üzleteket.

Az előkelő közönség László és Fekete előnyösen ismert selyem- és szövet üzletében vásárolta be karácsonyi szükségleteit. Az aranyvasárnap mérlege általában szép eredménnyel zárult. A közönség főleg közhasználati cikkeket vásárolt.

DIVATPARADÉ FILMEN ÉS SZINPADON

Ez tényleg elegancia. Sőt mintha a nézőtér is még elegánsabb lenne, mint máskor a *Rádiusban*. Káprázatosan szép nők és még gyönyörűbb ruhák. Revü, érdekes és izgalmas mese, ez az *Elegancia 1935*. A moziátogató minden revü után azzal jön ki kábultan a mozból, hogy ennél hatalmasabb arányú és költségesebb kiállítású képet már nem is lehet csinálni. És egy hónap múlva kap egy minden eddigit felülmúló újabb revüt. Az *Elegancia 1935* című Warner-film tényleg túltesz az eddigieken s a *Rádius* nem elégszik meg a filmmel, hanem élő divatrevüt is rendez színpadán a legelőkelőbb divatszalonokkal.

Stux és Fux a karácsonyról

Szín: a karácsonyfavásáron találkozik Stux és Fux.

FUX: Miért olyan rosszkedvű ma, Stux úr?

STUX: Hogyne volnék rosszkedvű. Karácsonyi ajándékot akartam venni az anyósomnak, de nem kaptam...

FUX: Mit akart tulajdonképpen venni?

STUX: Veronált a gyógyszerért...

FUX: Az magának karácsonyi ajándék?

De különben is azt csak receptre adnak.

STUX: Azt mondja a patikus is, mire recept helyett meggyőzőbb érvet mutattam és mégsem adott.

FUX: Mit mutatott recept helyett?

STUX: Megmutattam neki az anyósom fényképét...

FUX (még): Mondja, még a karácsonyi előtti napon is fel akar bosszantani?

STUX: Már mivel bosszantanám? Hiszen magának nem is mutattam meg a fényképét...

FUX: Hagyja már azt a fényképet! Mondja inkább, nem utazik el valahová karácsonykor?

STUX: Dehogynem. Kimegyünk a sögoromhoz Újpestre.

FUX: No de, hiszen én azt kérdeztem, hogy nem utazik-e el valahová?

STUX: Hallja, a villamossal kimenni Újpestre, az egy utazás...

FUX: Úgy látszik, mégis csak jó kedve van, hogy már megint vicceket csinál. Biztosan azért ilyen jókedvű, mert már befejezte a karácsonyi bevásárlásait.

STUX: Ajj, már régesrég...

FUX: Miért? Mikor vásárolt maga karácsonyra?

STUX: Tíz évvel ezelőtt vásároltam utoljára...

FUX (dühös): Mondja, mindenáron ug-ratni akar?

STUX: Dehogy ugrotam. Tíz esztendője minden karácsonykor ugyanazt lepem meg a feleségemet.

FUX: Mivel?

STUX: Minden karácsonykor megígérem neki, hogy kap egy bundát, ha javulnak a viszonyok...

FUX: Szörnyű ember maga! De patkójuk csak van otthon karácsonykor?

STUX: Miért csak karácsonykor? Egész éven át.

FUX: Olyan jól megy maguknak?

STUX: Dehogy megy jól. A patkó sajnos nem hozza meg a szerencsét...

FUX: Milyen szerencsét hozhatna egy diós vagy mákospatkó?

STUX: Ez se diós, se mákos...

FUX: Hát milyen?

STUX: Rozsdás. Egy közönséges lópatkó van kiszögeve nálunk.

FUX: Már megint összekeveri a dolgokat! Es hol szegették ki azt a patkót? Az ajtófélfára?

STUX: Miért csak a féltre? az egész ajtó közepére...

FUX (dühös): Felszegezném én magát akárhová! Igazán kár szóbaállni magával. Mondja, fát már vett?

STUX: Hogyne. De hitelbe.

FUX: Azt is adnak hitelbe? És legalább szép zöld és friss?

STUX: Frissenk olyan friss, hogy egészen vizes, de nem zöld, hanem barna...

FUX: Barna? En bizony szép fát vettem 2 pengőért.

STUX: Két pengőért? En 5 pengő 40-et fizetek érte.

FUX: No az már szép nagy fa lehet. Mikor vette?

STUX: Minden héten felhoznak belőle egy métermázsát...

FUX: Miről beszél maga, Stux?

STUX: A fáról, amit fűtésre használtunk...

FUX (magánkivül): De maga szerencsétlen, én a karácsonyára gondolok!

STUX: Gondolni én is gondolok rá, csak nem veszek...

FUX: Szóval maguk nem is állítanak fel fát?

STUX: Dehogynem. MÉR RÉG FELÁLLTOTTUK...

FUX: Nohát akkor, mit beszél?

STUX: Hát persze. A tűzfát felslichteltük a pincében...

FUX: Na beszéljünk inkább másról! Karácsonyra lesz megint sok olvasnivaló. Nagy számokat adnak a lapok.

STUX: Milyen alapok?

FUX: Értsen már meg, az újságok! A legérdekesebb a Magyar Hétfé. Az most jubilál.

STUX: Hol áll?

FUX (vörös a méregtől): Mondja, maga még azt sem tudja, hogy ez a lap most lett 10 éves?

STUX: Ne mondja! Ezek szerint a fiam is jubilálhat.

FUX: Hogy-hogy?

STUX: Ugyanis ő is most lett tíz éves...

FUX: No magával igazán nem érdemes szóbaállni.

STUX: Na hallja, hát kértem én magát arra, hogy szóbaáljon velem?

FUX: Mondja, mióta ilyen gögös maga?

STUX: Miért ne lennék? Nemrégén még a legmagasabb állásban voltam...

FUX: Milyen magas állásban volt maga?

STUX: Toronyőr voltam...

László Ferenc

MA HCSZ EVE... is a Spolarich-kávéházban szórakozott Budapest előkelő közönsége. Ezt a patinás hírű kávéházat most Erhardt József műpítész terve alapján építették. Világjáró eleganciájú és nagyrúri kényelemmel berendezett helyiségei kedden nyílnak meg. A konyha kiválóágáról és kifogástalan kiszolgálásáról két közismert szakember, Bermaun és Spolarich igazgatók gondoskodnak.

MEGNYILT az

Andrássy

kávéház és söröző

(volt Drexler) az Operaházzal szemben.

Minden délután uzsonnahangverseny. — Estként Baday Géza zeneszerző senekara Tóth Böske és Sárosy Mihály előadóművészek közreműködésével

A látványosan szép sörözőben remek konyha, polgári árak, Dreher-sörök!
Asztelrendelés: Telefon 24-0-32

Lényegesen megdrágította a MÁV a környékbeli forgalomban a vasúti bérletjegyek árát

Az „arányosítás” eredménye, hogy a nagyobb távolságban olcsóbb, a közeli forgalomban drágább lett a bérletjegy

Nagyobb távolságból azonban alig járnak naponta Pestre

Már a múlt héten hírt adtunk arról, hogy a MÁV azzal a tervvel foglalkozik, hogy felméri a környékbeli forgalomban a bérletjegyek árát és rámutattunk már arra, hogy ez az árdragítás milyen súlyosan érintené a Pestkörnyéken lakó kisembereket. Bár cikkünk fölött érhetetlenül elszórt a Népszövetség. Aggodalmunk nem mutatkozott alaptalannak, mert azóta már megjelent a MÁV rendelete, amely lényeges áremelkedést jelelt január 1-től kezdve a környékbeli vasúti bérletjegyek tarifájában. A MÁV-nál úgy magyarázzák a bérletjegyek árának megváltoztatását, hogy „nem történt áremelés” és a MÁV-nak nem lesz semmivel több bevétele az új bérletjegy-árakból, hanem csupán „arányosították” azokat a kedvezményeket, amelyeket a bérletjegyeknél nyújtanak. A MÁV szerint nem történt egyéb, mint hogy „egyeztették” a kedvezmény százalékát, aminek következtében a 30 kilométert meghaladó távolságban olcsóbbodás, a fővároshoz közlekedő forgalomban pedig bizonyos drágulás mutatkozik a bérletjegyek árán.

Ez az indoklás lehet, hogy fedi a hivatalos magyarázatot, ami azonban egyáltalán nem változtat azon a tényen, hogy

éppen a főváros közel lakó tisztviselő-társadalmat és kisembereket érinti súlyosan a MÁV áremelése.

Amíg ugyanis például Vácig a bérletjegyek

eddig 37 pengőbe kerülnek és ezután 32.40 pengőre csökken az áruk, addig ugyanezen a vonalon a közlekedő forgalomban néhol 20—25 százalékos áremelkedés mutatkozik. Ugyanez a helyzet a leginkább frekvenciát szolgáltató és gödöllői vonalon is. Gödöllőig például az eddigi II. osztályú bérletjegy ára 55.60 pengőről 48.60-ra, a III. osztályos pedig 37 pengőről 32.40-re csökken, míg például Rákospalotáig a III. osztályú bérletjegy ára 9 pengőről 10.80 pengőre emelkedik. A helyzet tehát az, hogy

lényegesen megdrágul a közeli forgalomban a bérletjegyek ára. Eppen a főváros-hoz legközelebb eső községekben laknak a legtöbben azok közül, akik naponta bejárnak a fővárosba hivatalukba vagy munkahelyükre,

nagyrészt szegény emberek, akik éppen azért költöztek a környékre, hogy ezáltal bizonyos megtakarításokat érjenek el. Ezeknek a kisembereknek a nagy tömegét sújtja a legjobban a MÁV tarifacímzése. A bérletjegyek árának

„arányosítása” tehát egyáltalán nem szociális intézkedés és az joggal a legnagyobb elkeseredést váltja ki a pestkörnyéki közönségekben,

amely nem számított ilyen „újévi ajándék”-ra a MÁV-tól.

Nyelvtanítás — hanglemezekkel és képekkel!



A pedagógiai szaktekintélyei évtizedek óta vitatkoznak azon, hogy a fül vagy pedig a szem útján tudomásul vett tények rögződnek-e jobban a tudatba. Ennek megfelelően a tanuló embernek kétféle típusa alakult ki: van, aki csakis a hallottakat, más csak a látottakat tudja megtartani emlékezetében. Régióta kísérleteznek olyan tanítási módszerrel, amely egyformán érvényes mindkét típusra. A szaktekintélyek tisztában voltak azzal, is, hogy az új tanítási rendszernek főleg a nyelvtanulásban lenne döntő szerepe. Egy londoni nagynevű nyelvtanító intézmény most egészen újszerű és szinte forradalmi jelentőségű találmánnyal lepte meg a világot. Nem kétséges, hogy a Linguaphone Institute találmánya az emberek tízezreit fogja rábírní arra, hogy megismerkedjék az idegen nyelvekkel. A rendszer hallatlan előnye, hogy az idegen nyelveket bárki játszva, szinte észrevétel nélkül sajátítja el oly módon, mint ahogy a gyermek tanulja meg anyanyelvét.

nöbb tanárai, természetesen hangon beszélő emberek, akiknek előadásában gyakorlati témákról hallunk. A rendszer segítségével háromezer szóból álló szókincset sajátíthatunk el.

Megállapodást létsítettünk az angol vállalat itteni központjával, amelynek értelmében olvasóink díjmentesen megkaphatják egyhetl próbaidőre az angol, francia, német vagy olasz teljes kurzust, az összes lemezekkel együtt, sőt még a csomagolás és portó költségeitől is mentesítjük olvasóinkat.

További külön karácsonyi kedvezményként minden érdeklődő — vétel esetén — még két darab 6 pengő értékű pótképes szövegvérvet is kap ajándékba. E könyvek az összes lemezek szövegét tartalmazzák, úgyhogy egyidejűleg többen is tanulhatnak.

A kurzusokat egyébként minden vételkötelezettség nélkül szívesen bemutatjuk minden érdeklődőnek a József-körút 2. szám alatt lévő Linguaphone-központban. (Szomben a Nemzeti Színházzal.)

Karácsonyi kedvezmény-utalvány.

„Magyar Hétfő” szerkesztősége, VIII., József-körút 5.

Budapest.

A „Magyar Hétfő” karácsonyi Linguaphone-akciója — hétnapos próbaidővel és könyvkedvezményekkel — vételkötelezettség nélkül érdekel. Kérem a 16 oldalas Linguaphone-ismertető díjmentes megküldését.

Név: _____

Foglalkozás: _____

Lakás: _____

Nem kívánt törleendő: angol, francia*, német*, olasz*. Gramofónom van*, gramofónom nincs*.

Az új tanítási rendszer, hogy gramofonlemezek segítségével fokozatosan ismerteti meg a tanulót az idegen nyelv kiejtésével, szabályaival és szókincsével. Egyidejűleg képek kísérik a lemezek forgását és a képek szemléltetően igazodnak a szóbanforgó előadáshoz. Így a tanuló előtt valósággal hangosfilmszerűen perog le az egész tananyag és így könnyedén, minden elavult módszertől mentesen, nyelvtani szabályok fölösleges be magolását megkerülve, tanulja meg a kiválasztott nyelvet. Az előadók a világ legkitű-

Megmérgezte magát egy ápolónő a rákospalotai szállóban

Vasárnap délután értesítették a rákospalotai mentőket, hogy az Eötvös-utca 8. szám alatt levő szállóban öngyilkosság történt. Szombaton délután Róna Etel 25 éves ápolónő, aki a Bakács-terti klinikán teljesít szolgálatot, szobát vett ki. Azt mondta a portásnak, hogy nagyon fáradt. Vasárnap délig kíván pihenni.

a szoba ajtaját. Az ágyon fekvve, eszméletlenül találták Róna Etelt. A mentőorvos megállapítása szerint veronállal és morfiummal mérgette meg magát.

A szállóba szobájának asztalán sok bűcsűlevelet találtak, amelyeknek tartalma vehető világságosságot az öngyilkosság hátterére. Az ápolónőt életveszélyes állapotban szállították a mentők az újpesti gróf Károlyi-kórházba.

Orosz-mandzsui fegyveres összeütközés

Londonból jelentik: A „Harbin Times” jelentése szerint a Mandzsukok keleti határára levő Dunning szovjetteröd közelében fegyveres összeütközés került a sor az orosz és mandzsui csapatok között. A lap szerint a mandzsui csapatok megszállták a

szovjetterödöt. Az ok állítólag az, hogy az erődöt Szovjetország szándékosan mandzsui területen emelte. Orosz repülőök a mandzsui határ felett cirkálnak és szemlét tartanak: a mandzsui csapatok fölött.

Ne csak Budapest II vételére

ALAKITTASSA ÁT KÉSZÜLÉKÉT

hanem csekély árkülömbözzettel 20—2000 mé erig rövid-csúcs és hosszú hullámra hogy MAS ALLOMÁST IS vehessen!

MODERN TEKERCSEK!

BARTA ÉS TÁRSA Podmaniczky-utca 39. Fiókület: Rákospalota 30. szám (Nagydiófa-utca sarok). 112 oldalas képes á jegyzékünket számos modern kap solasi vázlatnal újítalannul küld jök

Emberek, akik az utcán hálnak

Ejzakai beszélgetés két lépcsőlakóval

Az általános lerongyolódásban sokan vannak, akik 40—50 fillérért tömegesen laknak népszállókban, menhelyeken, de sajnos, mind több lesz azoknak a száma, akik ezt az összeget sem tudják megszerezni. Ezek a szerencsétlenek kikérülnek az utcára, a puszta földön vagy padon alszanak. Nyáron még elviselhetőbb a helyzetük, rövidek az éjszakák és főleg nem fagyoskodnak. A téli hónapok annál nehezebbek. Egyesek boltmegtérést, üzletfeljártat, mások iskolakapukat „foglanak le” téli szállásul. Már korán este ott settenkednek a „lakóhelyül” kiszemelt szállás körül, hogy más ne bitorolja azt a bizonyos második lépcsőfokot.

A főváros tele van ilyen „lépcsőlakókkal”, akik nagyrészt kevésbé forgalmas utcákban „bérletnek” hajlékot maguknak. A Dohány-utca, Izabella-utca, Sas-utca, Szondy-utca, Liszt Ferenc-tér magas üzlethelyiségeknek lépcsőfajrata mind éjjeli szállás. Kemény, hideg kövezet szolgál ezeknek a kitzasztótlaknak éjjeli pihenőül.

Szondy-utca 1. Nagykörút sarok. Harmadik boltíthálás lépcsője, éjjel felkettő. Összehúzóda ötven-hatvan év között lévő szakadt takaróba burkolódzó férfi pihen. Csendben figyelem. Megérezhette, úgy látszik, a tekintetemet, mert kikandikál a rongyos takaró lyukain.

— Mióta lakik itt? — kérdezem a lépcsőlakót.
— Egy éve — feleli egy álmos hang.
— Addig hol aludt?
— Jó helyem volt kérem! A Dohány-utca és a Szegényház-ter sarkán lévő tudogondozó melegítőjénél aludtam két évig. Most lecsúsztam. (Keserűen mosolyog.) Oránként 4 fillért fizettem, de megérte. Itt sajnos — körülnéz — sokkal kellemetlenebb a hely. Sokan járnak-kelenek, hideg is van, meg túl-

ságosan kemény a föld is. (Nagyot sóhajt.)
— Mennyi idős? — kérdezem tovább.
— Ötvenhét.
— Nem próbálta felvétetni magát a szegényházban?
— Hogyne. Már laktam is benne, de kitétek mert még fiatal vagyok. Most újból megkérve nyestem, talán sikerül bejutni. — Fájdalmasan legyint. — Protekció kellene, — mondja, — de nincs. Legjobb lenne talán meghalni, ahhoz nem kell protekció.

Liszt Ferenc-tér 10. Kiadó üzlethelyiség. Magas lépcsőfajrata. Nyugalmas hely. Ritkán járnak arra. Az előbbivel ellentétben, négy kényelmes falépcső. Öt perccel két óra előtt.

Eppen nyújtózkodik a lakó. Az eddig alakatlan tömegből egy öreg néni arca fordul felém álmosan.

— Nem kemény a matrac? — kérdezem keserűen.

— Hát bizony — mondja meglepő fiatalosan csengő hangon — lehetne kényelmesebb is. Megszoktam én már. Oh, bárcsak mindig itt alhatnék.

— Hogy-hogy? — kérdezem.
— Nem mindegyik rendőr engedí am meg, — feleli a lépcsőlakó néni. — Egyik nem szól semmit, némelyik azonban felkelt és elkerget. Megszoktam én már. Különbben is ismerem a jó „sarukat”. Egyik nap itt atszom, a másik nap máshol, aszerint, hova megy posztolni az én rendőrom.

— Na és nem foglalják el addig ezt a helyet?

— A dehogya, mást sem enged ide az a rendőr, aki engem elkerget.

Összehúzza fején a takarót, megigazítja a fejpárnáját, mintha csak ágyban feküdne. Fáradtan ásít. Vége az audienciának.

Holnap ki tudja, melyik rendőr van posztton... (hidas.)

A legkellemeőbb KARÁCSONYI program

Rocasimi croszlánjai

és a ragyogó decemberi ROMBA-MUSOR

Előadások délután fél 5 és este 8 órakor

SZILVESZTER ÉJFÉLKOR: KACAGÓ KABARE-VARIÉTÉ

ROYAL ORFEUMBAN - A ROYAL ORFEUMBAN

A legszenzációsabb SZILVESZTERI multság

Szeressük egymást

Nóti—Márkus—Keller zenés vígjátéka

Premier (este 8 órakor)

Balla Lici, Latabár, Dely és Rottal

Metro Scala Filmpalota

A karácsonyi ünnepek nagy eseménye!

Viva Villa!

Pancho Villa regénye

Nem sablon, nem a megszokott moziromantika, új és egyedülálló a maga nemében!

(Metro-Goldwyn-Mayer-film)

Előadások 2, 4, 6, 8, 10 órakor. Az első előadás félhelyárakkal.

aki hazáját szerette, hazája asszonyait imádta!

A főszerepben: WALLACE BEERY, FAY WRAY, KATHERINE DE MILLE.

JEGYEK MÁR ELŐRE VÁLTHATÓK! Karácsony mindkét napján d. e. 11 órakor GYERMEKMATINÉ olcsó helyárakkal

HÍREK

Már készül a kereskedelemügyi minisztériumban a telefonreform

Néhány héttel ezelőtt Fabinyi Tihamér kereskedelemügyi miniszter bejelentette, hogy megreformálja az általános elégedetlenséget előidéző, drága telefont. A miniszter bejelentése ösztönözte örömet keltett a nagyközönség körében. Azóta néhány hét telt el és most arról értesülünk, hogy a minisztériumban a reformtervezet már javában készül és január első felére teljesen készre is lesz. A minisztérium természetesen a posta vezérgazgatóságával karöltve dolgozik telefon reformján, amely remélhetőleg meghozza a várva várt jó és olcsó telefont.

A budapesti szovjetkövet átadta a kormányzónak megbízólevelét

A kormányzó vasárnap fogadta a szovjet Budapestre kinevezett új követét Alexandre Bekszadiant. A követ átadta a kormányzónak meghatalmazását, valamint elődje visszahívó levelét. Az üdvözlő és a válaszbeszéd elhangzása után a kormányzó beszélgetést folytatott a követtel, aki ennek során bemutatatta követtségének tagjait Semen Mirny és Michel Chaproff követségi titkárokat. Az aktuális jelen volt Kánya Kálmán külügyminiszter és Vértessy Sándor dr. a kabinetiroda főnöke.

Utcai garázdálkodók botránya az Aréna-úton

Csenkó József 28 éves szénkihordót hatóságok közeli elleni erőszak és utcai botrányok miatt vasárnap őrizetbe vette a rendőrség. A szénkihordó egy barátjával az Aréna-úton hangoskodott, a járőrköket inzultálták, trágár szavakat kiabáltak és öv. Borgits Izidornét arcul ütötték. Az úriasszony segítségkérésére odaszaladt az őrszemes rendőr, de Csenkó azt is megtámadta úgy, hogy a rendőr csak gumibotjával tudta megrögzíteni. Társa elmenekült.

Házasság. Török Ilonka és Sente István dec. 26-án házasságot kötnek. (Minden külön értesítés helyett.)

Weisz Ignác és neje, szül. Bermann Ilona leánya, Böszö és Vajda György december hó 30-án házasságot kötnek. (Minden külön értesítés helyett.)

— Faragó Sándor dr., a Magyar Tisztviselők Takarékpénztárának vezérgazgatója. A Magyar Tisztviselők Takarékpénztárának igazgatósága dr. Faragó Sándor ügyvezető igazgatót érdemeinek elismerésül az intézet vezérgazgatójává nevezte ki. A kinevezés osztatlan örömet és meglepetést kelt gazdasági körökben, miután dr. Faragó Sándor kitűnő szakember és rokonszenves egyéniséggel is sok barátot szerzett magának.

KARACSONYRA VALÓDI ÉKSZERT, PONTOS ÓRÁT vesz mindenki, aki szeretne, hozzátartozóinak nem muló, hanem állandó örömet, örök értéket akar ajándékozni. Bebizonyosodott, mennyire igaz a jelmondat: minden mulandó, arany, ezüst örök!

100.000-ek olvassák

minden hétfőn este

Heti Hírek



Hangay Sándor
riportlapját

Könyv, amelyből történelmírók fognak idézni

Lévai Jenő „Éhség, panama, Hinterland” című könyvéről Falus Ferenc írja a következő cikket népszerű lapjában, a „Heti Ujság”-ban:

Egy háromkötetes munka fekszik előttünk. Három kötet, amelyben egyszerre felsorakozik egész a legutolsó esztendőig ennek a szerencsétlen országnak háborús és háborútáni élete. Éhség, Panama, Hinterland a címe a három egyszerű kötetnek és szerzője Lévai Jenő, ez a kitűnő és briliáns felkészültségű újságíró, aki nemcsak látni, de dolgokat megérteni és a dolgok mélyére tekinteni tud és mer.

Esztendőnk hosszú sora óta bátrabb könyv nem hagyta el a sajtót, mint Lévai Jenő három kötet. Igen. Ebben a könyvben benne van az éhség, a panama a hinterland minden szomorú és tragikus adatával. Minden ijesztő és megrázó következményével, minden lelketlen és szívtelen pénzszerző mohóságával, ahogy érezzük, talán láttuk is, de leírni nem mertük, vagy talán nem tudtuk az elmúlt évtizedek történetében. Azelett történelmírók emberöltőket számláltak rá, hogy

egy-egy kort képekbe foglaljanak. Most ez az utólrhetetlen fürgeség és átfogó ítélőképességű újságíró adatokba foglalva állítja elénk a kort, amelyben élünk, amelyben nyomorgunk és amelyben kétségbe esünk. Okmányokkal, valami hihetetlen adathalmazzal zsonglörködik Lévai Jenő, úgy hogy az adatok nemcsak nem fásaszók, hanem szinte nem kívánjuk a magyarázatot, az adatok ijesztő és megdöbbentő felsorolásához. Mert minden jelzőnél, minden vádoló hangnál, minden szónokias formulánál, felleglős frázisnál — hordó nélkül, nem a demagógia eszközeivel, hanem adatokkal állítja elénk a kort és ad olyan hű fotográfiát, hogy a könyv egy-egy részletének elolvasása után percekig bámulunk magunk elé: hát ezt is lehetett?... Így is lehetett? Így is történetelt?...

Rég el fogják már felejteni korunk divatos regényíróit, rég por fogja már belepni színpadaink mesterembereit és kidüllesztett mellű drámaírókat, — amikor az elkövetkező évtizedekben Lévai Jenő könyvéből még történelmírók és történelemkönyvek fognak idézni. Abból a korból, amikor az éhség és panama tragikus idejét éltük.

SZÁMÚZIK ZINOVJEVET ÉS KAMENEVET

Moszkvából jelentik: Hivatalosan csak most erősítik meg, hogy Zinovjev és Kamenev december 16-án Kírov meggyilkolásával kapcsolatosan tartóztatták le. Minthogy azonban a nyomozás — mondják a hivatalos közlemény — nem nyújtott kielégítő bizonyítékot a gyilkosságban való részességükre, nem kerülnek bíróság elé. Az ügyet külön bizottság elé utalják, amelynek az a feladata, hogy állást foglaljon Zinovjev és Kamenev közigazgatási száműzetése kérdésében. Hasonló módon járnak el Fedorov, Szaharov, Valdin, Szalucki és Jevdominov letartóztatott párttagok ellen. Velük ellenében a párt hat további tagja, Szarov, Kuklin, Fajvilovics, Bajajev, Borszenin, Bulah, Gertin, és Kosztianai bíróság elé kerülnek.

Zinovjev és Kamenev újabb száműzetése és a vádemelés tizenegy leningrádi és 16 moszkvai bírószeekülvő ellen, akik valamenynyen párttagok voltak, leningrádi pártkörökben nagy izgalmat keltenek. Zinovjev és Trockij volt párthívei Stalinhoz való hűségük hangoztatásával és korábbi elvtársaik elárulásával igyekeznek magukat biztosítani. A szovjetunio más városából is hasonló jelentenek, különösen a nagyobb ipari központokból, tekintettel arra, hogy Zinovjev, Kamenev és Trockij pánthívei a munkásság soraiból kerültek ki.

Rendkívül olcsó paszalláron utazhat Abházába, a vöröfény hazájába, a vezető luxushotelek a Quarnero-Maestic — Regina (Stefania) mindennel ellátják. Minden felvilágosítást megad a budapesti iroda: IV., Váci-utca 36.

Eljegyzés. Schlangner Mór, a „Pesti Tőzsde” igazgatójának leányát, Klárit, eljegyezte Reich Tibor, a Polgár, Lefkovits és Fekete nemzetközi szállítványozási cég prokuristája.

Székrekedés meggátolja a szervezett tisztogató munkáját, az egészségre ártalmas anyagok eltávolítását. Gondoskodjék tehát napi rendszeres székletelétről az évtizedek óta bevált enyhe és biztos hatású Darnol hashajtót használva. Utánzatok miatt csak eredeti csomagban fogadják el!

A múlt évi karácsony emléke azoknál a legkellemesebb és legmaradandóbb, akik az alkalmából — rádiót kaptak — ajándékba. Az ajándékba kapott rádió azóta is minden nap ezernyi hasznos, szórakoztató műsorral szolgál a tartós örömet hallgatóknak. Az ajándékosztó ennél célszerűbb tárgyat nem is tudott volna választani. A rádió több mint karácsonyi ajándék, ma már fontos közszükségleti cikk. Aki komoly, hasznos tárgyat akar ajándékozni, amely a család minden tagjának örömet szerez, forduljon bizalommal a legközelebbi Orion rádiókereskedőhöz, ahol készséggel bemutatják az Orion teljes sorozatát. Ez a sorozat minden igénynek, minden társának megfelelő választékot nyújt.

Megnyílik az Andrassy-kávéház és sörfőző (volt Drexler) az Operaházzal szemben. Budapest legkedvesebb szórakozóhelye lesz az új kávéház. A nívós és szakszerű vezetést biztosítja Kovács József és Imre.

Emlékplakéjjal jelölték meg Gömbös Gyula szülőházát

Murgáról jelentik: A tolnamegyei Murga községben vasárnap nagy ünnepség keretében márványplakéjjal jelölték meg azt a házat, amelyben Gömbös Gyula miniszterelnök, mint a murgai evangélikus tanító fia született. Az ünnepség, amelyen résztvettek a miniszterelnök nővérei és elhunyt fivérének özvegye, ünnepélyes istentisztelettel kezdődött, majd a tanító lak előtt folytatódott, ahol az emléktáblát elhelyezték. Az avató beszédet Hagymássy Zoltán főispán mondta, majd Müller Róbert felsőnőnei lelkész tartotta meg ünnepi beszédét. Az ünnepségről táviratilag üdvözölték Gömbös miniszterelnököt.

SZERESSÜK EGYMÁST — Balla Liciel. Az egyetlen szilveszteri premiór ezidén a Royal Orfeum-ból átvedlő Royal Revüszínházban lesz. Az 6-évi utolsó estéjén kerül bemutatásra Nőti Károly, a világhírű vígjátékíró zenés vígjátéka, melynek zenéjét Kellér Dezső verseire Márkus Alfréd, a szintén világhírnévre emelkedett komponista szerezte. A rendkívül mulatságos darab primadonnája Balla Lici lesz, ki ebben a szezonban — házassága óta — még nem lépett fel. Partnerei: Dolly Ferenc, Latabár Kálmán, Rott Sándor, Tóth Böske, Herczeg Jenő és Peti Sándor lesznek. Az ünnepi bemutatóra, mely egyben színházavatás is lesz, teljesen új, ragyogó díszletek és ruhák készültek. Az érdekes premiór iránt máris óriási az érdeklődés.

— Ha fáradt és izgatott, ha a hasban feszülős érzése kínozza és gyakori felelém-érzetben szenved, akkor igyék éhgyomorra egy pohár természetes „Ferenc József” keserűvizet, mert ez megszünteti az emésztési zavarok okait, csökkenti a mérges bélgazdfejlődést s elhárítja a vértódulásokat.

NAGYSZABASU JÁTEKVASAR A FENYVES ARUHÁZBAN, a közelgő karácsonyi ünnepek alkalmából Több ezer darab finom játék igazán potom áron kerül eladásra, például: „Saltó Mukli” szenzációs, szórakoztató játékújság 1.95 P. Törhetetlen babák dobozban, gyönyörűen öltöztetve — 1.95 P. Törhetetlen magyar baba dobozban, rendkívül olcsó ára — 48 P. Különböző társasjátékok elegáns dobozban — 1.95 P. Ólomkatonák, nagyon szépen festve, dobozban — 48 P. Játkészletek és kártyák — 48 P. — 95 P. Mese-könyvek a legzsebbebb mesékkel, továbbá Petőfi legzsebbebb hazafias versei csak — 25 P. Továbbá különféle leghűzható játékok, karácsonyfadíszek a megszokott jutányos Fenyves-árakon.

HAVAZIK! Ezt az értesítést sokan várják, de sokan szívesen lemondanak a hóról, mert nem tudják, miher kezdjenek, ha a lakásból kimozdulni nem jó. A többiek érdekében, ha van otthon egy Eka-rádió, meglehet azt az áldozatot is hozni, hogy a havazásnak is örüljünk.

A „hétfévég” Angliában

London, december.

Az angolok, mint előző cikkünkben már annyiszor rámutattunk, minden tekintetben igyekeznek egymásnak az életet minél kellemesebbé tenni. Jellemző erre az a szervezetség, amely az autósok kényelmét és biztonságát szolgálja. Két fontos bázisa van Angliában az autósoknak: a Club és a rendőrség. Előbbi a Rac (Királyi Autóklub) és az utóbbi az A.A. (Automobil Egyesülés.) Mindenki, talán sokmillió autótulajdonos tagja többnyire mindkét egyesületnek. Van külső és rendes tagság, amelyek díja sokkal magasabb az előbbinél, de az autótulajdonos számára az is teljesen elegendő, ha csak külső tagja a klubnak.

Mindenki felszerelt kocsijára vagy kerékpárjára klubjelvényt, de a zászló vagy a gomblyukban viselt jelvényt Angliában ismeretlen. Az egész országban, különösen az ünnepeken valamint szombaton és vasárnap az országútkereszteződéseknél felváltva megtaláljuk a két klub szerelő-alkalmazottait, akik egyenruhában irányítják a forgalmat. Ezenkívül számos motorkerékpáros és kerékpáros szerelő járja egyenruhában az országutakat, hogy azonnal rendelkezésre állhassanak minden olyan kocsinak, amelyet defekt ér. Innen van az, hogy Angliában még a tereherautó soffitje sem vesződik maga az országúton azzal, hogy például keréket cseréljen. A klub alkalmazottai angol előkevényekkel még a nem tagoknak is díjmentesen rendelkezésre állnak.

Ezek az egyenruhás klub-alkalmazottak tisztelgnek bármelyik klubjelvényes kocsinak, ami annyit jelent, hogy az autós nyugodtan haladhat tovább. Néhány évvel ezelőtt a rendőrség rájött arra, hogy ezek a klub-alkalmazottak egyszerűen úgy figyelmeztetik a megengedett sebességnél gyorsabban haladó kocsiakat, amelyeket már a rendőrség követett, a veszélyre, hogy nem tisztelgtek nekik, amire a vezető sietve lefékezett. A rendőrség ezért perelte is a klubokat, azonban az angol szabadságszeretete jellemző, hogy ebben a perben a bírák bölcs döntése úgy szólt: azért van a klub, hogy tagjainak érdekeit szolgálja...

A klubtagok kényelmére jellemző, hogy mindenki kap egy kulcsot, amelynek a segítségével az utak mentén felszerelt telefon-állomásokat használhatja. Elég ha az autós ilyenkor a jelképező klub-központnak egyszerűen bement, hogy melyik számmal kíván beszélni és azonnal kapcsolják a kívánt számot, a beszélgetés díjával pedig megterhelik a tag folyószámláját. Ugyancsak kulcsok állnak a tagok rendelkezésére ahhoz is, hogy a sok ezer klub-veendőben és klub-szállóban kinyissák azokat a kis szekrényeket, amelyekben különleges törülközők, szappan és más toiletté-szereket talál a tag.

Ha rövid beszámolóinkat még kiegészítjük azzal, hogy az országutak mentén minden felfutó jelzés, minden útkereszteződésnél érhető felirású tábla van és hogy a gyolgyárakat hetenként jéherre festik, akkor megérthetjük, hogy Anglia igazán paradicsoma az autósoknak, akiknek túráját a rendőrség és a klubok „bobby”-jaikkal valóban kellemessé teszik.

Anglia az autósok paradicsoma

A week-end igazi hazája Anglia és az angoloktól vettük át mi is nagyrészt a „hétfévég” kitűnő intézményét. Angliában szombatnoki déli egy óra felé megszámálhatóan sok nyitott kis autó indul el a környékre és rengeteg autóbuzs, valamint számos vonat viszi a — azt mondhatni — egyenruhában öltözött fiatalosokat a szabadba. A egyenruha a következők: A férfiak világos kék flanel nadrágot és vörösbarna vastag kabátot viselnek többnyire, amit még pulloverrel és tarka nyaktekercsével egészítenek ki. A nőknek is nagyrészt hasonló a week-end ruhájuk.

A kirándulás egy-két napos „bank ünnepeken” azonban három-négy napra is kiterjed. Ilyenkor az országutakon sok kis autót látni, amelyeknek pótkocsija valóságos hatalmas nyári ház teljes felszereléssel. Valamelyik réten vagy erdőben, lehetőleg víz mentén állapodik meg a víz társaság és itt zeneszó mellett elszórakoznak egész nap. Fűrdőhelyeken félórát járhatunk a sűrű egymásutánban felsorakozó kocisok mellett. Az autók ablakai be vannak takarva, mert ilyenkor a kocsi gyors öltözökabin célyát szolgálja. A strandon tálca, teával és szendvicssel, a gramofon szól, mindenki jókedvű, „a boldog ország” apraja nagyja olcsón és kellemesen töltheti el a pihenés napját.

Este azonban frakkot öltönek a week-endzők és a közelben lévő hotelekbe és éttermekbe vonulnak zenét hallgatni és táncolni. Persze ilyenkor elmaradhatatlan kelle a szórakozásnak az ital, amelynek kiszolgálását azonban annyira korlátozzák, hogy nappal csak néhány órán át, este pedig csak éjfélig, sőt némelykor csak 10 óráig mérnek ki alkoholt. Ennek azután az a következménye, hogy az emberek sietve este nyolctól — tízig úgyszólván egyfolytában isszák...

Nagyon kellemes azok a „hétfévek” is, amelyeket kivételesen nem a tengerparton tölt el az angol. Ilyenkor egymást látogatják meg az ismerősök vidéken, ahol a fáradt munkás életi londoni az „angol bilárd”-ban, bűvészen, halászatban és vadászatban találja meg kitűnő szórakozását.

A „hétfévég” kitűnően alkalmas arra, hogy az angol felrisszítse munkarejét, megőrizze rugalmasságát és készüljön a következő hét fáradaimaira. Miután egy-két napot nem a megszokott környezetben töltöttünk, hétfőn reggel egészen más munkakedvvel fogunk Angliában a heti rothoz. Szombaton délután félkettőkor pedig már újra vonaton vagy autón ül mindenki és hétfő reggelig közel sem lesz a városos vagy munkahelyéhez. DAN LÁSZLÓ ENDRŐS

Ingyen készít jellemrajzot

„HOFFMANN professzor” a Magyar Hétfő olvasóinak

A jósek között már ezer éveket ezelőtt is az asztrológusok, a csillagok állásából jövő dolgok álltak az első helyen. A királyok udvarában így hallgatták tanácsaikat, mint a legrégibb időben a profétákat. Az uralkodók, de a legszegényebb osztályok gyermekei is minden bajukkal, panaszukkal, fájdalommal hozzájuk fordultak, segítségüket kérték. Az emberek milliói fordultak kétségbeesésükben a jósekhoz, hogy vigaszt találjanak, vagy reménytelenné lázó jövőjük és a Sors szekerén száguldo veszedelmeket elkerülhessék. Annak idején a jóshelyek, ahol a kabalisztikus tudományok tökéletes ismerő adtak tanácsokat, minden hozzájuk forduló adatait feljegyezték és azoknak sorsát halálukig szemmel kísérték. Ebből a több millió élettörténetből állították össze a táblázatokat, amely félelmetes bizonyossággal mondja meg minden emberről születése pillanatában, hogy az illető milyen jó vagy rossz tulajdonságokkal rendelkezik, megbízható vagy sem, álnok vagy igaz, komoly-e vagy komolytalan, szerencsés kezű-e vagy ballépések kísérik élete folyamán. De megmondták azt is a jósek, hogy a tanácsokat kérőknek melyek a szerencsés és melyek a szerencsétlen kezdőnek valami vállalkozásos.

Ma egyetlen ember él a világon, aki ezeken a tudományoknak a birtokosa: „Hoffmann professzor”, aki Európában tartózkodik és külső szerint a Magyar Hétfő olvasóinak teljesen ingyenesen megjellemrajzukat. Az ilyen irányú kéréseket 40 fillér értékű levélbélyeg mellékelésével kérjük beküldeni a:

Magyar Hétfő kiadóhivatalába, VIII. József-körút 5. alá.

ahonnan mi szívesebben „Hoffmann professzorhoz” továbbítjuk. A jellemrajz elkészítéséhez csupán az alábbi szelvény kitöltése és 40 fillér portóköltség beküldése szükséges.

Név és cím _____
 Születési év, hó és nap _____
 Melyik évben állt anyagilag a legjobban? _____
 Melyik évben volt boldog? _____



A MAGYAR HÉTFŐ

ELSŐ JUBILÁRIS MELLÉKLETE

Az olvasóhoz

A „MAGYAR HÉTFŐ” karácsony napjára a szokottnál nagyobb terjedelemben kopogtat be olvasóhoz. Ez az ünnep egyben a mi külön ünnepünk is. Beléptünk abba a jubileumi esztendőbe, amelyben főszerkesztőnk, Lévai Jenő újságírói működésének negyedszázados, a „Magyar Hétfő” pedig fennállásának tízéves fordulóját ünnepli. Ugy tartjuk azonban, hogy ma, amikor a világpolitikai és gazdasági helyzet egyformán sötét, amikor magyar testvéreink ezrei hontalanul töltik szent Karácsony estjét nem volna ildomos ünnepelni. Ünnepünk a munka, amelyet tovább folytatunk megállás nélkül, egy jobb jövőért, egy boldogabb Magyarországgért. Nem tartjuk alkalmasnak a mai időket arra, hogy ünnepeljünk és éppen ezért nem is rendezünk sem matinéit, sem bankettet, holott száz tervünk volna arra, hogy olvasóink nagy táborának egy ünnepi alkalommal mondjuk köszönetet ragaszkodásukért és megértésükért, amellyel lehetővé tették, hogy elérjük ezt a jubileumot.

Ezt az ünnepi kézfogást elhalasztjuk a jubileumi év folyamára, jobb, gondtalanabb időkre. Addig tovább dolgozunk azokért, akikért az elmúlt évtized alatt is harcoltunk: a közönségért, a kisemberekért, a magyar igazság diadaláért. Ezen a karácsonyon, a béke és szeretet ünnepén, százszoros erővel érezzük és hisszük, hogy nem lehet már messze az igazi Béke és Szeretet, a magyar Karácsony magasztos ünnepe. Akkor majd mi is letesszük egy percre fegyverünket: a tollat és ünnepelni fogunk azokkal, akik szívük melegével gyűlnek össze mint nagy család a magyar karácsonyfa alatt...

Három jubileumi számunk közül a mai első ünnepi szám főképpen politikával foglalkozik és a politikai élet kitérőseinek cikkeit s nyilatkozatait közli.

Második jubiláris számunk husvét-kor jelenik meg és társadalmi, művészeti, irodalmi és színházi kérdésekkel fog túlnyomórésztben foglalkozni.

Pünkösdkor azután sor kerül harmadik jubiláris számunkra, amely fel fogja ölelni a magyar kereskedelmi, ipari, pénzügyi, mezőgazdasági és általában a közgazdasági élet mindenszámtettő problémáját.

„DUC LE BAR”

A Magyar Hétfő kiküldött munkatársának látogatása a királyi családnál és beszélgetése Ottóval

Steenockerzeel, december hó
Steenockerzeel 14 kilométernyire fekszik Bruzellestől. Amikor Bruzelles utcáján a steenockerzeeli villamosra várekozik az idegen, a középkori épületek tövében nem tud szabadulni azoktól a benyomásoktól, amelyeket Bruzelles emlékei keltenek benne. Ma már sehol semmi nyoma a háborúnak, amely valamikor hadszíntérré változtatta ezt a várost; szorgalmas és tradíciószerű népe eltakarította a romokat; az épületek ornamentikáján a középkori master egy-egy finom díszítést is kijavították már; Bruzelles, az évszázados város, a nyugodt s csendes fejlődésre vall, mintha sohasem járt volna felette a pusztító idő.

Amikor a villamos végigszalad velem az utcán, nehéz visszafojtani a panaszt, amivel az ismeretlen és megfoghatatlan sorsot vonjuk kérdőre, hogy: idobaza hová tűntek a föld színéről egy évezredes magyar kultúrának, polgárságának emlékei, azok a magyar városok, amelyek épültek ugyan, de szinte sohasem épülhettek ki, mert fölöttük mindig veszedelmekkel terhesen rohant az idő. A mi hagyománytisztelő népünk olyan kevés látható emlékekhez kötheti nosztalgiját multja felé; a magyar tradíció nem kövekben, várkastélyokban, százados kultúrák lelkét őrző városokban él, hanem abban az elpusztíthatatlan és leírhatatlan *detakaralban*, amellyel a magyarság európai létezéséért édesen mindazt kénytelen volt feláldozni, amit Nyugat számára éppen a mi vihart-fogó helytállásunk biztosított.

Tradíciónk legősibbjének megszemélyesítője is itt él a szerencsésebb nép között. Ebben is van valami magyar példázat. Nyugat foglya lenni s egy kicsit mindig érezni, hogy idegenek vagyunk.

Steenockerzeel

Ebben a koraörszi délutáni időben, mikor Steenockerzeel felé szalad velünk a villamos, hogy a királyi család előtt megjelennünk, Bruzelles és Steenockerzeel között a leszálló alkonyat fátyolai alól az ősz bibóra integet; a mezőkről mindenfelől a jölet, a nyugalom és a kiegyensúlyozottság érzetét kapja az ember. Már sűrűsödik az este, mikor Steenockerzeel első házai látszanak. Nem város, csak község ez. Apró házakkal, iparos, kereskedő és földművelő néppel és egy földesúrral, akinek

elhagyott kastélyában talált menedéket a királyi család. Egy magyar vidéki város képét idézi ez a helyiség. *Steenockerzeel, mintha egy belga Kisvárdá lenne.* Az utcákon egy-egy lámpafény ki-kigyúl már, de a házak csendben hallgatnak, fáradtan ülnek a kerítések mögött, mint munkából hazatérő, pihennivágyó gazdák. Magyar kisvárosok őszi estjének hangulata ez, mely egy pillanatra hazai tájak igazatével rántja magához az idegent.

Az első ember, akivel találkozom, érdeklődésemre, hogy merre lakik *Duc de Bar*, lekopja kalapját és lelkesen, mintha nagyon büszke volna polgártársára, így mutatja az utat:

— *Ott, abban a kastélyban lakik Öfelsége, a király!*

Nem nehéz odatalálni. Sehol semmi jele annak, hogy Európa legrégebbi dinasztiajának feje, egy császári és királyi trón örököse lakik ebben a községben. Nincsenek posztok, egyetlen utakereszteződésnél se néz rád gyanakvó detektív; úgy iakik itt a királyi család, mint akit mindenki szeret és akire mindenki vigyáz. Utaközben elfog egy steenockerzeeli iparosféle ember s bizalmasan magyarázza, hogy *Ottó* az ő büszkeségük, akit mindnyájan ismernek; no, meg a királyi gyerekek, akiknek senki sem ismeretlen ebben a községben s a királyné aki — mint mondja — mindig gyászban jár.

A kastélyban

A kastély kapuja kétsarokra nyitva. Örnek, vagy portásnak sehol semmi nyoma. Egy ócska faköpenyeg, — nyilván szegénytelében, hogy senkinek sem kell már, — behúzódtott a belső fal mellé. A 20 holdas hatalmas park, amely a kastélyt körülveszi, firkésű csenddel nézi a belépőt, gondozatlan, szabadjára össze-vissza nőtt bokraival, öreg fáival. Oldalt, a főút mellett nyitott, garázsféle épület előtt ócska Ford-kocsi búslakodik. Magas, rövid jármű; itthon megcsodálnánk, ha egy ilyen rozoga alkotmány végigvonulná magát a pesti utcán. Mint később megtudom, a királyi család autója ez. Alig megy pár lépést az ember, mintha kilépett volna a valóságból, olyan kastély előtt áll, aminőnek regényírók képzelete szokta lefesteni a kisértekek tanyáját. Nagy épülettömeg, az öregedés ráncával; vakolata lehullt, lemállott, színe elfakult, faragványai letörödztek, ablakai setétek. Az alkony fantasztikus színekélemzéseket végez a vén épület egy-egy felső ablakszemén. A kastély homlokzata még a szárazföldön áll, de magának az épületnek háromnegyedrészét *tóba épült*, melyet zöld szöngyével belepett a békanyál és elborít a sűrű hinár.

Mintha senki sem lakna itt, élőlény nem mutatkozik. Bárki beléphet a kastély ajtaján. Egy rövid és keskeny folyosó végében bekopogtatunk s *Weber Jácint*, bencéspap nyit ajtót. Valami megható van abban, hogy ugyanannak a szerzetesrendnek fia szolgál itt, amely rend elsőnek tanította európai kultúrára a keletről jött magyar népséget. *Weber Jácint* bevezet a fogadószobába. Egy asztal és két szék. Első pillanatra hihetetlennek tűnik, azok után a benyomások után, amelyeket az ember pár pillanat alatt kapott, míg ebbe a fogadószobának nevezett cellába ért, — hogy Európa nemrég még

egyik legnagyobb birodalmának örökösére vár.

Ottó!

Nincs idő arra sem, hogy benyomással sűrűsödjék ez a megható paradoxon, mert nyílik az ajtó és belép *Öfelsége*. Megszólít. *Gyönyörű, izes magyarsággal ejti a szavakat.* A stílus szabatosága és magyarsága ellen sohasem vétkezve, meggondolatlan beszél. Nemcsak a hódolatnak az érzése tölti ei, hanem az az öröm is, amelyet akkor érez az ember, ha *egy rendkívüli egyéniséggel* találkozik. Szinte árad belőle az ifjúság hódító és lenyűgöző varázsa; fényes intelligenciája besugározza mondatait, mégis valami halk és finom fájdalom, valami enyhe ború tömpit itt le mindent. Nem a külső környezet szegénységének hatása ez, mely még királyibbá teszi, hanem a *száműzetés és hontalanság érzeténél állandó jelenvalósága.*

Részletesen érdeklődik a hazai dolgok felől. S mikor képet próbálók eléje rajzolni a hazai viszonyokról, nem megszenyülve, de örvendő büszkeség érzetével kell tapasztalnom, hogy a *magyarság minden életmegnyilvánulásáról a legpontosabb ismeretei vannak.* Ismeri a politikai élet legfrissebb és legtitkosabb eseményeit; az embereket épp úgy, mint a dolgokat. A gazdasági élet összes jelenségeiről hibátlan képe van. Amikor a magyar gazda sorsa kerül szóba, *fejből idézi, hogy miből mennyit vittünk ki az utolsó években külföldre;* milyen termelési ágak milyen jövedelmezőséget jelentenek a gazdának, *mennyi a szegény nép adóterhe, kik üznek luxust, stb.* Nincs Magyarországon olyan Véle egykorú fiatalember, aki nyomába léphetne tudásának és tájékozottságának. *Névszerint felsorolja azokat, akik a legitizmus egy-egy munkaterületén dolgoznak és nemcsak az országszegénységű neveket tudja, hanem mindenkit számon tart.* Ugy beszél a magyarságról, mint az atya gyermekeiről. *De beszélgetésében mindig a parasztkor és a munkások sorsára tér vissza,* mintha minden gondja és reménye idetorkolának. Ki tudja, nem a közönségszű lélek szimpátiája-e ez, aki megismerte a nagyok hálátlanságát, a szegénység nyomasztó terhet és a népnek hűségét?

*

Késő este van már, Steenockerzeel felett csillagok égnek, mint a holnapi világosság ígérétei, amikor kifelé jövök a kastélyból. Magyar ember csak büszke reménnyel és azzal az örömmel lépheti át a királyi szegénység kastélyának küszöbét, hogy *Ottó* királyi remek emberségét a Gondviselés nagy tőkél adta nekünk, magyaroknak. *Mi vétünk, ha nem élünk vele!*

Somlyódy László

A RADIUS közönsége hálával és tapsviharral honorálta az

„Elegancia 1935”

ragyogó WARNER-FILMET!



Előadások karácsonykor és mindennap

2, 4, 6, 8 és 10 órakor



KOMJÁDI BÉLA, AZ EMBER

Jubiláris évünk nem lehet multá anélkül, hogy meg ne emlékezzünk arról a munkatársunkról, aki kidőlt soraink közül.

Komjádi Bélára gondolunk, a magyar ifjúság feledhetetlen „Komi bácsi”-jára, aki nemcsak sportvezérnek és szervezőnek volt nagy, hanem újságírói minőségében is a legelsőkhöz tartozott.

Komjádi a „Magyar Hétfő” fővárosi rovatának volt a vezetője. Ki csodálkozik azon, hogy információi, cikkei mindig pontosak, érdekesek és pártatlanok voltak? Hiszen Komjádi, az ellenzéki pártállású városatyja, egyformán kedvelt és megbecsült volt minden párt előtt és egyformán otthonos minden ügyosztályban. Komjádinál nem nézték, sőt sok helyen nem is tudták a pártállását. És ő erre valahogy büszke is volt... Mert ő nem volt más és nem volt kevesebb, mint „a Komjádi”.

Egyszer vele voltunk a Városházán, egy magasrangú városi tisztviselő szobájában, ahol valami ügynek az elintézését tudakolta. Az illető tisztviselő azonban hirtelenben nem tudott választ adni és azt ígérte, hogy 2-3 óra múlva megtelefonálja, ha megadja neki Komjádi a telefonszámát.

— Tudod mit? — gondolkodott el Komjádi — ebéd után a pártom helyiségében leszek, légy szíves, hívd fel ott!...

A fővárosi tisztviselő arcán leplezetlen zavart kifejeződt:

— Komi drágám, én ismerlek téged vagy húsz éve, tudom, hogy milyen bizonyítványod volt, tudom, hogy hányszor sebesültél, tudom, hogy melyik vízpipómeccsen pukkadnál legjobban, csak éppen azt nem tudom, hogy melyik pártkörnek vagy a tagja...

Komjádi nagyot nevetve megmondta. Lefelét pedig így szólott hozzánk:

— Rendben van így. Bánjanak csak pártatlanul velem, így könnyebben boldogulok...

Hogy könnyebben boldoguljon?... Komjádi rosszul fejezte ki magát. Mert így kellett volna mondania: „hogy könnyebben boldogíthatassak”... Mert Komjádi mindig „másokért csatázott”.

Ez különben már átment a köztudatba. Mégis, néhány jellegzetes Komjádi-minutúrt most letecsünk az emlékezés oltárára...

Szerkesztőségi munka után beült a körüti kávéház terraszára. Még négyen ültünk az asztalnál. Beszélgetés közben szembe szorakozott a nyári éjszeli körüti járókelő. Egyszerre elvörösödött, szinte rohanva megy ki a járókelők közé és karonfog egy magas fiatalembert, akit mindannyian ismertünk. Sportember volt. De nem azt. Szóval nem Komi „fiat” közül való. Csak azt láttuk, hogy szigorúan szól hozzá, mire a fiatalember valami furcsa, tétova, mentegetőző gesztussal felel...

Aztán Komjádi karonfogja és hozza be magával az asztalunkhoz:

— Nézzétek, ez a csirkefogó meg akar lógni a kötelessége előtt. Elvesztettem vele szemben egy vacsora-fogadást és nem akarja leenni...

A fiú hebegett valamit és — leette a vacsorát. Nem rossz étvágyal...

Közben Komjádi félrehív minket egy percre:

— Nézd, neked nagyobb lakásod van — mondja. — Vidd haza ma éjjelre hozzád azt a fiút, majd én elintézem vele, hogy mennyi és majd holnap beszélünk a többiről...

A többit maga a fiú mondta el másnap.

Komjádi számonkérte tőle, hogy sportember léte mit keres éjjel az utcán. A válasz: nincs állás, nincs lakás, nincs pénz...

Négy nappal később volt állása, lakása és egy hónapra kifeizett kosztja.

S amikor Kominak hálálkodott, ő gorombán kárpokodott:

— Hagyj engem nyugton, én nem csináltam semmit, csak szóltam az illetékeseknek. És nekem ne csavarogj éjjel a Körúton, ezt a szórakozást hagyd meg nekem!...

Telefonált a szerkesztőségéből valakinek:

— Kérlek szépen, holnapután nálatok lesz érettségi vizsgát ez és ez a fiatalember. Arra kérlek, legyetek kis elnézősek... Emlékezz csak, milyen büszkén járta a vízparton, miko: ez a srác bajnokságot nyert az intézetnek... Nézd kérlek, nem számít olyan sokat az az érettségi, aminek ügysem veszi szegény fiú hasznát...

Pál nappal ezután illető fiatalember gyancsák a szerkesztőségben hálálkodott:

— Komi bácsi, átmentem. Tudom, hogy ezt részben magának köszönhetem...

— Mit?!... Átmentél?... Fiam, örült szerencséd van. Én úgy elvágylak volna, mint a pinty. Vedd tudomásul, hogy a nyár folyamán fizikát és számtant kell tanulnod. El fogsz járni a tanár urakhoz naponta és mielőtt egyetemre mégy, én vizsgáztatlak... Ne száradjon a lelkemen ez a teljesen meg nem érdemelt érettségi...

Idős asszony köszönt neki a villamosmegállónál:

— Nem emlékszik rám, tanácsos úr? (Mert hogy mellesleg kormánytanácsos is volt.) Komjádi nézi, gondolkodik:

— Nem, nem tudom...

— Hat hónappal ezelőtt tanácsos úr verekedte ki a nyugdíjamat...

Komjádi egyint:

— Mondja az asszony, fontos az magának,

hogy én erre emlékezzem?... Majd ha maga kivevésrezi az én nyugdíjamat, azt nem feledek el...

Első volt a szerkesztőségben és egyedül ült az írógepnél. Beállít egy feltűnően „kikészített” hölgy. Hogy kit keres?... Megnevezi az egyik munkatársat, Hogy

miért?... Ő a volt felesége és egy kis pénzre volna szüksége, hogy elutazhasson... Hogy mennyit akar? Harminc pengőt.

Komjádi kivessz a zsebéből harminc pengőt és így szól a hölgyhöz:

— Nézze fiam, anyja békén azt a szegény fiút, elég annak a baja maga nélkül

is. Itt van a harminc pengő. De ha megmondja ezt a volt férjnek, vagy ha még egyszer ide beteszi a lábát, akkor nem lesz sok öröme a fogadtatásból...

Ime, néhány vonás, amely nem a világhírű sportember, nem a városi politikus rajzolja meg, hanem a melegsívű embert: Komjádit.

Tíz év...

Irtá: Fenyő Miksa dr., országgyűlési képviselő

Ha gondolatban gyors szemlét próbálunk tartani a Magyar Hétfő pályafutásával egybeeső tíz esztendő gazdasági jelenségei felett, mindjárt szembe ütközik — s megvallom, hogy nem derít fel különösebben — a két határkö idejében mutatkozó gazdasági helyzet oly különböző volta. Tíz esztendővel ezelőtt már befejeztük a pénzügyi szanalás nagy munkáját. A magyar valuta, a pengő a nemzetközi piacokon a legrövidebb idő alatt kifogástalan tiszteletnek és megbecsülésnek örvendett. Pannaszoktunk ugyan szanalási krízisről, de ha akár a termelési statisztika, akár a külkereskedelmi forgalom, akár az adózás, az állami bevételek számsorait nézzük, azt látjuk, hogy az elmúlt évtized első esztendei alatt a gazdasági élet olyan erőteljes lüktetéséhez érkeztünk, melynek visszatérte egyhamar alig remélhetjük.

Talán nem is volt egészen természetes, talán túldimenzionált is volt a bőség, amelyben néhány esztendő át éltünk. A külföldi kölcsönöket könnyen és rendkívüli mértékben kínálták s ezeket mi bőségesen igénybe vettük. Nem akarom most felhasználásukat kritizálni, de azt nem hallgathatom el, hogy részben közvetlenül e külföldi kölcsönök alapján, részben azok természetes, megszokott hatásai következtében, a készárubehozatal rendkívüli mértékben megnövekedett s volt olyan évünk, 1928., amikor a külkereskedelmi mérleg feleslege nem sokkal maradt a négyszáz millió pengő alatt. Ez a nagy bőkezűség jelentékeny károkat okozott a magyar iparnak, mert éppen a fejlődésre leginkább alkalmas években zúdította rá a külföldi versenyt. A sokat kritizált vámtarifa egyáltalánban nem tudta feltartóztatni ezt az árubehozatait.

Gyorsan tüntek el a prosperitás évei; mai mértékkel mérve, mai szempontok szerint szemlélve az életet, szinte el sem hisszük, hogy voltak. Nehéz is elgondolni,

hogy 30 pengő fölött állott a búza minden állami beavatkozás, boletta és segítség nélkül — s akkor is tele voltunk pannasszal s nehézkben találtuk a helyzetet.

A mai szituációban talán a legnagyobb többlet az, hogy minden vonatkozásban rá kell eszmélnünk gyenge és kicsiny voltunkra. A külföldi kölcsön megszüntével nincs többé más eszközünk a fizetési mérleg kiegyenlítésére, mint a végletekig vitt takarékoság úgy a külföldi fizetési forgalomban, mint belül, az állam, a közületek és az egyének háztartásában. Nem akarom most azt feszegetni, vajjon a nemzetközi pénzváltásnak a nemzetközi mezőgazdasági krízis oka-e vagy kisérvő jelensége. Nálunk kétségen kívül ez áll előtérben: a mezőgazdasági termékek katasztrófális árzuhanása sújtja az agrár lakosságon kívül az államot, a közületeket, az ipart és az egyént.

Az elmúlt tíz esztendő szemlét tehát nem tudom vidám akkordokkal befejezni. Ez nem jelenti azt, mintha pesszimista volnék az ország gazdasági jövőjét illetőleg. Hivatkozhatom arra, hogy midőn a mezőgazdaság termékeinek átalakulása, jellemezte helyzetünket, mi, magyar gyár- iparosok már akkor aggódva szemléltünk bizonyos nemzetközi jelenségeket, melyek arra vallottak, hogy ez a kedvező konjunktúra nem tarthat sokáig. Különösen a tengerentúli nagy termékeleslegek s Oroszországnak a piacon levő ujra megjelenését idejekorán veszélymomentum gyanánt ismertük fel. Ha pedig mertem jósolgatni bizonyos határok között a jó esztendőket, akkor talán most sem túlságos merészség, ha azt mondom, hogy a kiegyenlítés felé tartunk és sok áldozat és nehéz önmegtartóztatás árán, ha nem is jutunk el újra a bőséges esztendők peridusába, de a közvetlen multnál valamivel kedvezőbb gazdasági fejlődést remélhetünk.

MAGYAR HÉTFŐ

Irtá: Dr. VÁZSONYI JÁNOS országgyűlési képviselő

Jubileumok korszakát éljük. A jubileumok divatja két tényezőt alapoz. Az egyik: a civar jelenből a jövőre reménytel adó, magasztos multba való menekülés, a másik: a felszédült gyermeknek, vagy férfivá lett ifjúnak büszke körültekintése, hogy ha nem is érte el célját, mégis sikerült idáig eljutnia és ha nehéz sorsban is, de tovább haladhat azon az úton, amelyen egykor elindult. Mindenütt szeretik hirdetni a liberalizmus bukását, s ugyanakkor negyvenedik esztendejét ünnepli meg a recepció és az egyházpolitikai reformok törvényalkotása. Számos szónoklat temeti a demokráciát és ugyanakkor 40 éves jubileumát ünnepli Budapesten a Központi Demokrata Kör, a Nemzeti Demokrata Párt első pártkör. Rossz konjunktúrája van a szabad szónak, a szabad gondolatnak, a szabad sajtó fogalmának Középeurópában talán csak a lexikonban található és mégis most ünnepli a Magyar Hétfő 10 esztendősi jubileumát.

Magyar Hétfő! Mintha szimbólum lenne. A hétfő kezdetet jelent. A kezdet-hajnalhasadást. Furcsa ez abban a korban, mely a weekend intézményéről nevezetes. Ez alatt nem a hétfői pihenőt értem, amely ünneppet és szórakozást jelent az elfáradt polgár számára, hanem az út végén való bolyongást, a mindenek végét, a reménytelenséget, egy szóval a mai életnek mindannyiunk számára való kellemetlenségét.

Magyar Hétfő! Ránk férne az indulás, a kezdet változása lehetősége. Elkelné a reményesség, hisz bennünk él valamennyiünkben a vágy, mely a régi dicőségnek, békének, nyugalomnak, munkalehetőségnek feltámasztását és új elindulását jelentené.

Karácsony ünnepe közeledik. Karácsony után az új esztendő kacsint felénk. De nem a szerelmesnek pillantásával, inkább a hóhérral nyugodt tekintetével, amellyel magával tehetetlen áldozatát várja, lesi, hogy nyakába dobhassa a hurkot.

Egyik év követi a másikat, egyik hét pedig a másik után, hétfő hétfőt követ, de az igazi magyar hétfő csak távol messzeségben bolyongó lidércfényként tűnik fel, családok délibáb, előtűnik táncol és amikor azt hisszük, hogy már a közelében vagyunk, megfogtuk, szétfoszlik és újra ott állunk szomjasan a pusztában.

Karácsony. Szeretet ünnepe. Ünnepi cikkek konjunktúrája, képviselők és nagykép-

viselők nyilatkozatai. Közélekek és helyelközeli gondolatok. Rendesen mások gondolatai. De mindig és mindenütt az örök nagy gondolat is: szeressétek egymást! Azután két nap ünnepi szünet. Az alatt szeretjük egymást. Ráérünk. Harmadik napon már kezdődnek a hétköznapok. Az ünnepe elmúlt, a szeretet még hamarabb. S a szíves felszólításra ott ég a válasz a régi híres mondásban: „Kezdjék el a gyilkos urak”.

Nemzetek legyenek egymás iránt megértéssel! S másorunk következő száma: saarvidéki szavazás. Népek szeressétek egymást! Lásd a kisanantant genfi felvonulását. Népek legyen köztetek béke! Délamerikában háború van, Oroszországban bolsevizmus több mint 15 éve, Németországban koncentrációs táborok, Jugoszláviából kiüldözik az ártatlan magyarokat, feltámadt a waggonlako idő és már nem alszik Ujpesten a nyomor, miként azt egykor Ady Endre írta, ébren van már nemcsak a pincékben, hanem a négyszobás lakásokban is.

Szeressétek egymást emberek! Segítsétek egymást! Segítsétek a gyengét! Vigan folytak az adóvégrehajtások. Adó, illeték, OTI, MABI, gáz, villany, telefon, táncoló betűk és számok a polgár vérélfutásos, álomnélküli szemé előtt. Az örök kérdés: miből? és az örök válasz: nincs.

„Az én házam, az én váram” hangzott a híres angol mondás egykoron. A kilakoltatások serényen folynak. Nincs karácsonyi szünet. Nők, tehetetlen öregek, vézna kis gyerekek utcára kerülnek. Nincs téli fel-felgúsztatás, nincs könyörület. De közben nagy propaganda folyik az egyke ellen. Csak legyen minél több gyermek, nőjön fel minél több ember. Hogy nincs egyetlen egy pálya sem, amelyre mehetne, hogy nincs már foglalkozási ág, amelyen elhelyezkedhetne, vagy a más kérdés. Majd a céhrendszer, vagy a numerus clausus. Más címen fog nyomorogni. S eszünkbe jut a „Walesi bárdok” klasszikus két sora: „Ne szülj rabot te szül! Anya ne szoptass csecsemőt!”

Fogadó napjaimon szufozt az előszobám. Ha gyalog megyek, léptem nyomon megállítanak. Engem, Téged, mindenkit. Mindazokat, akikről azt hiszik, hogy még tehetnek valamit. S a legszörnyűbb érzés: a Kidábrándítás. Tehetetlen vagyok. „Nézzétek, vagyok” — mondja az egyik, „egy kis karácsonyi se-

gély” — eseng a másik, „Diplomám van, és a legdurvább testi munkát is elvállalom” — szól a harmadik.

„Kenyeret a családomnak”, „rokkant vagyok”, „Állást —, önnek csak egy szavába kerül, nem bánom én akárhová!” „Segítséget, mert elpusztultunk!” „Hát lopni menjek?” „Nem vagyok hivatásos költő.”

A legszörnyűbb énekkar, a szöveg más, a melódia egy s már nem is a szájak mondják, az üres gyomrok korgása zengi. Ne politizáljunk, nem érünk rá, gondunk van — hányszor halljuk és nem eszmélnek, nem akarják tudni, hogy a gondokat a rossz politika szülte és a jó politika szüntethetné meg. Az, amely a szeretet ünnepepét áhitatban érzéni át és nem egy estére, hanem egy esztendőre töltene meg megértéssel a szívetek, mely megteremté a szeretet hétköznapjait.

A idei évad egyik filmjének címe jut eszembe: „Folyik a tánc, folyik a vér.” A tánc, politikások tojástánc, a közéletnek boszorkánytánc, a népek szörnyű vitustánc. A vér, nemzeteknek, családoknak, egyeseknek lassan, de az elerőtlenedés, az összeomlásig eifolyó vére.

Kötést a sebre, állítsák el a vérzést. Szünetet a zenekarban, halkuljon el a gyászinduló. A hajnal esztendőben várjuk a napfelkeltét, az új esztendő küszöbén az új magyar világot: az igazi magyar hétfőt.

Jobb jövő!

Irtá: LUKACS GYÖRGY DR.

ny. miniszter.

A Népszövetség tanácsának decemberi ülészaka mindenkorra emlékezetes marad. A tanács, amely oly sokszor működik eredménytelenül, ez alkalommal nem is egy, hanem két háborús veszedelmet hártott el. A magyar—jugoszláv és a Saar vidéki német—francia háborús veszedelmet. A Népszövetség, melynek tekintélyét főleg a lefegyverzés terén szenvedett sorozatos kudarcjai és a kisebbségi probléma körül folytatott meddő magatartása annyira meg-tépázták, ezzel a kettős sikerével újból megerősítette maga iránt a bizalmat és tekintélyben nem megvetendő módon gyarapodott.

Emlékezetes ezen felül azért is a Népszövetség tanácsának ez az ülészaka, mert a béke megmentésének kettős sikere nagyban fokozza annak valószínűségét, hogy a Franciaország és Olaszország között megindult közeledés eredményre fog vezetni és a két nemzet állandó barátságát fogja eredményezni. Kimondhatatlan fontossága lesz ennek különösen Magyarországra szempontjából, minthogy Magyarország a Duna völgyében kulcs-helyzetet foglal el. Ha létrejön az olasz—francia megegyezés, ezzel együtt szűkséggé válik Olaszország a kisanantantl is jobb viszonyba fog jutni. Ebben az esetben Magyarország is revizió alá kell vennie a maga politikai elhelyezkedésének kérdését. Nevezetesen sorát kell keríteni annak, hogy hazánk a területi revizióhoz való és a békeszerződés 19. cikkén alapuló jogáról való lemondás nélkül közvetlen szomszéd-ságával a kisanantantl barátságosabb viszonyba jusson. Természetesen ki kell kötnünk azt is, hogy az utódállamok a magyar kisebbségekkel méltányosabban bánjanak, hagyjanak fel az állandó üldözéssel és részesítsék a kisebbségeket mindazokban a jogokban, melyek megadására a kisebbségi szerződésekben kötelezettséget vállaltak. Ha ilyen feltételek mellett a kisanantantl barátságosabb viszonyba juthatunk, annak mi fogunk legjobban örövendeni. A revizióra való kodi-fikált jogunkról azonban semmi szín alatt le nem mondhatunk, valamint le nem mondhatunk az evégből folytatandó békés propagandáról sem. S nem tűrhetjük azt sem, hogy a magyar kisebbségek üldözése tovább folytatódjék. Ha nem sikerül ilyen feltételek mellett jobb viszonyba jutnunk szomszédainkkal, akkor kénytelenek leszünk továbbra is kitaranni a mai helyzetben. Olaszország és Ausztria benső barátsága, valamint Lengyelország eléggé meg nem becsülhető támogatása oly pozitív értékek, melyek birtokában eddigi izoláltágunkat végleg megszüntethetkinthetjük. Többé nem állunk egyedül a népek nagy családjában. Biztosítottabb helyzetünk mindenesetre hajlamossá fogja tenni a kisanantantot is, hogy komolyan keresse a velünk való megegyezés módjait.

Karácsony ünnepén a béke vágya és a jobb jövő reménye tölti el lelkünket.

NEGYEDSZÁZAD - TÍZ ÉV

A magyar politikai, társadalmi és gazdasági élet ünnepli kettős jubileumukat

Az újságíró másokért dolgozik és az újság mások sikerét támogatja. A saját ügyével nem szívesen foglalkozik újság és újságíró. Amikor ma mégis megállunk egy pillanatra a magunk ügyénél, ezt azért tesszük, mert jóleső módon nyilvánul meg a közönség, a társadalmi egyesületek és intézmények szeretete lapunkkal szemben, amikor főszerkesztőnk, Lévai Jenő újságírói működésének 25 éves jubileumához, s ugyanakkor a Magyar Hétfő fennállásának tizedik évfordulójához jutott el.

Nem ünneplünk ezekben a szomorú

időben, hanem minden görögütéses frázis helyett csak egyet fogadunk: továbbmegyünk a megkezdett úton és folytatjuk legjobb tudásunk szerint azt a munkát, amit minden idegejünkkel, mindenkor a közérdekért végeztünk, harcolva a kisemberekért. Hálát sohasem vártunk, mégis jólesik nekünk az üdvözlő leveleknek az a tömege, amelyel minden oldalról elhalmozzák a kettős jubileum alkalmából főszerkesztőnk és lapunkat. Ezek közlését ma megkezdettük. Átadjuk a tollat most azoknak, akikről máskor az újságíró ír.

A kultuszminiszter üdvözlöte:

Hóman Bálint

vallás- és közoktatásügyi miniszter

„Tisztelt Főszerkesztő Úr!
Jubileumuk alkalmából őszintén üdvözlöm úgy Főszerkesztő Urat, mint nagybecsű lapját, melynek

működését továbbra is figyelemmel fogom kísérni.

Őszinte tisztelettel

HÓMAN BÁLINT,

m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter.”

A földművelésügyi államtitkár:

Marschall Ferenc dr.

földművelésügyi államtitkár:

„Ertésemre jutván, hogy lapjuk 10 éves fennállásának, érdemes szerkesztőjük pedig 25 éves irodalmi működésének jubileumát ünnepli. Ez alkalmából a legjobb szerencsekívánataimat küldöm.

Gondterhes, bizonytalan időkben, — tíz és huszonöt éves évforduló még az államok életében is ünneplésre való alkalom: mennyivel inkább egy lap és egy író életében. Kívánom, hogy a mai történelmi idők mozgalmi között lankadatlan kedvvel és erővel folytathassák a jövőben is a haza érdekében való önzetlen munkásságukat”.

Budapest főpolgármestere:

Igen tisztelt Főszerkesztő úr!

A Magyar Hétfő kettős jubileuma alkalmából meleg érzellemmel köszöntöm a Szerkesztőséget. A lap tíz éves multja tekinthet vissza. Ön pedig 25 év óta dolgozik a magyar sajtó köztelékében, mint hivatásos újságíró és mint szerkesztő. A lap mindenkor a sajtó nemes hivatását teljesítette, a közérdeket szolgálta és Ön is a tehetség erejével és hivatottságával közérdekű munkássá-

got fejtett ki. Nyugodt öntudattal ülhetik meg jubileumukat, mert olyan sikerekre és érdemekre mutathatnak, amelyek általános elismerést és tiszteletet érdemelnek.

Mikor a jubileumi szám megjelenés alkalmából üdvözlöm a szerkesztőséget az Ön részére őszinte szerencsekívánataimat küldöm.

Dr. SIPŐCZ JENŐ,

Budapest székesfőváros főpolgármestere.

Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye fő- és alispánja:

PEST-PILIS-SOLT-KISKUN VÁRMEGYE FŐISPÁNJA:

„Igen tisztelt Főszerkesztő Úr!

Engedje meg, hogy a 25 éves újságírói és a „Magyar Hétfő” 10 éves jubileumához a legjobbakat kívánjam. Kiváló tisztelettel vagyok kész híve: Dr. Preszly Elemér főispán.”

Dr. ERDÉLYI LÓRANT, PEST-PILIS-SOLT-KISKUN VÁRMEGYE ALISPÁNJA:

„A 25 éves jubileuma, valamint a szerkesztésében megjelenő Magyar Hétfő című politikai hetilapnak 10 éves fennállása alkalmából fogadja őszinte szerencsekívánataimat.”

A gödöllői járás főszerkesztője:

VITÉZ DR. ENDRE LÁSZLÓ, A GÖDÖLLŐI JÁRAS FŐSZERKESZTŐJE:

„Amidőn a Magyar Hétfő jubileuma alkalmából őszinte szerencsekívánataimat fejezem ki, örömmel állapítom meg, hogy

egyébként régi küzdelmek emléke fűz. A lap a gödöllői járás ügyeivel állandóan nagy megértéssel és tárgyilagossággal foglalkozott és különösen a múlt évben tartott IV. cserkész-világtáborozás alkal-

mával támogatta nagy mértékben törekvéseinket.

A lap szerkesztőjéhez, Lévai Jenőhöz,

Miniszterelnökségi sajtóosztály:

A miniszterelnökségi sajtóosztály:

Igen tisztelt Főszerkesztő Úr!

A Magyar Hétfő 10 esztendői jubileumán én is csatlakozom azoknak nagy táborához, akik ez ünnepies alkalommal hazafias magyar üdvözlőtükkel keresik fel. Főszerkesztő Ur vezetése alatt a Magyar Hétfő újságírásunk egyik legfrissebb és legérdekesebb termékévé lett és reá szolgált az olvasóközönség szeretetére. Amellett, hogy hírszolgáltatása mindig mozgékony, újszerű és tanulságos, a lap sohasem tévesztette szem elől a közönség, az ország s a

Ellenfelekként állottunk szemben, de itt is meg kell állapítanom azt, hogy ellenem írt cikkeiben mindig csak hivatali ténykedéseimet tette bírálat tárgyává s a legélesebb harcok közepette sem fordult elő soha, hogy egyéni tisztességemet, vagy becsületemet egy árnyalattal is érintette volna. A harcok elvékért folytak, az eszközök mindvégig tiszták és korrektek maradtak.

Vitéz dr. Endre László főszerkesztője.”

nemzet egyetemes, nagy érdekeit és ezeknek hűséges és hasznos szolgálatába állott be.

A második évtized küszöbén őszinte szívvel kívánok a Magyar Hétfő-nek a jövőre is hasonló sikert; Önnek pedig, Főszerkesztő Ur, valamint a lap kitünő munkatársi gárdájának, nehéz munkájuk tovább elvégzéséhez erőt és egészséget.

Szívélyes üdvözléssel:

DR. ANTAL ISTVÁN
miniszteri tanácsos,
a sajtóosztály vezetője.

Külügyminisztériumi sajtóosztály:

Lévai Jenő főszerkesztő úrnak hírlapiról tevékenysége 25-ik és a „Magyar Hétfő” fennállásának 10-ik évfordulója alkalmából

Igen tisztelt Főszerkesztő Úr!

A mai mozgalmas időben, ha visszatérünk az elmúlt negyedszázad torlódó eseményhalmazára, tisztán áll előttünk, hogy mily nagy teljesítmény 25 évig a kor létkető eseményeinek tükröt tartani. Főszerkesztő Ur az elmúlt 25 év alatt derekasan kivette részét irodalmi és hírlapiról tevékenységével ebből a nagy munkából.

Fogadja ezért negyedszázados hírlapiról jubileuma és lapjának, a „Magyar Hétfő”-nek tízéves derekas munkájáért őszinte szerencsekívánataimat.

MENGELE FERENC DR.

követségi tanácsos,
a külügyminisztérium sajtóosztályának vezetője.

Magyar Újságírók Egyesülete:

Budapest, 1934 november 30.

735/1934. szám.

Igen tisztelt Főszerkesztő Úr!

A Magyar Újságírók Egyesülete őszinte, szívből jövő szerencsekívánatait küldi 25 éves újságírói működésének jubileuma alkalmából.

Főszerkesztő Úr 25 éves működése alatt mindenkor példát mutatott arra, hogy milyenek kell lennie az igazi újságírónak és példát nyújtott a köteleesség tudásból és újságírói lelkiismeretességéből is.

25 éves jubileuma napján a Magyar Új-

ságírók Egyesülete azt kívánja, hogy Főszerkesztő Urat még sokszor üdvözölhesse hasonló alkalmából és egyben szerencsekívánatainkat fejezzük ki lapjának a Magyar Hétfőnek 10 éves jubileumán is.

Fogadja Főszerkesztő Úr újból szerencsekívánatainkat.

MAGYAR ÚJSÁGÍRÓK EGYESÜLETE

Dr. Boross László s. k.

m. kir. kormányfőtanácsos
főtítkár.

Lovik Károly s. k.
titkár.

Testületek és egyesületek:

A BUDAPESTI KERESKEDELM

ÉS IPARKAMARA

A KÖVETKEZŐ TAVIRATOT KÜLDTE:

„A gyönyörű kettős jubileum alkalmából a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara őszinte szerencsekívánatait tolmácsolja és nagyrészt újságírói működéséhez továbbra is sok sikert kíván.

Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara
Dr. Eber Antal elnök Dr. Gyulay Tibor főtítkár.”

KERESKEDELM

ÉS IPARKAMARA
GYŐR.

„Úgy értesültünk, hogy a tekintetes Szerkesztőség most ünnepli meg Főszerkesztőjének, Lévai Jenő úrnak, 25 éves újságírói, valamint a „Magyar Hétfő” politikai hetilap alapításának 10 éves jubileumát.

E kettős évforduló alkalmával őszinte szerencsekívánatainkat fejezzük ki úgy a mélyen tisztelt Főszerkesztő úrnak, mint a t. Szerkesztőségnek és azt kívánjuk, hogy Lévai Jenő bátor és harcos egyénisége a jövőben is épp oly kiapadhatatlan lelkes energiával működjen a köz érdekében, mint amilyen az eddigi működése volt. A győri kerületi kereskedelmi és iparkamara nevében:
Morvay István Dr. Melxner Ernő
felsőházi tag, elnök. főtítkár.”

MAGYAR GYÁRIPÁROSOK ORSZAGOS SZÖVETSÉGE:

Őszinte örömmel üdvözljük az igen tisztelt szerkesztőséget abból az alkalomból, hogy nagybecsűt lapja fennállásának tizedik évfordulóját ünnepli. Ha meggondoljuk, hogy milyen nehéz és küzdelmes volt ez az elmúlt tíz esztendő a gazdasági életben, akkor nem tudjuk eléggé méltányolni a munkásságnak és hozzáértésnek azt a kitaratását, amelylyel lapjukat egy évtized alatt felvirágoztatták. Sikert és eredményeket kívánunk további működésükhöz is s kérjük, hogy a gazdasági élet jelenségeivel szemben tartsák meg azt az objektivitást, amely a Magyar Hétfőt mindig jellemezte.

Őszinte szerencsekívánataink megismétlésével vagyunk tisztelő hívek

MAGYAR GYÁRIPÁROSOK ORSZAGOS SZÖVETSÉGE

Chorin Ferenc dr.,
elnök.

Fenyő Miksa,
igazgató.

ORSZAGOS MAGYAR KERESKEDELM

EGYESÜLES

Igen tisztelt Főszerkesztő Úr!

Újságírói működésének huszonöt éves és b. lapja fennállásának tízéves jubileuma alkalmából őszinte rokonérzéssel juttatjuk ki fejezésre legjobb szerencsekívánatainkat.

Ön újságírói pályáján az újságírás legnehezebb feladatait vállalta mindig és tevékenységéhez a közvélemény szolgálatának jelentős eredményei fűződnek. Ekes tanúságtétele irásainak korjelző értékkel bír, maradandó gyűjteményét alkotja.

Ezekben az irásokban, valamint a kitűnően szerkesztett Magyar Hétfőben a magyar kereskedelem hálisan látja a maga törekvéseinek, a maga igazának a védelmét. Ezt köszönjük és további minél több sikert és eredményt kívánunk Önnek és b. lapjának.

Kiváló tisztelettel vagyunk

Budapest, 1934 XII. 15.

Kész hívei

Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés
Molnár dr. Balkányi Kálmán
titkár ügyv. igazgató

A Fővárosi Kereskedők Egyesülete

Mélyen tisztelt Főszerkesztő Úr!

Kedves köteleységünket véljük teljesíteni Nagyságoddal szemben, amidőn egyesületünk és az abban tömörült kereskedők százai nevében bensőséges melegséggel üdvözljük a mélyen tisztelt Főszerkesztő Urat, nagyszerű lapjának: a Magyar Hétfő-nek, tízéves jubileumi ünnepe alkalmával.

Nem mulaszthatjuk el azt, hogy lerójuk a szavakkal alig kifejezhető hálánkat és köszönetünket azért a mindig tapasztalt értékes sajtótámogatásért, mellyel a Magyar Hétfő a kereskedői jogos érdekek kiharcolásával mindenkor a kereskedőtársadalom rendelkezésére állt.

Méltóztassék nagybecsű lapja szerkesztőségének tagjai részére tolmácsolni elismerő hálás köszönetünket, melynek megismétlésével különösen karácsonyi és újévi ünnepeket kívánunk vagyunk

Fővárosi Kereskedők Egyesülete
dr. Schmidt Sándor
főtítkár.

Vértes Emőke
elnök.



Jól jön minden állomás
TUNGSRAM

RÁDIÓCSÖVEL

Karácsonyra ezzel lássa el kívánságait

Városok polgármesterei:

PALFY JÓZSEF dr. SZEGED POLGÁRMESTERE:

Városom nevében meleg szeretkekvánataimat küldöm.

SEMSEY ALADAR,

Ujpest város polgármestere:

„Főszerkesztő Úrnak szerkesztői működésének 25 éves jubileuma alkalmából, valamint Főszerkesztő Úr irányítása és vezetése alatt megjelenő „Magyar Hétfő” című lap fennállásának 10 éves évfordulója alkalmából őszinte szeretkekvánataimat fejezem ki és Főszerkesztő Úr további eredményes és értékes működésére Isten áldását kérem.”

DEZSŐ KÁZMÉR NAGYKÖRÖS POLGÁRMESTERE:

„Lévai Jenő főszerkesztő úr ujságírói működése iránt mindenkor őszinte nagyrabecsüléssel viseltetem és ezért örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy a nevezetes évfordulón városom és a magam nevében is kifejezésre juttassam legmélyebb üdvözlőmet és szívből jövő legjobb kívánásaimat.”

HAMUTH JÓZSEF DR.

PAPA VÁROS POLGÁRMESTERE:

A kettős jubileum alkalmából szívesen üdvözölöm Önöket és hálásan mondom köszönetet Pápa megyei város érdekében kifejtett önzetlen munkásságukért.

PESTSZENTERZSÉBET MEGYEI VÁROS POLGÁRMESTERE:

Igen tisztelt Barátom!

Ujságírói munkássága 25. nagyraértékelt lapja fennállásának 10. évfordulóján méltóságos megengedni, hogy úgy magam, mint városom közönsége nevében őszinte nagyrabecsülésemnek kifejezést adhassak.

A sajtó munkásságát mindig a legnagyobbra értékelem és ezért tölt el a különös örömmel, hogy alkalmam van szeretkekvánataimat egy olyan alkalommal kifejezni, amikor egy ujságíró és lapja, érdemes munkásságának egy ilyen jelentős állomáshoz érkezett.

Fogadja igen tisztelt Barátom újból kifejezett szeretkekvánataimat

Pestszenterzsébet, 1934 december 14-én.

mellyel vagyok készsége híve:

DR. HELLE LASZLÓ, h. polgármester.

ZABORSZKY NÁNDOR BUDAFOK MEGYEI VÁROS POLGÁRMESTERE:

Mélyen tisztelt Főszerkesztő Úr!

és nb. lapjával kapcsolatos jubileuma alkalmából engedje meg, hogy személye és lapja iránt magam és városom közönsége nevében a legmelegebb nagyrabecsülést nyilvánítsam. Az utolsó 25 év a magyar történelem leghezsőbb,

majd legkeserűbb korszakában telt el, olyan horzszakban, amely a magyarság minden szellemi és fizikai erejét igénybe vette. Ennek a korszaknak tragikus hőse minden magyar. Igen tisztelt Főszerkesztő Úr is, aki a szellemi és fizikai erőfeszítésből egyformán bőségesen kivette részét.

Igaz szívből kívánjuk, hogy szép hivatásának további betöltéséhez adjon az Egek Ura Főszerkesztő Úrnak erőt, egészséget, s kívánjuk különösen azt, hogy a századeleji felejtéheletlen békevilágban kezdődött 25 éves működése a második 25 évben a legáhitottabb magyar álomnak, az intéger, erős, boldog Magyarországnak megvalósulásához vezessen el mindnyájunkat.

Őszinte nagyrabecsülésem nyilvánításával vagyok Főszerkesztő Úrnak tisztelő híve.

DR. MOLNÁR JÓZSEF

Kispest megyei város polgármestere:

„Mélyen tisztelt Főszerkesztő Úr! Mélyen áldozott őszinte tisztelettel fejezem ki meleg szeretkekvánataimat iránt munkásságának 25 éves jubileuma és nagyrabecsülésem alkalmából, valamint a „Magyar Hétfő” című lapjának 10 éves évfordulója alkalmából.

Igaz üdvözlőmet és jókívánásaimat nemcsak magam, hanem városom hálás közönsége nevében is tolmácsolom azért a szívesen alkalmam tanúsított megértő jóindulatáért, amellyel közérdekű ügyekben bennünket mindenkor olyan eredményesen és önzetlenül támogatni méltosított.

Közszolgálati működésem alatt, de különösen azóta, amióta Kispest város élén dolgozom, igen sokszor volt alkalmam meggyőződésű szerkesztői munkássága milyen hatalmas tényezője a közzét szolgálatunk és arról is, hogy a közérdekű hivatás betöltése milyen áldozatos munkát, befeláldozó kitartást és kíméletlen küzdelmet jelent.

Azt a félt, aki ezt a hivatást negyed századon keresztül rendeltetésszerűen betöltötte és a kemény haroktól el nem engedte, mindenkor a leltis-több közérdekű célok szolgálatában végezte és végig súlyos feladatát, az millió megmozdította azt, ha kortársai pályafutásának emlékeztető évfordulóján hallva, tisztelettel és megbecsüléssel üvezzék át.

Engedje meg Főszerkesztő Úr, hogy az Ön nagyrabecsült személyében a tisztán szemérem és a magyar közzététel meg nem álló harokát üdvözöljem és a Mindenható segítségét kérve további munkájához, annak a reményemmel adjak kifejezést, hogy megbecsüléssel értéki támogatásában magam és Kispest város közönsége részéről a jövőben is számíthatok.

Levegőszóval tisztelettel és igaz nagyrabecsülésem kifejezésével vagyok Főszerkesztő Úrnak mindenkor készsége híve

Dr. Molnár József

polgármester.

Rákospalota polgármestere

„Rákospalota megyei város közönsége, valamint a magam nevében szeretkekvánataimat tolmácsolom Főszerkesztő Úr 25 éves ujságírói működése és nagyrabecsült lapja 10 éves fennállásának alkalmából.

Közismert tény, hogy a Főszerkesztő Úr negyedszázad óta és a Magyar Hétfő is mindenkor a közzét harcol. Küzdelmei során gyakran foglalkozott városunk ügyeivel, tárgyilagos cikkeiben. Eppen ezért örömmel szolgál, hogy a kettős jubileum alkalmából jókívánásaimat tolmácsolhatom.

Fogadja ismételt őszinte szeretkekvánataimat és vagyok teljes tisztelettel

Dr. Szűcs József

h. polgármester.”

A budapesti rendőrség vezetői:

A Magyar Hétfő 10 és főszerkesztőjének, Lévai Jenő 25 éves hírlapírói jubileuma alkalmából melegen gratulál és további sikeres munkálkodást kíván a köz és a haza érdekében

Dr. KALMÁR BÉLA

főkapitányhelyettes.

Főszerkesztő Úr sikeres hírlapírói működésének negyedszázados évfordulóján és

a vezetése alatt álló Magyar Hétfő 10 éves jubileumán őszinte szeretettel kívánom, hogy úgy a lap, mint Főszerkesztő Úr további működését szerencse és siker koronázza.

Dr. HÉCZEY PÉTER

rendőrtanácsos.

a rendőri sajtóiroda vezetője.

Pénzüntézetek:

MAGYAR ÁLTALÁNOS HITELBANK:

„Igen tisztelt főszerkesztőjük, Lévai Jenő úr nagy értékű ujságírói munkásságának 25 éves és tisztelt Lapjuk 10 éves jubileuma alkalmából őszinte szeretkekvánatainkat nyilvánítsuk. Kifejezést adva azon hő óhajunknak, hogy tisztelt Lapjuknak a jövőben se sok s'cer jusson osztályrészül, Lévai főszerkesztő úrnak egyénileg is múltbeli írói babéraihoz méltó új, szép diadalokat kívánunk.”

A Budapesti Nemzetközi Vásár

V. 00.030/1934. Budapest, 1934 nov. 15.

IGEN TISZTELT FŐSZERKESZTŐ ÚR!

Engedje meg, Főszerkesztő Úr, hogy a valóban ritka kettős jubileum alkalmából, amelyet Főszerkesztő Úr ujságírói munkásságának 25-ik évfordulóján, a Főszerkesztő Úr kitűnő vezetése alatt megjelenő „Magyar Hétfő” pedig fennállásának 10-ik évfordulója alkalmából ünnepl, az alulírott Budapesti Nemzetközi Vásár vezetősége őszinte szeretkekvánatokkal forduljon Nagyságodhoz.

Az ujságírói tevékenység a köz szolgálatának egyik legfontosabb és legáldozatosabb munkája. Főszerkesztő Úr átérve az ezen munkával járó nagy felelősséget, úgy saját hírságírói tevékenységét, mint értékes lapjának nagy publicitását mindenkor e szempont közeglatába állította. Őszinte örömmel és köszönettel állapítjuk meg, hogy Főszerkesztő Úr az országos és nemzetközi gazdasági érdekeket szolgáló immár három évtizede fennálló közérdekű Budapesti Nemzetközi Vásár intézményét pályafutásának legkiválóbb

PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK:

„Igen tisztelt Szerkesztő Úr!

Engedje meg, hogy 25 éves ujságírói és b. lapjának, a „Magyar Hétfő”-nek 10 éves jubileuma alkalmából legköszintőbb jókívánatainkat tolmácsoljuk.

Külön örömmel szolgál, hogy ezen évforduló alkalmából az Ön írói munkássága iránti nagyrabecsülésünknek is kifejezést adhatunk és maradunk jókívánatainkat megismételve kíváló tisztelettel

Pesti Magyar Kereskedelmi Bank”

állomásain és így természetesen a most jubiláló „Magyar Hétfő” hasábjain is, mindenkor a legnagyobb lelkesedéssel és a köz érdekel szempontjából értékes eredménnyel szolgált. Kérjük Főszerkesztő Úrat, hogy a Nemzetközi Vásár iránt tanúsított komoly érdeklődését a jövőben is megőrizni és nb. lapja hasábjain a vásár érdekében kifejezésre juttatni sziveskedjék.

Megragadjuk a kettős jubileum alkalmát, hogy Nagyságodnak ezért a nagyértékű tevékenységéért, a kitűnő vezetése alatt megjelenő „Magyar Hétfő”-nek pedig hazafias támogatott munkájáért őszinte, igaz köszönetet mondjunk.

Fogadja Főszerkesztő Úr a vásár vezetőségének ismételt szeretkekvánatait úgy a sajtó személyében, mint nb. lapja és annak munkatársai részére.

Kiváló tisztelettel

BUDAPESTI NEMZETKÖZI VÁSÁR

Vértes Hallóssy

úv. alelnök igazgató

Politikusok üdvözlőlete:

Bernolák Nándor dr.

ny. népjóléti miniszter írja:

„Igen tisztelt Szerkesztő Úr!

A kettős jubileum alkalmából köszöntöm úgy Szerkesztő urat, mint a Magyar Hétfőt.

Az elmúlt negyedszázad Európa, de különösen hazánk történelmének nagyjelentőségű periódusa. E negyedszázad viharai mindentűnk próbára tették. Aki a nehéz időben is megálta helyét és jól betöltötte hivatását, méltán részolgált polgártársai nagyrabecsülésére. Különösen megérdemli a nagyrabecsülést a magyar sajtó oly munkása, aki mint Szerkesztő Úr, a nemzet érdekeit soha szem elől nem tévettette.

A Magyar Hétfőt is melegen köszöntöm az első évtized betöltése után, mert híven és jól szolgált a célt, amelynek megvalósítására létesült.

Szívből óhajtom, hogy az első évtized sikerreit a jövőben minél fényesebb sikerek kövessék.”

Bródy Ernő dr.

országgyűlési képviselő:

„Szívesen járulok én is néhány sorral a Magyar Hétfő jubileumi ünnepségéhez. Teszem ezt annál is nagyobb örömmel, mert nemcsak egy kitűnően szerkesztett, friss és komoly hétfői lapról van szó, hanem annak illusztris, izig-végig zsurnaliszta főszerkesztőjéről, Lévai Jenő barátomról is, aki 25 éve járja az ujságírók nehéz, sokszor tövises, de sikerekben is bővelkedő útját és 10 éve, alapítása óta dédelgeti lapját, mely 10 év alatt az ő keze alatt nagygyú fejlődött.

Dr. Bródy Ernő”.

Chorin Ferenc dr.

felsőházi tag írja:

„A Magyar Hétfő tizéves jubileumát üli, a lap főszerkesztője pedig 25 esztendejét ünnepli, 25 esztendeje munkása a magyar ujságírásnak.

Tíz esztendő rövid idő egy lap történetében, ha figyelembe vesszük azt, hogy ma a ben, he ha figyelembe vesszük azt, hogy ma a háború utáni idők minden éve alatt több történelmi, mint a béke-évek egy évtizede alatt, hogy politikai és gazdasági élet kaleidoszkopszerűen változik, akkor érezzük, hogy a tíz év jelentős idő és hogyha ma egy lap gyökereit tud verni és meg tud erősödni, akkor ehhez nagy szellemi munkára van szüksége.

A szellemi munka élén a lap főszerkesztője áll, ki a maga ifjú temperamentumával valóban egy fiatal lap élére való. Szívből üdvözölöm a Magyar Hétfőt és kívánom főszerkesztőjének és munkatársainak azt, hogy érjen meg egy olyan évtizedet, melyben megint a békeidők mértékével mérhetünk.”

Eszterházy Móric gróf

v. m. kir. miniszterelnök:

Tízévi évfordulója alkalmából kívánom, hogy a Magyar Hétfő minél előbb érje meg a nagy magyar vasárnapot, hogy arról úgy adjon számot, olyan meggyőződéssel és lelkesedéssel, mint ezt egyébként hétfői napján mindenkor teszi.

Farkas Tibor dr.:

Hogy tíz éve van a Magyar Hétfő, az a legjobb bizonyítéka annak, hogy szükség van rá, hogy közönsége van és hogy olvasótáborra szívesen pártfogolja.

Friedrich István

Magyarország volt miniszterelnöke a kiváló publicista ezt írja:

Kedves Kolléga Úr!

Huszonöt éves hírlapírói jubileuma alkalmából fogadja őszinte szeretkekvánataimat. Kívánom Önnek, hogy még sokáig jó egészséggel folytassa értékes munkáját.

Szívélyes üdvözléssel Friedrich.

Griger Miklós,

országgyűlési képviselő:

A MAGYAR HÉTFŐ jubileuma alkalmából legjobb kívánásaimat küldöm Főszerkesztő Úrnak és a vezetése alatt dolgozó kitűnő ujságírógárdának.

A magyar ujságíró a nemzet tanítója, kezébe adatott a lelkek felett való uralom eszköze, a leirt szónak hatalma. Ep ennek okán súlyos gond és nehéz felelősség ma a toll hatalmával élni, hiszen a magyar ujságírónak a nyomor és a nemzetl lealáztatottság korszakában az a küldetése, hogy megvárta, ápolja és gondozza a magyarság lelki integritását.

Őszintén kívánom, hogy Főszerkesztő Úr és gárdája még sok éven át szolgálhassa a magyar ujságíróknak ezt a hivatását.

Györki Imre dr.

országgyűlési képviselő írja

Kettős jubileumról kaptam hírt. Az egyik a lapé, a másik a Szerkesztőé. 10 éves a szerkesztésében megjelenő Magyar Hétfő, 25 évet töltöttél el hírlapírói munkássággal. Tulajdonképpen a lap csupán első állomáshoz ért el és őszintén szölvá 10 év egy lap életében nem is nagy idő, még akkor sem, ha olyan 10 évet kell eltölteni, mint amilyen az elmúlt 10 év volt. Nőni kell és remélem nőni is fog és erősödni lapod, hogy dacolni tudjon azokkal a szelekkel, sőt viharokkal, amelyeket át kell élni egy magyar lapnak.

Sokkal fontosabb állomáshoz érkezél az azonban Te, a lap főszerkesztője, aki egyúttal lapod 10 éves jubileumával együtt ünnepeled hírlapírói munkásságodnak 25. évfordulóját.

Fél emberöltő, amely egészsnek is beillik, ha számításhoz vesszük, hogy milyen 25 évet kellett eltöltened hírlapíróként. Mözgősítés, háború, román megszállás, belsevizmű, ellenforradalom, gazdasági bojkott, politikailag gazdaságilag megbomlott nemzetben kellett hitet, reményt kelteni és e felsorolás mellett mellőztem a még rengeteg kiemelkedő, jelentős eseményeket és csupán a felhőkarcoló eseményeket ragadtam ki.

Végig gondolni is sok, hát még végig élni, Végig élni az első vonalban, az igaz küzdők között, akiknek az emberekben hitet, reményt kellett kelteni, akiket ostromozni, korholni kellett, akiknek utat kellett törni és irányt mutatni.

Ezt a munkát végezted Te és remélem végzni fogod továbbra is, mert még rengeteg feladat vár arra, aki az ujjaépítés munkájában részt akar venni és aki részt kér a demokratikus Magyarország kiépítésében.

Kun Béla

országgyűlési képviselő ezt írja:

— Üdvözölöm a Magyar Hétfőt, tizéves jubileuma alkalmából és neves főszerkesztőjének, a nép igaz, becsületes érvényesüléséért folytatott harcához továbbra is sikert kívánok. Elvezetett olvasom lapjait, amely riport tekinetében is igen változatosan jó szerkesztett kitűnő ujság és megállapítom: politikai nézetnyilvánítását tekintve, soha sem téveszt szem elől, hogy foglalkozásbeli különbség nélkül, mindenkinek össze kell fognia a jobb magyar jövő munkálásában azokkal, akik szívkön viselik a szó legnemesebb értelmében a küzdő kémberek felkarolását és azt akarják, hogy ez nemcsak szólam legyen, hanem élő valósággyá váljon.

A Magyar Hétfőnek továbbra is népmillióért kell küzdeni és akik ezzel szemben gátat emelnek, vagy mint rövidlátó politikusok akadályoskodnak, azokat a haladás szolgálatából ki kell szorítani.

Lukács György dr.

v. b. t. t. ny.vallás- és közoktatásügyi miniszter

A sajtó a közérdek védője, a jog őre, az igazság harsonója. A Magyar Hétfő a sajtónak ezt a nemes hivatását mindig kifogástalanul teljesítette és ezzel minden jó érzésű polgárnak elismerésére vált méltóvá.

Ad multos annos!

DR. TAUFER GÁBOR ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ, MAGYARORSZÁGI GYÓGYSZERÉSZ EGYESÜLET ELNÖKE

„Igen tisztelt Főszerkesztő Úr!

A kettős jubileum alkalmából üdvözölöm Önt, mint a demokratikus elvek törhetetlen harcosát. Bár 25 évi munkálkodás alatt az ország nem érte el a demokratikus elvek teljes diadalát, mégis az új választójogi reform benyújtása küszöbön remélünk lehet, hogy a titkos választójog megvalósulásával maga a titkos választójog fogja kivívni a többi demokratikus elvek győzelmét is.

Elmondhatjuk, hogy a titkos választójog megvalósulását nem a politikai pártok sokszor lankadó harcainak, hanem a közvélemény minden ellenállást legyőző erejének fogjuk köszönetelni. Ezen közvélemény kialakításában az igen tisztelt Főszerkesztő Úrnak és becses lapjának nagy része van. Ez a tudat legyen legszébb jutalma 25 évi ujságírói működésének.

Fogadja a jubilaris évforduló alkalmából igaz jókívánásaimat s vagyok tisztelt Főszerkesztő Úrnak tisztelő híve

Dr. Tauffer Gábor

GRÓF VAY ARTUR,

felsőházi tag írja:

Tíz évvel ezelőtt indult hódító útjára a Magyar Hétfő és tíz éve, hogy folytatja áldásos, harcos működését a köz érdekében. Tíz év egy lap történetében nagy idő, különösen akkor, ha olyan viharos, vérzivataros az a tíz év, mint a Magyar Hétfő tíz éve volt.

De nem állhatta volna meg helyét a közélet porondján ez a lap, ha nem olyan főszerkesztője lenne, mint a szintén most jubiláló Lévai Jenő. Ő huszonöt éves ujságírói jubileumát ünnepli és ezalatt a huszonöt év alatt bebizonyította, hogy lehet tisztességgel, áldozattal és önzetlennel szolgálni a köz érdekeit.

Kívánok a lapnak és annak főszerkesztőjének még sok sikeres jubileumot.

A mi „utazónk” TÁPAI-SZABÓ LÁSZLÓ dr.:

Írta: STELLA ADORJAN

Hosszú esztendőig dolgoztam egy szerkesztőségben Lévai Jenővel és büszkén állítom, hogy ezen idő alatt többször találkoztunk személyesen is. A mi kedves barátunk ugyanis néha átutazott Budapesten, ilyenkor bekukkantott a szobámba és megkérdezte:

— Mi az barátom, mi újság a fővárosban?

Mint a három *As Est*-lapnak egyik legfontosabb főmunkatársa azt hiszem nem töltött havonta három napnál hosszabb időt a fővárosban és legfeljebb ugyanennyi órát a szerkesztőségben. Ilyenkor, ha ő nem ment le vidékre, a vidék jött fel hozzá. Hosszú sorban álltak az aajtja előtt a jó magyar vidék tipikus figurái: kereskedők, iparosok, kisbirtokosok, jegyzővel hadakozó adófizetők, batyus asszonyok és elszegényedett zsentrik, akiknek a lába alól kihúzták a földet.

— Miféle gyűllekezetet van ismét Lévai úr? — kérdezték ilyenkor a kollégák.

— A vidék most adja vissza a vizitet, — válaszoltam.

Lévai volt a mi „utazónk”. Kőrösi-Csoma Sándornak neveztük magunk között. Ő volt az első kapcsolat Magyarország és Budapest között a harmas lap szerkesztőségében. Mindannyian bántuk. Ha a szerkesztői gazdakörben viharos elnökválasztásra készültek, Lévai éppen úgy részt vett a vitában, mint a miskolci ipartestületi harcokban, vagy a vidéki közigazgatás bármelyik eseményében. Zarandokoltak hozzá az emberek panaszaikkal, bajaikkal és kérelmeikkel. Mindenki tisztelte, bevallom magam is, mert mindig szembe mert szállni a helyi hatalommal, a vidéki kistestekkel, akik azt hitték, hogy egyetlen szavukra megfélemlítik a „pesti skribler”. Szegény pesti „skribler” nem ijedt meg se csendőrtől, se főszolgabírótól, se alispántól, küzdött a kisemberek jogaiért, a trafik-engedélyért, a három hold földcskéért; a jogtalan kiutasított házaló éppen olyan fontos volt a számára, mint a polgármester, aki törzött a lokális intrika harcmezéjén.

Lévai Jenő éveket töltött vonaton és vidéki szállodák primitív szobáiban. Hallottam róla, hogy amikor megjelent egy kisebb városkában, úgy járultak hozzá a „kisemberek nagy bajaikkal”, mint egy csodarabbihoz. Bevallom őszintén, én mindig viccelődtem a nagy emberbaráti munkájáról. Ő sohasem haragudott meg ezektől az ártatlan tréfáktól, de most, amikor a lapjával együtt jubilál, magam is szeretettel csatlakozom az ünneplőkhöz és tisztelettel bocsánatot kérek tőle. És szeretném ha vidékre költözne. Akkor talán többet láthatnánk Budapesten...

A HOSSZÚ ÚT

Írta: DINNYES LAJOS
országgyűlési képviselő

A jubileum mindig ünnepet jelent és nekem Lévai főszerkesztőnek jubileuma annál inkább kedvesebb és meghatóbb ünnep, mint a többi szokványos jubileum, mert ő is egyike volt azon keveseknek, akiknek megadatott az, hogy a világháború vérvizatarjái között együtt lehetett a világháború Tirbeusával, a világháború Petőfijével, a mi Gyóni Gézával.

En Gyóni Gézával a fiatalság és a boldogság békebeli éveit élttem át, amely tele volt vígsággal, örömmel, Lévai pedig a fogság keserű egyhangúságában töltött el hosszú szenvedésekkel teli éveket azzal, akinek hírére a világháború vetette fel pedig a béke katonája volt. Meghatottsággal és együttérzéssel olvastam Lévai könyvét a przemysli napokról, a Hosszú Útról és a krasznajarszki hadifogolytábor életéről, ahol élethűen, emberien tükrözve vissza a világháború szomorú rabjainak életét, küzdelmeit és azt az *Utolsó Utat*, amelyre Gyóni Gézá is eliskierte.

Mikor Lévai könyvét olvastam, ismeretlenül is lábaim elé szórtam a hála és elismerés babérjait, mert írásaiban nemcsak a magyar tragédiát, a magyar sorsot írta le, hanem megírta történelmi hűséggel a magyar katonát, a magyar pionírt, Gyóni Géza apoteozisát is. E jubileum alkalmával tehát még melegebb szívvel veszek részt Lévai főszerkesztő ünneplésében, mint barátainak nagy serege és kívánom, hogy a magyar életért és magyar jövőért tovább haladjon azon az úton, amelyen eljutott lapjának, a *Magyar Hétfő*-nek liz esztendő, írói munkásságának pedig 25 éves jubileumához.

Az újságíró és munkájának eredménye

TÁPAI-SZABÓ LÁSZLÓ dr. egyetemi tanár, a csilagos cikkek népszerű írója, akit 40 éves újságírói jubileumán tudvalevően a közelmúltban kormányfőtanácsosi címmel tüntettek ki, a következő, — valószínűleg tudományos értekezésbe menő — cikkel tüntette ki lapunk főszerkesztőjét 25 éves újságírói jubileuma alkalmából. Tápai-Szabó László dr. a ma élő újságírotársadalom legnagyobb alakja és büszkesége, akinek ez a méltatása a legnagyobb elismerés. Tápai-Szabó László dr. ezeket írja:

A történelem a hadvezérek neveit megörökíti, de minden gyermek tudja, hogy a háborúkat nem ők vívják meg és nem ők szenvedik végig, hanem az alantas tisztiek, az altisztiek és a közkatonák. A piramis is csak a fáraó nevét őrzi, de nem a tizezerkét, kiknek ereje, munkája, szenvedése egymásra halmozta a köveket... Ez járt az eszemben, mikor Lévai Jenő legújabb trilogiáját, az „Éhség, panama, Hinterland”-ot olvastam, mert ez az első eset, mikor egy újságíró küzdelmes munkájára rámutatva, éppolyan önérettel, mint amennyire teljes joggal azt mondja: *Ezt pedig én csináltam!*

En ezt a munkát láttam; egészen közelről figyeltem; mindjárt az első perctől kezdve meg tudtam becsülni, de hogy mások is úgy megbecsülték volna, mint amennyire érdemelte, azt nem láttam.

Ha nem akarjuk ámitani magunkat, akkor meg kell vallanunk, hogy velünk szemben még ma is értetlenül áll a közönség, mely nem tudja, hogy a mi munkánk mindenki másnak a munkájától különbözik.

Nem elég: tudni azt, amit frunk; nem elég: a legnagyobb szorgalom; nem elég: a legbecsületesebb szándék; nem elég: az írásnak művészete. Ha a munkánkba minden szellemi és erkölcsi erőnk beletesszük is, ez még mind nem elég, mert mindezeket kívül még vállalnunk kell azt az óriási kockázatot, mely annál nagyobb, minél *becsületesebben* teljesítjük kötelességünket. Hogy ez mit jelent következményeiben, azt csak az tudja, aki oly sokszor ült már a vádlottak padján, mint én, meg Lévai Jenő. És miért? Azért, mert ha meg voltunk róla győződve, hogy ezt a közérdek kívánja, nem haboztunk kimondani azt, amiről hittük, hogy az a becsületes emberek véleménye.

Ezért a jutalmunk — sok munka, minimális haszonnal, sok izgalom az idegek felőrlődésével, gyakran nagy gondok, az érvényesülést többre becsülő „okos” kartársak részéről bizonyos lenézés, annak részéről pedig, akit szolgálunk: a Nagy Közönség részéről közöny, vagy éppen hátlátlanság. Miután azonban mindezekre el voltunk készülve, — tovább folytatjuk munkánkat, húzzuk tovább a szekeret, melyről azt hisszük, hogy az emberi haladást és a magyar jövőt visszük rajta s legfőbb ambícióink: nem nyugalomban, hanem a hámban halni meg...

Ettől azonban, Isten segítségével, még messze vagyunk, főként messze van Lévai Jenő, aki még alig pár arasznyi volt, mikor megismerkedtem vele, az apja révén, ki tanárkollégám és barátom volt. Jó szülei természetesen nem újságíróknak nevelték a jónövésű és rendkívül élelkes fiút és amikor amerikai éveim után hazajöve az újságírói pályán találkoztam Lévai Jenővel, mélységesen sajnáltam őt is, apósát is, az egész családot... Azonban alig mult el pár hét, láttam, hogy nincs itt semmi baj: száz újságíró közül kilencvenkilenc azért kerül erre a pályára, mert szükség van a sajtóra; ez a Lévai Jenő azonban a századik — ő rá van szüksége a sajtónak. A konjunkturás idők akkor még nem érték véget, s nagyban folyt a hiszékeny emberek fosztogatása. Lévai Jenő egymásután nyakazta le ezeket a szélhámosokat; tönkretett sok fényes existenciát, de ezek éppen elég hitványok voltak ahhoz, hogy megérdemljék sorsukat. Azt ki lehet számítani, hogy mennyi pénz úszott a szélhámosok és panamisták kezén, de hogy a nemzeti vagyonból mennyit mentett meg Lévai Jenő bátor, sőt gyakran vakmerő fellépése, azt csak az Uristen tudja.

Sok része volt a közigazgatás rendezésében is. Ezekben a harcokban sokszor úgy látszott, hogy fejjel megy a falnak; bizonyára sokszor meg is ütötte magát, s látszólag diadalmaskodtak azok, akiket támadott; gyakran győztek a bíróság termében, de azután mégis jónak látták megszelidülni künn az életben. Volt olyan is, akit úgy kikészített, hogy meg sem állt Afrika közepéig.

Aki ezeket a dolgokat szép csokorba összefoglalva akarja látni, vegye csak a kezébe Lévai Jenőnek ezt a most megjelent három könyvét: bennük van minden, — csak éppen az nincs bennük, hogy ez óriási nagy munka volt, abszolút önzetlen munka volt, minden ízében nagyon becsületes munka volt, rendkívül tehetséges és száz százalékban eredményes munka. De ez az eredmény, sport-nyelven szólva, csak úgy könyvelhető el, hogy a Lévai kontra Panama meccse vége: száz a nulla ellen Lévai javára — *erkölcsileg*. Hogy anyagilag mi az eredmény, ez oly kérdés, melyet azt hiszem jobb nem bolygatni.

De semmiképpen sem volt kár ezekért a harcokért és ezeknek a leírásáért, mert ezek nagyon is hozzátartoznak korunk történetéhez. A XX. század harmadik évtizedének történetét könnyen meg fogja érteni, aki e kalandorokban oly gazdag korszakból Lévai Jenőnek újságíróként az ország minden vidékére kiterjedő gyomirtó, gaz-taposó, sőtét odukba bevilágító és szellőztető munkásságát ismerni fogja. Eljön majd az az idő, mikor ezeket a lát-

— Új egyetemi magántanár. Néhány nappal ezelőtt a vallás- és közoktatásügyi miniszter dr. Váli Ferenc pesti ügyvédnek egyetemi magántanárrá történt képesítését jóváhagyólag tudomásulvette. Váli Ferenc most harminc éves. Mint *Angyal Pál*

Ünnepi ajándék
az egész életre



Singer
varrógép

Legmesszebbmenő fizetési könnyítések
Csekély havi részletlek

Singer varrógép részv.-társ.

IV. Corvin-tér 1 VII. Rákóczi-út 18
IV. Semmelweis-u. 14 BUDAPEST VII. Rákóczi-út 68
VI. Andrássy-út 33 VIII. Baross-u. 86/88
fiókok minden nagyobb városban

szólag apró eseteket nagy történelmi könyvek fogják e kornak jellemzésére idézni. Az „utókor elismerése” persze gyenge vigasz, jobban szeretném, ha már a jelenkor is tudná az olyan tehetséges és önzetlenül vezetett munkát méltányolni, mint amilyen munkának izgalmai, de egyben erkölcsi eredményei is ime előttünk állanak Lévai Jenő művében. Ha a Nagy-érdemű Közönség netalán nem méltatná megfelelő figyelemre ezt a munkát, legalább hadd mondjam el én, hogy „köszönet érte!”.

dr. rektor helyettese, nagy részt követelhet magának a Pázmány Péter-tudományegyetem perének sikerében. Nagyon képzett, európai műveltségű ember, akinek több tanulmánya keltett méltán feltűnést. Magas kitüntetések városszerte örömet kellett,

KALAND A BÉCSI UDVARBAN

Egy májusi
szerelemes éjszaka

NAGY
KATÓ

VICTOR DE KOWA
HANS MOSER
LOLA CHLUD
CHRISTEL MARDAYN

Rendezte:
Gustav Ucicky

Bomba siker!

URANIA



A Pesti Napló

a következőket írja:

Régi tétel, hogy a vérbeli újságíró, aki az események torlódó frontján áll, kétszer olyan gyorsan éli életét, mint a „civil, aki polgári kávéja mellett szerez tudomást a világ történéseiben lüktető pulzusveréséről. Ha másért nem, csak ezért is meg kell állanunk az újságíró jubileumánál. Most Lévai Jenő van soron: az újságíró-társadalom egyik legkitűnőbb harcosát üdvözöljük felment tollal, Lévai Jenőt, aki huszonöt év óta szarzs katonája az újságírásnak. Jubileumával esik egybe Ehség, panama, Hinterland című három kötetének megjelenése, amelyeknek seregszemléjét fokozódó folytatása az Ehség, árulás, Przemysl című sikert aratott munkájának. Ez az új három kötet dús bizonyítványa a harcól, köztért küzdő újságírónak, de az élesen rajzolt portrékban benne van azonkívül mindenki, aki jelentős szerepet játszott az újságíró mozgalmas életében. A véres háborús front és a polgári, békeutáni front gyorsütemű történelméről számol be Lévai Jenő az Ehség, panama, Hinterlandban, a jó tollforgató lendületével. Azok a riportok, amelyeknek seregszemléjét nyújtja kötetében, arról beszélnek, hogy Lévai Jenő tehetséges újságírói harcban és lelkesedésben eltöltött huszonöt esztendeje a közérdekű eredmények és sikerek medé-hájával büszkélkedhetik.

(B. B.)

Az Est írja

Az „Ehség, árulás, Przemysl” és az „Ehség, forradalom, Szibéria” nagy sikert aratott kötetei után Lévai Jenő most „Ehség, panama, Hinterland” címmel újabb három kötetet írt meg és adott ki 25 éves hírlapírói jubileuma alkalmából. Beszámoló ez a három kötet, amelynek újabb három kötet lesz a folytatása arról a munkáról, amelyről sokszor vérről és tintával írt történelmet az újságíró. Lévai Jenő 25 év elszaladása után visszatért. Különös végzés, hogy sorsa háborús élet lett. Front és ideháza a szerkesztőségekben. Milyen kitűnő portrékkal is találkozunk a három kötetben. Azok jól megrajzolt portréival, akik a jubiléum újságíró életében szerepet játszottak. És amikor a kötetekbe foglalt válogatott cikkeken, riportokon szalad végig a szemünk, még jobban kiszíneseedik az újságíró élete, melynek futásában az ezüsts jubileum munkában, harcban, lelkesedésben és eredményekben arany jubileumnál is többet ér.

A „HÉTFŐI NAPLÓ”

dr. ELEK HUGÓ lapja:

Lévai Jenő: Ehség, panama, Hinterland. Lévai Jenő két nagyszerű könyve, az „Ehség, árulás, Przemysl” és az „Ehség, forradalom, Szibéria” után most megírta a trilógia harmadik részét, az „Ehség, panama, Hinterland”-ot. A ragyogó újságíró életrajzával veszi észre Lévai Jenő mindenütt azt, ami érdekes és a kitűnő író fölényes biztonságával vezeti az olvasót a nyilvánosság előtt lejátszódó események mögé.

KLAR ZOLTAN dr.

a Társadalmunk hasábjain így emlékezik meg kettős jubileumunkról: Lévai Jenő, kitűnő kollégánk 25 esztendő újságírói és 10 éves lapkiadói jubileumát üli ezekben a napokban. Lévai Jenő „Az Est”-lapoknál kezdte Miklós Andor alatt, tehát kétségtelenül a legjobb zsurnalisztikai iskolába járt. Lapja, a „Magyar Hétfő”, feltűnt és feltűnik, bátor, egyéni hangjával, közvetlenségével, színes szerkesztőségi tartalmával és nem utolsósorban igazmondásával. Abban a sajtószungelben, amelyet a hetilapok egyrésze képvisel, Lévai Jenő és lapja a tisztességet, a jól informáltságot és az újságírói érdekességet jelent. Gratulálunk Lévai Jenő és lapja jubileumához és szeretnők, ha újságjának karaktere a magyar hetisajtó egészét ígyvelje: nem volna olyan megemléteni való és kivételes jelenség. Szeretnők, ha Lévai Jenő főszerkesztő lapja iskolát csinálna a maga tisztességével és korrektségével.

Dr. SZATAI FERENC,

a Tisztántúli Ipar és Kereskedelem szerkesztője, Debrecen:

„Igen tisztelt Kolléga Úr! Nem pusztán a variasság, hanem szívóbb jövő szeretet, őszinte nagyrabecsülés az, ami most a tollat a kezembe adja, hogy Önt, kedves jó Kollégám néhány szóval köszöntsem negyedszázados újságírói jubileuma alkalmából. Hogy Lévai Jenő kitűnő újságíró, azt hiszem már régen megállapította a magyar közvélemény. Nekünk, magyar újságíróknak azonban több ennél is Igazán ritka jó kolléga, akitnek jól-eső figyelmét, kollégialis együttérzését ez az egész magyar újságíró-rend a fővárosban és vidéken egyaránt tapasztalhatja.

A legszivesebb üdvözlést szól a Magyar Hétfőnek is tíz éves fennállása idején, amelynek a Lévai Jenő nagyszerű újságírói képessége adott az egész országot átfogó nagy hírnemességét.”

Egy viharos kor krónikája...

írta: Szomoró Dezső

Lévai Jenő, egy viharos kor krónikása. Háromkötetes műve, — Ehség, panama, Hinterland, — amelyhez még újabb három kötet fog csatlakozni, — az újságírók világtörténetéhez tartozik. Aazonfelül odatartozik ez egy születéses újságíró nagyszerű képességeihez, amelyeket az őstön tudatosságának mernék nevezni. A dolgok meglátása, megérzése, megítélése és definiálása, olyan lüktető ritmusban, olyan eleven erővel vetődik elénk, hogy nem is annyira olvassuk az eseményeket, mint inkább bennük élünk, a megjelenítés s megérzékelítés izzó atmoszférájában.

Ez a riportgyűjtemény, Magyarország évtizedes történetének igazi széljegyzete lehetne, válságok, események, gazdasági komplikációkon át, egy emberkórús kísértevel. Egyike ama színes és vonzó szél-

jegyzeteknek, amelyeket, — mint például a Michelet nagy történelmi munkáiban, — csillag alatt talál az ember s majd-nem szívesebben olvas, mint magát a szöveget. Lévai egy igazi történetíró, egy olyan vérbeli riporterbe oltva, mint amilyen Jules Huret volt annak idején, a párizsi Figaro fénykorában. Tudniillik a történetíró még tévedhet az emberben, amint hogy igen gyakran téved is. A riportternek, — nem szabad tévedni. A Lévai rajza s valósága szereplőiről egy-egy embertörténeti dokumentum.

Az én számomra különösképpen becses ez a munka annál a mulhatatlan emléknél fogva, amelyet meleg sugárzással vetít elém arról a legjobb barátomról, aki Mikes Lajos volt Az Est szerkesztőségében...

a társalgóban

A SZÍNHÁZAK ALAPOSAN FELKÉSZÜLTEK A KARACSONYRA?

— A kassza és a nézőtér mindenütt, tárt karokkal várja a mélyen tisztelt publikumot. Az elmúlt héten megint rengeteg bemutató volt és mindez a karácsonyi tiszteletére. Az innapi forgalomtól sokat várnak a színházak, azok is, amelyek nem épen a legsikerültebb karácsonyi ajándékkal örvendeztetik meg a közönséget. No de béke és szeretet ezen a gyönyörű ünnepen mindenkinek, ne bántunk ma senkit... És reméljük, hogy a színházak megkapják kriszkindlirre azt, amire évközben amúgyis hiába áhítanak: a telt házat...

HALLJUK A BESZAMOLOKAT! KIRÁLY SZÍNHÁZ?

— A legpechesebb színházban újra felcsendült a muzsika. Megható volt nézni a sajtó-főpörbőben, amint ez a derék szegedi gárda felkerekedett, hogy meghódítsa a fővárost. Mint valaki a kritikuskor közlő mondta, olyan megható ez az igyekezet, mintha például a Gyöngyösbokréta elindulna Rómába vendég-szerzelmén... Noha Sziklai Jenő társulatának ezzel az előadással nincs semmi oka a szégyenkezésre. Lehár Ferenc „Szép a világ” című operettjének a zenéje igazi lehári muzsika és ezzel már a legjobbakat mondtuk róla. Kár, hogy a librettó olyan szörnyen együgyű és banálisan unalmas, ami jó van benne, az Stella Adorjánéknak, a fordítónak és Szemes Andornak, a versek írójának az érdeme. Sziklai Jenő, a szegedi direktor rendezése és Török Emil karnagy zenei betanítása is minden dicsőreget megérdemel. Az előadás igazi meglepetése azonban Sz. Patkós Irma, a szegedi primadonna, aki olyan szépen énekel, hogy a pesti primadonnák megirigyelhetik. Méltó énekpartnere Szilcs László. Sarkadi Aladár és F. Sziklai Szeréna mulatós kettőse mellett kellemesen tűnik fel Vágó Mária, a temperamentumos szegedi szubrett. Mellettek még Kőrösy Zoltán és Vessely Pál, a két táncoskómikus érdemel említést. Szegedi sikeresen állta ki a vizsgát a Király Színházban.

ÉS A „SZÁZHUSZAS TEMPÓ”?

— A Paulay Ede-utcában, ha nem is százhuszas tempóval, de bizonyára berobog egy kis siker is a Kamaraszínházba. A tehetséges Szántó Armand és Szécsényi Mihály érte-

nek a mulattatáshoz, ha meséjük nem is éppen új én nem is valami nagyigényű. Kár, hogy a „Százhuszas tempó” szerzői autójukon egyes jelenetekben tudnak frissen is száguldani. Az előadás igyekszik megközelíteni a címbe ígért iramot Vajda László rendező soffirozása mellett. Dayka Margit most is kedves és közvetlen, Toronyi, Szakáts és Köpeczi-Boóc triója kifogástalan és jók a többiek is. Reméljük, hogy a „Százhuszas tempó” nem fog hamar lankadni...

ENNYI BEMUTATÓ VALÓSÁGOS „PENDLIZEST” KIVAN A KRITIKUSTÓL...

— Bizony, az elmúlt héten pendliztünk, akárcsak a színészek fognak Szilveszter éjszakáján. Minden színház, mozi, kávéház és étterem kabarétt rendez az év utolsó éjszakáján és vannak színészek, akiknek a nevét 15 helyen hirdeti a másor. A laikus el sem tudja képzelni, milyen izgalmas munkát jelent a másorok beosztása, amikor egy-egy szereplő érkezésének és szereplésének az ideje másodpernyi pontossággal van kiszámítva. Mert hiszen ugyanaz a színész, mondjuk 11 óra 20 perckor meg egy körüti moziban lép fel, 20 perccel később pedig már a város tulsó végén... Az idén a szokottnál is többen pendliznek Szilveszterkor, például az idén először vállalt egész sor szereplést Salamon Béla is. A legkiválóbb művészek is valósággal ostromolják a szilveszteri kabarékat rendező mozikat és egyéb szórakozóhelyeket szilveszteri szerződésért, ami valószínűleg nem jó gazdasági helyzetük és gondatlan megélhetésük bizonyítéka...

DERUS KARACSONYI TÖRTÉNETET NEM TUD?

— Az ismert színész felesége híres arról, hogy milyen könnyelmű és mennyi pénzt ad ki hiábavalóságokra. Különösen így karácsony tájékán szórja a pénzt a legkülönösebb ajándékokra, amelyekkel boldog-boldogtalant meglep. Férje a napokban mesélte a következő jellemző történetet önmagáról: — Most karácsony előtt megeskettem a feleségemmel, hogy nem ad ki annyi pénzt, mint más években szokott és takarékoskodni fog. — És használt az eskő? — kérdi a társaság egyik naiv tagja. — Igen. Megtűtötta, hogy dohánnyozzam... László.

Színházi- és filmgyesületek üdvözlétüket küldték:

ORSZÁGOS SZÍNÉSZEK EGYESÜLET

Az Országos Színészegyesület mélyszéges hálával van eltelve azért a szeretetteljes támogatásért, amellyel a magyar sajtó és közönség a „Magyar Hétfő” a Trianon süjtötte magyar vidéki színészet minden alkalommal részesíteni kegyeskedik.

A „Magyar Hétfő” jubileumi ünnepe alkalomból szeretettel üdvözöljük a jubiléum lapot és az érdemekben gazdag jubiléum Lévai Jenő főszerkesztő urat, aki egy negyedszázad át a magyar újságíráshoz méltó emelkedett lelkesedéssel szolgált a magyar kultúrát. Isten áldását kérjük további áldásos működésükre. Megkülönböztetett tisztelettel

Géczy István titkár Sebestyén Géza elnök

BUDAPESTI SZÍNÉSZEK SZÖVETSÉGE:

„Igen tisztelt Főszerkesztő Úr! A fővárosi színésztársadalom őszintén átértett üdvözlétével vesz részt az Ön hírlapírói munkásságának negyedszázados és a „Magyar Hétfő” fennállásának tízéves jubileumi ünnepségén. A történelem legsúlyosabb évtizedeiben tudjuk, mit jelent a hírlapíró felelősségteljes munkája, ha

az Önéhez hasonló tehetség és önkritika szűrőjén megy keresztül és azt is tudjuk, milyen súlyos következmények fűződnek egy újság lelkiismeretes ítéleteihez.

A színészek mindig kivételes megbecsüléssel fogadják az Ön irányításában megjelenő „Magyar Hétfő” objektivitását, amint hogy hálásak Önnek azért a lelkeségért is, amit a színházi kultúra érdekében fejtett ki meggyőződésének és tollának erejével.

Amikor igen tisztelt Főszerkesztő Úrnak és a „Magyar Hétfő”-nek eredményekben gazdag jövőt és megvalósított célokat kívánunk, vagyunk igaz nagyrabecsülésünk kifejezése mellett mély tisztelettel BUDAPESTI SZÍNÉSZEK SZÖVETSÉGE

DR. MOLNAR DEZSŐ ügyvezető elnök.

ORSZÁGOS MAGYAR MOZGÓKÉPÁRPI EGYESÜLET

Egyesületünknek folyó hó 17-én tartott választmányi ülése őszinte örömmel értesült a mélyen tisztelt Főszerkesztő Úr negyedszázados kiváló hírlapírói tevékenységének évfordulójáról és nb. lapjának 10 éves fennállásáról.

A választmányi hálás köszönetét fejezi ki a mozgóképipari szakma érdekében tett különösen értékes munkásságáért,

vezető szállodának budapesti irodája minden felvilágosítást megad a szálló és utazási kedvezményekről: VIA, IV., Váci-utca 36, Klotild-palota. Telefon: 83-256

Lepje meg Öt!

vagy magát karácsonyra egy gyönyörű Jolie-ékszerrel vagy poudrierrel, szívesen bemutatjuk fantasztikus szép és olcsó választékunkat.

Izélítő áraink: Egy gyönyörű garnitúra (karkötő-collier) P 7.- Különleges szép poudrier P 10.- Csinos kerámia P 2.-

Jolie Kigjó-utca 4-6

Isten áldását kéri további munkálkodására és nb. lapjának, elsősorban a közönségnek érdekében való további jövőjére. Teljes tisztelettel

Dr. Libertiny Márton Guttmann Manó ügyv. elnök titkár

MAGYAR MOZGÓKÉPZEMEGEDÉLYESEK ORSZÁGOS EGYESÜLETE:

Engedje meg Főszerkesztő Úr, hogy 25 éves újságírói működése és lapjának tízéves jubileuma alkalmával a magyar moziakma nevében őszinte szeretkekvánatainkat nyilvánítsuk. Egyben megköszönjük mindazt, amit lapjában ezideig szakmánk érdekében tett és kérjük, hogy a jövőben is tartsa meg jóindulatában a magyar moziakat. Őszinte tisztelettel

MORVAY PÁL ügyvezető alelnök.

ÉN ÉS A KISÖCSÉM

Bemutatta a Fővárosi Operettszínház.

Nagy sikerrel mutatta be vasárnap este előkelő közönség jelenlétében a Fővárosi Operettszínház Szilvágyi László és Biscman Mihály Én és a Kisöcsém című operettjét. Bihájós, fordulatok, viccekkel teli szöveg, füllbemázzó, slágerképes muzsika. És a főszerepben a hosszú ideig külföldön szereplő szöke szubrettangyal: Bársony Rózi. Csupa tehetség, ritmus, kedvesség. Ő a lelke a darabnak; ő viszi sikerre a Fővárosi Operettszínház ujdonságát. De partnerei, a bájos Turai Ida, a közvetlen Verebes Ernő, az elegáns Dénes György, a remekül táncoló Feleki Camil és a mindig kitűnő, humorban utólréhetetlen Kabos Gyula is mind részei a sikernek. A darab kiállításra pazar. Gara díszletei nagyon szépek. Szabolcs Ernő rendezte a darabot, ötletesen, stílusosan. A Fővárosi Operettszínház ezzel a darabbal megtalálta újra a helyes utat a sikerhez. Ez a darab ebben a szezonban az első operett-siker. (f. p.)

Soha ennyi ékszert.

Írta: BOZZAY MARGIT

A nő örök álma, éke, szépségének legtekélyesebb kihangsúlyozója az ékszer... A mai divat minden ruhához, minden hajviseléshez más és más ékszert ír elő, nemcsak a hűt, ha soha se volt ilyen tobzódás ékszerekben, mint ma, amikor éppen az örök változásra való tekintettel a leggazdagabb divathölgy is sebbe zárja valódi ékszerét, s a bizsuteri csapongó fantáziája szerint díszíti mindig másként és másként magát.

Jolie a Kigjó-utcai ékszerüzlet tulajdonosnője érdekes nyilatkozatot ad az idei ékszerdivatról:

— Minden a klipsz, — mondja. — A strassos klipszok, brossok, egész kicsitől 25 cm nagyságig, — minden célra alkalmasak. A jól szabod, arra is klipsz jön. Groszok állatfigurák kerülnek a kalapokra, s az egyszerű angolruhákra fából készült, strasszos klipszok. A múlt nagy divatjából csak a tekle maradt meg, ennek pozíciója azonban erős. Hajrejt nélkül az idén nem megy bába, ostélyre, nem ül páholyba egyetlen hölgy sem. Poudrier-ekben szintén óriási a választék, s a divathölgynek ebből kell éppen úgy, mint az ékszerből, alaposan fel kell szereznie, hogy megjelenése harmonikus, személyenkiváló legyen.

A bizsuteri tulajdonosnőjének igazán van... Ezek az apró dolgok, ezek a végeredményben olcsó dolgok azok, amelyek a mai nő megjelenésének választékosságát legjobban előmozdítják, s sikerét legjobban biztosítják...

MIT ÉNEKEL AZ EGÉSZ ORSZÁG? „A z új rokon” című filmben Ferenc Zita slágerét ma már az egész ország éneklé. Kisvány kezéket fel, kezdődött dalt. Természetes, hogy a Színházi Karácsonyi Értéktársulat ma a 500 alkalommal Karácsonyi Értéktársulatunk kottamellékletével.

A vasok karácsonyi kötet egészen különleges ajándékkal lepi meg olvasóit, ennek az a magyarázata, hogy a Színházi Értéktársulat most érkezett első nagy jubileumához: alapításának huszötödik évfordulójához. A karácsonyi album darabmellékleté Molnár Ferenc legújabb sikere: Az ismeretlen leány. A rejtélynyomatban kétezer pengős, az iróalmi rovatban pedig huszonegyezer pengős pályázat indul, regényre, színdarabra és filmcenáriúra.

Bársony Rózi felléptével

ÉN ÉS A KISÖCSÉM

Mindkét karácsonyi ünnepen délután és este

Szilveszterkor 2 előadás

BARSONY RÓZSI felléptével 1/28-kor

ÉN ÉS A KISÖCSÉM

Éjjel 1/2 12 órákor nagy kabaré legnevesebb művészek közreműködésével

FŐVÁROSI OPERETT SZÍNHÁZ

Abbázia

A KISEMBEREKÉRT...

IRTA: FÁBIÁN BÉLA ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Lévai Jenő fiatalágában a kálváriának ugyanazt az útját járta végig, amelyet végigjárt az akkori magyar fiatalság, köztük magam is. Ifjúsága egy melodráma volt, melynek szövegét az élet írta és a zenét hozzá ágyúk és gépfegyverek szolgáltatották. Életének folytatása az az orosz fogság, amelyet, aki egyszer megkóstolt, az megtanulta: mi a türelem, a szenvedés és mi a vágyódás az otthon után. Ezeknek az éveknél maradandó emléket állított Lévai Jenő azokban a könyvekben, amelyek nemcsak az orosz életet állítják plasztikusan az olvasó elé, de történelmi becű kútforrásnak a hősi küzdelemnek, amelyben Przemysl vár védőserege szenvedések, éhezések, ragály és egyéb nyomorúságok közepette feloldódott. Azok az emberek, akik a harcát különféle állomásait végigjárták és akik az orosz táborok idegeket és életet senyvesztő nyomorúságában nemcsak maguk ismerték meg a szenvedést, de embertársaikat is szenvedni látták, a fogásában altruistákká váltak.

Megtanulták azt, hogy az emberi életnek nemcsak önző, de nemes céljai is vannak, megtanulták azt, milyen jó kapni és ebből megtanulták azt, milyen szép dolog adni.

Lévai Jenő publicistai tevékenysége a háború után a kis emberek védelmében a hatalmaskodók korbácsütései elleni bátor támadásokban kristályosodott ki, azokban a cikkekben, amelyekért mindenkoron bátran és férfiasan helyt állt. Működésének, cikkeinek háttérében mindenütt ott érződik a segíteni akarás, segíteni a meghajszoltakon, az üldözötteken és a megkorbácsoltakon, segíteni azokon, akiket segíteni szíve és a multak szava kötelességévé teszi.

Arra, amit eddig végzett, arra, amin eddig keresztülment, büszkén tekinthet vissza: megállott a viharban, amely oly sok szálját csavart ki és megállott azok mellett, akik nem a hatalmasok, hanem a kicsinyek táborához tartoznak.

Szerencsét kívánok neki további működéséhez!

Karácsonyfára Dreher csokoládé diszket

Egy éjszakát töltöttem a „Grand Hotel Cső Szállóban” ...

A Józsefvárosban van a világ legfurcsább tömegszállása, ahol 10 fillér a hálópénz egy éjszakára

A közönség csak arról tud, hogy az előző, minden kényelemmel berendezett szállókban kívül zugszállók, gyanús átutazószobák és tömegszállások is vannak Budapesten. Arról azonban bizonyára senki sem tud — az élvilág vezéreinek kivételével — hogy a Józsefvárosban van a világ legérdekesebb szállódája. Az alsó „tízezer” tagjai húzódnak meg éjszakaiként a „Grand Hotel Cső Szállóban”.

A „cső-szálló” elnevezés nem túlzás, ugyanis két hosszú vascső a különös hotel „épülete”, amely főleg a tavaszi és kora őszi szezonban zsúfolva van. A Magyar Hétfő munkatársa a vasárnapra virradó éjszakát a legfurcsább pesti zugszállóban töltötte és itt adjuk a tapasztalatainkról szóló beszámolót.

VINKÓ NACI SZALLODÁS BEMUTATKOZIK

Szombaton este tíz órakor csibésznek öltözve megjelentem egyik Práter-utcai vendéglőben, ahol törzsvendég a csőszálló vezérigazgatója. Maxi úr, a csapos mutatott be Vinkó Nácinak, a különös hotel vezetőjének. Néhány kétkezi bort rohamos gyorsasággal

tüntetett el új ismerősöm, azután rátértem arra, hogy a cső-szállóban szeretnék aludni.

— Rendes csibésznek nézel ki — állapította meg — hát nem bánom, nálam lakhatsz... Most ugyanis gyengén megy a bolt, már hideg van...

Vinkó Náci a Szigetvári-utca 25—25a alatt levő Hoász Jakab tulajdonát képező telep házmestere és a szállodát Pipás István nevű ismerősével együtt alapította. (A „Pipás” vezetéknev — gúnynév.)

Mintegy másfél liter bort ivott már meg leendő házigazdám, amikor Kantos Géza nevű lakója lépett asztalunkhoz.

— Nácikám — mondotta — összeszedtem a betyárbútort. Ma már nem alszok ott. Nagy a cidri (hideg). Meg az is baj, hogy sok a csipőbogár és te csak ígéréd a szalmát, meg azt, hogy a bejratot elfeded, de nem teszed meg.

A hoteltulajdonos kissé szomorúan vette tudomásul törzsvendége távozását, de a következő kétkezi leszopása után már magáról beszél. Jó „trógernek” tartja magát és büszkén emlékezik vissza azokra az időkre,

FIAT saját új javítóműhelyét és service-állomását januárban VI., Aréna-út 61. sz. alatt megnyitja

FIAT Autóbilok Magyar Eladási Rt.
IV., Váci-utca 1-3. Telefon: 82-8-48

amikor konfliktusok voltak. Hangoztatja, hogy ő nagyon jó ember, de ha berúg, akkor nagyon szigorú, habár akkor is igazságos.

KÉT CSŐ ÉS SEMMI MÁS

A korcsma bezárása után Nácival átmentünk a Kuti-féle vendéglőbe. Itt éjfélig tartózkodik a legérdekesebb pesti zugszálló főnöke és üzletfeleket, illetőleg vendégeket szokott akvizitálni. Miután társaság, Pipás Pista még nem érkezett meg, Vinkó bácsi felhatalmazott arra, hogy aludni menjek a „csőbe”.

Nehéz bejutni a telepre. A kiskapu klincksét letörték, belülről még egy rigli van, hogy hivatalnok be ne jussanak. A kiskaput — amint magyarázta — kifeszítettem és zsebkellem kiütöttem helyéről a zárócsapot. Bejutottam az udvarba. Két kis lakás van elől, hatalmas fészer húzódik az udvar közepén, amely tele van kocikkal. A fészer mögött megpillantottam a cső-szálló körvonalait.

Két tíz méter hosszú és mintegy 80 centiméter magas rozsdás vascső a — hotel. Valamikor kazán lehetett és a házból lakó kovácsmester hagyta itt. A t. vendégek az érkezés sorrendjében hason csúsznak hálóhelyükre. Néhány rongy- és zsákdarab szerénykedik a csövek alján. Szombatról-vasárnapra virradó éjjel csak kevés vendég volt a szállodában. Összesen nyolcan. Ha táblás ház van, akkor húsz embert tudnak összeszűfolni.

Bemászok az alsó csőbe. Itt 20 fillér a szálláspénz egy éjszakára. A felsőben — az emeleten — már olcsóbb a helyár. Csak tíz fillér.

GOROMBÁK A SZÁLLO T. VENDEGEI

Szlabik, Bihhes, Nándi, Inre, Feri, Kackos urak és két idősebb hölgy aludt már a csővekben. Gyufát gyújtottam, hogy körülnézzek. Egymásután ébredtek fel hálótársaim. Botrány tört ki:

— Nem tudsz csöndben maradni!... Mindjárt kivágok a csőből!... — kiáltották dühösen.

Mondottak nyomdafestéket nem tűrő dolgokat is. Általában azonnal megállapították, hogy még soha nem lakhattam „rendes helyen”. Zavartan bocsánatot kértem, hogy zajt okoztam. Néhány perc múlva csönd lett és az alsó cső végén bemászottam. A levegő

kétségbeesetten bűzös. Kívülről, a cső végső negyedébe árad a hideg. Megpróbálok elaludni... Az egyik hálótársamnak halaszthatatlan dolga akadt. Kimászott hálótársain és rajtam keresztül. Ugyanígy tért vissza.



Később újabb ittas vendég jött. Az is keresztülment rajtam, meg a többiekkel.

Jóval éjjel után érkezett baba Vinkó Náci erősen beszéskeltem Pipás Pista társaságában. Felmásztak az emeletre. Egyik nő kiabálni kezdett, hogy nem lehet aludni, mert folyton mászkálnak rajta... A hotel igazgatója néhány „kuss!” kiáltása után ismét csönd támadt. A bűzben egymás mellett elaludt a szálló tíz vendége.

Reggelig akartam maradni a furcsa tömegszállásban, azonban a hideg és a bűz már hajnalban elzavart. Csöndben kimásztam a földszinti csőből. Húsz fillért tettem a hálóhelyemre és azután ki akartam osonni a kapun. A kiskapu zárát és torlaszoló csattját azonban — nem tudom miért — bedrótozták. Átmásztam a kerítésen. Majdnem ráestem egy szerelmes párra, aki a kiskapuban elbujva csókolózott.

A külterki eleganciával öltözött fiatal ember lecsirkéfogózt és rendőrneket akart átadni. Eppen ezért futólépésben igyekeztem a Fűvészkert mellett, a Romanelli-úton és a Ludovika-parkon át az Üllői-útra, ahol bizonyára senki sem tud arról, hogy a Szigetvári-utcában a „Grand Hotel Cső Szállóban” 10 fillérért éjszakai szállás lehet.

Ritter Aladár

LASSU HŐSÜLYEDES.

A Meteorológiai Intézet jelentéi vasárnap délelőtt:

Az oroszországi hideg légtömegek lassú kiszivárgása folytán egész Középeurópában fokozatosan süllyed a hőmérséklet. Hazánkban ma éjjel több helyen a fagypontra, a Mátrában a Kékestetőn minusz 2 fokig szállott le a hőmérséklet. A Mátrában kisebb darabcsés volt. A hegyek is benne vannak a felhőtömegben. Budapesten vasárnap délelőtt a hőmérséklet plusz 4 Celsiusfok volt.

Várható időjárás a következő 24 órára: Keleti szél. Több helyen kevés eső vagy kisebb havazás (inkább csak délnyugaton). A hőmérséklet lassan továbbcsilllyed.

Antenna

A legjobb magyar rádiószaklap

Műszaki rovata és műsor-fésze páratlan!

SPORT

Szendy Károly: „Megvalósítjuk a fedett sportcsarnokot!”

Karácsonyi sportbeszélgetés Budapest új polgármesterével

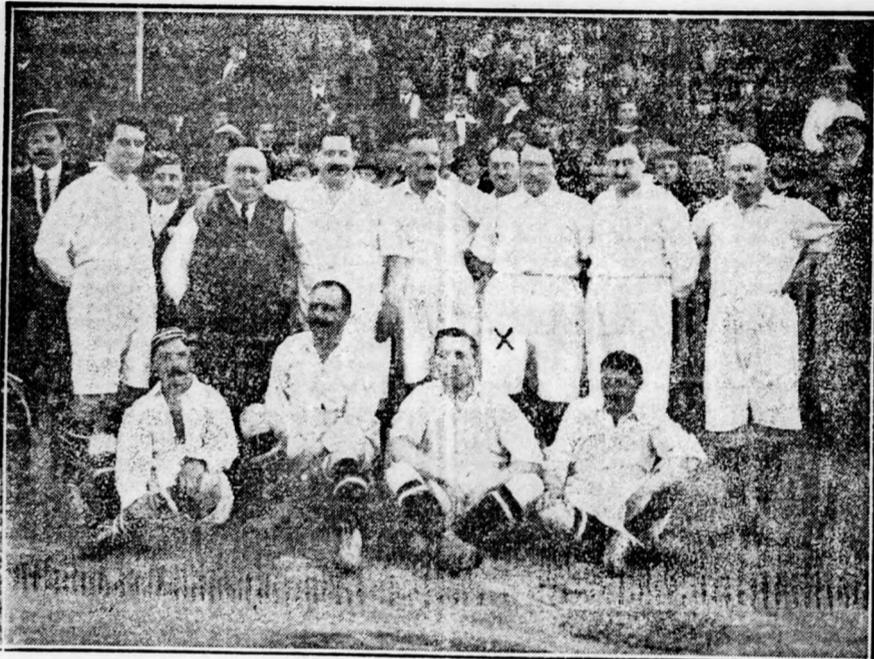
Új polgármestert kapott a főváros. Új polgármestert, akibe nagyon sok köze van a sporttársadalomnak is. Hivatalában kerestük fel. A Városháza kacskaringós labirintusában sem nehéz megtalálni Szendy Károly hivatalát. A különböző küldöttségek karavánja már messziről jelzi azt az utat. A titkárnő szobája tele virággal. Három népes küldöttség várja itt, hogy sorra kerüljön. A szónokok izgatottan, utoljára átolvassák mondani-valóikat, egyik-másik idegesen igazítja meg nyakkendőjét, de már nyílik is az ajtó. Húsztagú küldöttség kivonul és Szendy Károly mosolygós arccal invitál. Budapest sportpolgármestere várja kérdéseinket. Sport-

lyet a sport rendelkezésére kíván bocsátani. Mi a magunk részéről ezzel már megtettük az első lépést ahhoz, hogy otthon kapjanak az idáig hajléktalan és fejlődésükben meggátolt sportágak...

— A sportszövetségek a Batthyány-téri vásárcsarnokot szeretnék megkapni a sport céljaira — vetjük közbe.

Szendy Károly most felkapja fejét, látja rajta, hogy maga is foglalkozott már a kérdéssel és ezt válaszolja:

— Tessék! Keressenek fel az érdekeltek, adják elő terveiket és én a legnagyobb



A FERENCVÁROS FUTBALLCSAPATA

(A *-al megjelölt Szendy Károly.)

polgármesternek nevezzük, mert nemcsak hivatalában foglalkozott mint kultúrtaácsnok a sporttal, hanem aktív harcosa is volt annak. Evezett a Pannoniában és 1906 júniusában a bécsi regattán a Raics-nyolccsal szerzett nemzetközi győzelemmel vesztette el juniorágát. Mint az FTC futballcsapatának tagja, mint számos teniszbajnok győztese érthető, hogy ismeri a sport minden titkát. Most polgármester lett és a sporttársadalom számít arra, hogy a polgármesteri székbe is magával vitte a sport szeretetét.

Az első kérdésünk, hivatkozva az OTT esztendőtti teljes ülésén hozott határozatra, a fedett sportcsarnok ügye. Szendy polgármester a következőket mondja:

— A közelgő olimpiászra való tekintettel valóban égetően sürgős a sportcsarnok megvalósítása. A főváros a maga részéről már ki is jelölte a területet, ame-

készéggel a rendelkezésemre álló eszközökkel mindent el fogok követni, hogy végre megvalósuljon a Sportcsarnok. Várom a javaslatokat. A megfelelő javaslatok nélkül nem tudunk egy lépéssel sem tovább haladni. Tudni kell, hogy a szövetségek melyik megoldást találják a legmegfelelőbbnek. Az bizonyos, hogy meg fogjuk csinálni a Sportcsarnokot.

A sportember határozottságával mondja a szavakat Szendy Károly, Budapest első polgára. Minden szavában kiérezni a sport nagy szeretetét. Súlyos elfoglaltsága miatt már nem is sportolhat maga is, de megőrizte a sport iránti szimpátiát, s határozott nyilatkozata meg fogja nyugtatni a sporttársadalmat, hogy a fedett sportcsarnok megvalósulása nem álom többé...

Kiss Ervin.

Sportszövetségek és egyesületek üdvözlete kettős jubileumunkra:

MAGYAR ATLETIKAI SZÖVETSÉG:

Napokban szerettünk tudomást arról, hogy e hó végén ünnepli a Magyar Hétfő fennállásának 10. Lévai Jenő főszerkesztő úr pedig hírlapírói működésének 25 esztendő évfordulóját.

Vissza tekintve a jubileum elvezető évekre látjuk, hogy az ünneplő Magyar Hétfő mindenkor előkelő színvonalú, önzetlen és lelkes pártolója volt a magyar atlétikának.

Ugyancsak a magyar sportok és a magyar atlétika iránti szeretet és lelkesedés vezette negyedszázados újságírói működése alatt Lévai Jenő főszerkesztő úr tollát.

A Magyar Atlétikai Szövetség legnagyobb hálaival tekint vissza azokra a nagy és értékes szolgálatokra, amelyeket a lap és Lévai Jenő főszerkesztő úr ezen idők alatt a magyar atlétikáért tett és ezért hálás köszönetünknek innepélyes nyilvánítása mellett a lapnak további fejlődést és fellendülést, Lévai Jenő főszerkesztő úrnak pedig sok szerencsét és sikert kíván további pályájához.

Kiváló tisztelettel:

MAGYAR ATLETIKAI SZÖVETSÉG
Dr. Moldoványi István
ú. v. alelnök.

MAGYAR LABDARUGÓK SZÖVETSÉGE:

Mélyen tisztelt Főszerkesztő Úr! Szövetségünk országos elnökségének úgy a sajtát, mint pedig az egész magyar labdarugó sporttársadalom nevében őszinte szeretettel áthattott és tisztelet teljes üdvözléssel tolmácsoljuk kettős jubileumuk alkalmából.

A „Magyar Hétfő” a sportoknak, de különösen a labdarugásnak mindig igaz lelkes barátja és támogatója volt és nem kis mértékben volt előmozdítója sportunk fejlődésének és népszerűségének.

Főszerkesztő Úr pedig mint aktív sportember és szövetségi vezető kiváló irányítója, munkása volt a labdarugásnak és sportunk iránti nagy szeretetét mint újságíró is mindig a labdarugás ügyének szolgálatába állította. Engedje meg Főszerkesztő Úr, hogy szövetségünk hála jelű jubiláris plakettünket felajánlhassuk, kérve, hogy azt elfogadni kegyeskedjen.

A Mindenható áldását kérve további munkásságára, maradunk megkülönböztetett tisztelettel:

USETTY BELA országos elnök,
országygy. képviselő.

KENYERES ARPAD országos főtítkár.

MAGYAR ÚSZÓ SZÖVETSÉG:

„A Magyar Hétfő” alapításának 10 esztendő fordulóján a Magyar Úszó Szövetség hálásan megköszöni azt a fegyverbarátságot, amellyel a jubiláló lap mindenkor támogatta és szolgálta azokat a nemes eszményeket, amelyeknek a szolgálatába a Magyar Úszó Szövetség is minden erejét és képességét sorompóba állította.

Szerencsekívánataink bensőségét fokozza az a körülmény, hogy a lap fennállásának decenniuma összeesik főszerkesztőjének, Lévai Jenő úrnak 25 éves újságírói jubileumával. A szép évfordulón a Magyar Úszó Szövetség elnöksége, tisztikara és tanácsának, valamint az egész magyar úszógárdának jókívánatait tolmácsoljuk s kérjük, hogy tovább is azzal a lelkesedéssel, hozzáértéssel és kitartással szolgálja az önzetlen magyar törekvések ügyét, mint eddig tette.

Ez alkalommal hála jelűül Lévai Jenő főszerkesztő úrnak Komjádi-emlékplakettünk egy példányát nyújtjuk át.

Fogadja a tekintetes Szerkesztőség őszinte tiszteletünk nyilvánítását.

MÉRAI JÁNOS főtítkár

DR. BALOG LÁSZLÓ ügyv. alelnök.

MAGYAR VÍVÓ SZÖVETSÉG:

Mélyen tisztelt Főszerkesztő úr! Újságírói működésének 25 éves évfordulója alkalmával a magyar vívósport és annak és teljes elismerését fejezi ki azért az értékes munkásságért, melyet negyed évszázados tevékenysége alatt, az összes magyar sportokért és így a vívóért is kifejtett.

A Magyar Vívó Szövetség elnöksége teljes tudatában van azon értékeknek, amelyeket a magyar sajtó támogatása az olimpiai magyar vívósport részére mindenkor jelentett és a jövőben is jelenteni fog.

Eppen ezért kérjük a mélyen tisztelt Főszerkesztő urat, hogy azzal az odaadással, amivel a múltban a diadalmas magyar vívósport ügyét támogattál szíves volt, álljon továbbra is teljes fegyverzettel a magyar vívás rendelkezésére.

Miután nb. lapja, a „Magyar Hétfő”, most ünnepli fennállásának 10 éves évfordulóját, tisztelettel kérjük, hogy a Magyar Vívó Szövetség jókívánatait a lap részére is tolmácsolni sziveskedjék.

Engedje meg Főszerkesztő úr, hogy megemlékezésünk jelűül a „MVSz” plakettjét átnyújtjuk.

Kiváló tisztelettel:

Dr. vitéz Uhlyarik, főtítkár.

Filótas, ügyvezető elnök.

Professzionista Labdarugók Alsövetsége.

Mélyen tisztelt Főszerkesztő Úr! vezetésével szeretettel köszönti Nagyságodat Engedje meg, hogy újságírói pályájának 25 esztendő fordulóján mi is az ünneplők sorába álljunk és ezúton is őszinte jókívánatainkat tolmácsoljuk.

Az ember életében 25 esztendő igen nagy idő, de különösen egy újságíró életében, aki a megpróbáltatásokkal telj utolsó negyedszázadban annak esemény megpróbál-

tatása között teljesítette hivatását. Ennek a 25 évnek a világtörténelemben feljegyzett eseményeit éppen Főszerkesztő Úr írta meg a mostanában megjelent könyveiben és örömmel állapítjuk meg, hogy értékes munkájában újságírói működésének kezdetét a futballsporttal kapcsolatosan jelöli meg.

Örömmel és elégtétellel állapítjuk meg, hogy a futballsport egyik lelkes előharcosa jutott el újságírói és írói munkásságának 25 esztendő jubileumához, amelynek során egy pillanatra sem távolodott el a futballsport iránti szeretetétől.

A negyedszázados újságírói és lapszerkesztői munka alatt mindenkor a sport iránti rokonszenvű éreztük és a szerkesztésében megjelenő lap kritikáit éppen úgy értékesnek tartottuk, amikor dicsért, mint amikor a sportember szeretetéből fakadó őszinte kritikával kísérte a futballszövetség és egyesületeinek működését.

Amikor az egyetemes magyar sport érdekében kifejtett értékes munkásságát megköszönjük, engedje meg Főszerkesztő Úr, hogy halánk szerény jelűül szövetségünk plakettjét Önnek felajánlhassuk. Ez a szerény megemlékezés nemcsak az újságíróinak, hanem a futballsport egyik lelkes előharcosának is szól.

Amikor arra kérjük, hogy a sport iránti szeretetét és jóindulatát tartsa meg továbbra is, fogadja Főszerkesztő Úr őszinte nagyrabecsülésünk kifejezését és vagyunk sporttársi üdvözléssel

Mailinger Béla elnök.

Várkonyi Pál főtítkár n.

ERZSÉBETI TORNA CLUB

Igen tisztelt Főszerkesztő Úr! Főszerkesztő Úr 25 éves újságírói és nagyrabecsült lapjának tizéves jubileuma alkalmával az Erzsébeti Torna Club legőszintebb szerencsekívánatait tolmácsolom.

Főszerkesztő Úr mint sporthírlapíró kezdte meg sajtóbeli munkásságát és a sport iránti szeretete tükröződik vissza a Magyar Hétfő hasábjain. Mindenkor tárgyilagosan foglalkozik lapja a sporteseményekkel és az egyesültekkel, s ez ad nagy jelentőséget a Magyar Hétfő kitünő sportmellékletének.

Engedje meg Főszerkesztő Úr, hogy negyedszázados újságírói évfordulója alkalmából tiszteletünk jelűül felajánljuk az újságírói 25 éves jubileumát ünneplő egyesületünk jubiláris díszermét. Fogadja szerény kitüntetésünket nagyrabecsülésünk igazolásául.

Midőn ismételtelen nyilvánítottam az ETC jókívánatait vagyok mindenkor

teljes tisztelettel Jászonyi Ferenc ügyvezető elnök.

KECSKEMÉTI ATHLETIKAI CLUB

Szíveskedjenek megengedni, hogy a KAO nevében őszinte szívből üdvözlőjük a Magyar Hétfő fennállásának tizéves évfordulója alkalmával, mint az egyetemes magyar sportnak a lefolyt idő alatt mindig önzetlen és lelkes szószólóját.

Egyben kedves körelességünknek tartjuk, hogy Főszerkesztő Úr 25 éves hírlapírói működésének évfordulóján őszinte szívből köszöntjük és további eredményes működésére Isten áldását kérjük. Erre kötelez benünket nemcsak a magyar sport érdekében kifejtett odaadó tevékenysége, hanem az a kellemes régi kapcsolat, ami a KAC-ot Főszerkesztő Úr személyéhez fűzi.

Egyesületünk régi tagjai, (Gerő Miksa, Szeles Emil és számosan mások) kellemesen emlékeznek vissza a háború előtti időre, amikor Főszerkesztő Úr mint labdarugó versenyünknek pártatlan bírója, majd egyesületünknek budapesti képviselője, hasznos szolgálatokat tett nemcsak a KAC-nak, hanem a kecskeméti labdarugó sportnak is.

Sporttársi üdvözléssel:

Barcza József ügyvezető elnök.
Papp Lajos főtítkár.

MAGYAR TESTGYAKORLÓK KÖRE:

Igen tisztelt Főszerkesztő Úr! Őszinte örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy újságírói működése 25 éves jubileuma alkalmából egyesületünk összessége nevében További sok sikert kívánunk működéséhez és vagyunk nagyrabecsülésünk kifejezése mellett teljes tisztelettel:

Preismann Lajos elnök.
Dr. Kislvai István főtítkár.

ÚJPESTI TORNA EGYLET ÉS ÚJPEST F. C.:

Igen tisztelt Főszerkesztő Úr! Az UTE és az Újpest elnöksége a legnagyobb örömmel vett tudomást arról, hogy Nagyságod a napokban ünnepli meg újságírói működésének 25 esztendő jubileumát és ezzel az ünneplés fordulóval esik egybe a kitünően szerkesztett „Magyar Hétfő” 10 éves fennállása.

Méltóztassék megengedni, hogy a ragyogó tollú újságíró és a régivágási, igazi sportemberek legjavából való sporttársunk egy kiváló eseménytől mi is kivessük a magunk részét és Főszerkesztő Úr a legnagyobb szeretettel s tisztelettel köszönthessük. Kívánjuk, hogy még hosszú évtizedekig erőben, egészséggel szolgálhassa a szurkolókat és szerkesztői munkáját a magyar sporttársadalomnak.

Külön gratulálunk népszerű lapjának, valamint a „Magyar Hétfő” kitünő gárdájának és kérjük, hogy a sportok részére bőségesen megszabott kolonniar továbbra is azzal a nemes jóindulattal méltóztassék a magyar sportélet eseményeivel foglalkozni, mint amilyet b. lapjától minden vonatkozásban megszoktunk.

Magunkat ajánlv, vagyunk kitünő tisztelettel Kis Zoltán, ügyvezető elnök.
Langfelder Ferenc igazgató.

Minden lakásba

TUNGSTRAM
DUPLASPIRALLAMPÁT

A futballisták ranglistája

Amikor a rangszámok beszélnek, válogatnak, osztályoznak és hibákat, fogyatékosokat fedeznek fel a magyar futball életében

A legtöbb sportágban a tér- és időbeli eredmények alapján könnyen összeállítható a versenyzők ranglistája. A csapat teljesítményeknél már nehezebben lehet a játékosok rangsorát megállapítani. Különösen nehéz ez a futballnál, mert hiszen itt az egyes játékosok teljesítménye érvényesülése rendszerint társuk munkájával, leleményességével, észszerűségével van összefüggésben. Mint minden esztendőben, úgy ez alkalommal is a *Magyar Hétfő* összeállította a magyar futballisták rangsorát, amely a futballsport nagy népszerűségénél fogva különös érdeklődésre tarthat számot.

A ranglista játékosok szerinti összeállítása egyszerre mind a csapatok játékerőjének sorrendjét is adja. A játékosok osztályozásából megállapítható, hogy melyik csapatnak van a legerősebb védelme, fedezetsora, csatársora. Ez a ranglista az első ligának 144 játékosát öleli fel. Minthogy egy csapatban, minden helyen csak egy játékos szerepelhet, amint egy 50-60 főnyi tartalékgárda nem szerepel a ranglistán. Természetesen ez ősszel, sérülés vagy egyéb körülmények folytán egyáltalában nem, vagy keveset játszó játékosok között számos olyan van, akiket be kellene sorozni, sokszor igen előkelő helyre, a legjobb 12 játékos közé, azonban a csapatok játékerőjének könnyebb összehasonlíthatása céljából mellőztük a betegek és tartalékok osztályozását.

Az osztályozásnál, illetve a rangsor megállapításánál csak az utolsó hetek teljesítményeit vettük figyelembe és nem a játékosokban rejülő klasszist és ezzel magyarázható az, hogy

a legnagyobb magyar futballtehetség Sárosi György nem jutott az egyes rangszámhoz,

amikor más posztokon nálánál sokkal gyengébb játékosok elérték azt. Egyes posztokon olyan nagy a konkurencia, hogy a negyedik, ötödik helyezést elérni sokkal nehezebb volt, mint egyes posztokon a második, vagy harmadik helyet. Élénken bizonyítja ezt a balösszekötő és a balszélső helye, ahol Mester a szegediek és Steiner a kispesztiek játékosa, a harmadik helyen szerepelnek, míg a középcsatárok helyén,

olyan kiváló klasszisz, mint Teleki csak a harmadik helyre jutott.

Befolyásolta a ranglistát az is, hogy a játékosok közül többen vannak olyanok, akik nem a helyükön játszanak és így szokatlan helyen gyengébb értékelésben volt részüik.

amikor más posztokon nálánál sokkal gyengébb játékosok elérték azt. Egyes posztokon olyan nagy a konkurencia, hogy a negyedik, ötödik helyezést elérni sokkal nehezebb volt, mint egyes posztokon a második, vagy harmadik helyet. Élénken bizonyítja ezt a balösszekötő és a balszélső helye, ahol Mester a szegediek és Steiner a kispesztiek játékosa, a harmadik helyen szerepelnek, míg a középcsatárok helyén,

olyan kiváló klasszisz, mint Teleki csak a harmadik helyre jutott. Befolyásolta a ranglistát az is, hogy a játékosok közül többen vannak olyanok, akik nem a helyükön játszanak és így szokatlan helyen gyengébb értékelésben volt részüik.

12. SOMOGY

Bárdos (11), Miklósi (9), Fabók (12), Sipőcz (9), Boros (10), Miklósi (12), Galambos (12), Kuti (12), Hajszán (8), Velez (12), Sipos (11). Összesen . . . 118 pont

A rangsorból kitűnik a csapatok erős és gyenge pontja és csapatrésze

Erdekes eredményre jutunk, ha a megállapított rangsor szerint összeállítjuk a csapatsorokat. Ebből kitűnik, hogy az egyes csapatoknál hol vannak a feltűnő gyenge pontok. Az Újpest nagy ereje a fedezetsorban rejlik. Itt hatalmas plusz mutatkozik javára minden más csapattal szemben. A legerősebb védelme a Ferencvárosnak és a Hungáriának van,

azonban ez nem a két csapat háttérjének, hanem kapusainak köszönhető.

A középcsatások közül a Kispesztnek van a legjobb védelme. Míg a fedezetsorok között a Szeged van igen előkelő helyen. A csatársorok összehasonlításánál

az Újpest és a Ferencváros egyformán állnak.

A legjobb csatársora a Bocskainak van. A pontozás nagy meglepetés a Budai csatársorainak előkelő helyezése, amely rögtön a Bocskai után következik. Ennek azonban az a magyarázata, hogy az egyes posztokon a

Csapat	A védelem pontszáma	Fedezetsor		A csatársor	
		11 pont	21 pont	40 pont	40 pont
Ferencváros	8	11	21	40	38
Újpest	11	6	21	38	45
Hungária	11	10	27	45	45
Bocskai	11	16	18	64	64
Budai 11	25	20	19	74	74
Kispeszt	17	21	36	75	75
Szeged	24	17	34	76	76
III. ker.	24	21	31	89	89
Phöbus	26	25	38	96	96
Soroksár	24	30	42	98	98
Attila	24	26	48	96	96
Somogy	32	31	55	118	118

Az egyéni rangsor alapján összeállított legjobb válogatott csapat

Ha a rangsor meg van, nagyon könnyű a válogatás, természetesen csak akkor, ha az a cél, hogy minden helyre a legjobb játékos kerüljön. A válogatásnál azonban tudjuk, hogy nem mindenkor a két abszolút legjobb játékos kerül egymás mellé, — ami sok esetben helyes is, — mert hiszen különösen a szárnyaknál fontos az összehozhatóság kérdése is. A *Magyar Hétfő* pontozása alapján nagyszerűen sikerült válogatott összeállítást kapunk, amely minden szempontból kiállja a kritikát. Ugyancsak rendkívül erős a B. csapat összeállítása, amelynek csatársora egészen

elsőrangú: Röck, Vince, Sárosi, Jávor, P. Szabó összeállításánál még az összehozhatósági szempontok is érvényesülnek.

A NAGY CSAPAT

Háda—Vágó, Sternberg—Palotás, Szűcs, Szalai—Markos, Cseh, Avar, Toldi, Titkos.

A B. VALOGATOTT CSAPAT

Szabó—Korányi, Györi—Laki, Turai, Lázár—Röck, Vince, Sárosi, Jávor, P. Szabó.

A C. CSAPAT

Vági—Mándi, Biró—Magda, Somogyi, Dudás—Táncos, Stancsik, Teleki, Mester, Steiner.

Csapat	Kapus	jáv.	bháv.	fedezet	kfd.	bfd.	jsszló	jő.	kcsat.	bő.	balsz.
Újpest	6	4	1	4	1	2	7	6	1	2	5
Ferencváros	1	5	2	2	7	1	3	7	2	1	8
Hungária	2	3	3	5	2	3	8	1	12	5	1
Bocskai	4	1	6	1	11	4	1	2	3	6	6
Budai 11	8	12	5	3	12	5	2	3	6	4	4
Kispeszt	3	7	7	6	5	10	9	9	4	11	3
Szeged	5	10	9	7	3	7	5	5	11	3	10
III. Ker.	12	2	10	8	4	9	6	4	5	7	9
Phöbus	10	8	8	11	6	8	10	10	7	9	2
Soroksár	9	11	4	10	9	11	4	11	10	10	7
Attila	7	6	11	12	8	6	11	8	9	8	12
Somogy	11	9	12	9	10	12	12	12	8	12	11

A legveszedelmesebb jobboldala (nem csatársora) van a Bocskainak. A jobb háttérjéje Markos. Mind a három jobboldali játékos egyes minősítést kapott. Nem csoda így, hogy a Bocskai jobboldalán van az igazi nagy játékos. 1-es rangsorú játékos csak az első négy csapatban van. Ez így oszlik meg: Újpest 4, Bocskai 3, Ferencváros 2, Hungária 2. Az Újpestnél

és Ferencvárosnál 7-es szám a legnagyobb, ennél gyengébb játékos egyik csapatban sincs. Az Újpestben csak egy ilyen van, a Ferencvárosban kettő. A Bocskai csak a középfedezete miatt került hátrányos helyzetbe (11), mert egyébként 6-osnál rosszabb játékos nincs. A Hungáriánál akad egy leggyengébb „12” rangsorú és egy 8-as játékos is.

Kiss Tivadar

A magyar futballisták rangsora

KAPUSOK:

- 1. Háda (Ferencv.)
- 2. Szabó (Hungária)
- 3. Vági (Kispeszt)
- 4. Alberti (Bocskai)
- 5. Pálkás (Szeged)
- 6. Hóri (Újpest)
- 7. Barna (Attila)
- 8. Budai (Budai)
- 9. Kovács (Soroksár)
- 10. Juhász (Phöbus)
- 11. Bárdos (Somogy)
- 12. Völgy (III. ker.)

BALHATVEDEK:

- 1. Sternberg (Újpest)
- 2. Korányi (Ferencv.)
- 3. Biró (Hungária)
- 4. Dudás (Soroksár)
- 5. Fekete (Budai)
- 6. Janzsó (Bocskai)
- 7. Rozgonyi (Kispeszt)
- 8. Törös (Phöbus)
- 9. Sirdy (Szeged)
- 10. Tompa (III. ker.)
- 11. Sziklái (Attila)
- 12. Szilágyi (Somogy)

JOBBHATVEDEK:

- 1. Vágó (Bocskai)
- 2. Györi (III. ker.)
- 3. Mándi (Hungária)
- 4. Futó (Újpest)
- 5. Polgár (Ferencv.)
- 6. Kövögő (Attila)
- 7. Szemere (Kispeszt)
- 8. Weber (Phöbus)
- 9. Miklósi (Somogy)
- 10. Raffai (Szeged)
- 11. Vadász (Soroksár)
- 12. Szilágyi (Budai)

JOBB FEDEZETEK:

- 1. Palotás (Bocskai)
- 2. Laki (Ferencv.)
- 3. Magda (Budai)
- 4. Seres (Újpest)
- 5. Egri (Hungária)
- 6. Havas (Kispeszt)
- 7. Gyürös (Szeged)
- 8. Steiner (III. ker.)
- 9. Sipőcz (Somogy)
- 10. Szencs (Soroksár)
- 11. Szadovszki (Phöbus)
- 12. Sendula (Attila)

KÖZÉPFEDEZETEK:

- 1. Szűcs (Újpest)
- 2. Turai (Hungária)
- 3. Somogyi (Szeged)
- 4. Lutz (III. ker.)
- 5. Somlai (Kispeszt)
- 6. Sáros (Phöbus)
- 7. Mór (Ferencv.)
- 8. Budai (Attila)
- 9. Kurunczi (Soroksár)
- 10. Boros (Somogy)
- 11. Szaniszló (Bocskai)
- 12. Megyeri (Budai)

JOBB SZÉLSŐK:

- 1. Markos (Bocskai)
- 2. Röck (Budai)
- 3. Táncos (Ferencv.)
- 7. Tamási (Újpest)
- 8. Sas (Hungária)
- 9. Ujvári (Kispeszt)

A bajnoki sorrend kilencven százalékban igazolja a Magyar Hétfő ranglistáját

Ha fenti ranglista alapján összeállítjuk a csapatok erőssorrendjét, akkor érdekes módon csaknem teljes egészében megkapjuk a kialakult őszi bajnoki sorrendet. Első helyen Újpest áll 38 ponttal, míg a második helyen 40 ponttal a Ferencváros. A harmadik és negyedik helyen egyformán 45 ponttal szerepel a Hungária és a Bocskai. Az ötödik helyet a Budai foglalja el 64 ponttal, ami igazolja a Budai csapatnak őszi nagy teljesítményeit és azt az erőt, amely a csapatban feltalálható. A 74 ponttal szereplő Kispeszt, a 75 pontos Szeged és 76 pontos III. kerület bizonyítja a legjobban azt a kétségbevonhatatlan tényt, hogy ezek között a csapatok között csak árnyalati különbségek vannak.

A Phöbus 89 pontjával — nem érdemtelennül — előzi meg az Atillát és a Soroksárt, amely utóbbi kettőt csak két pont választja el egymástól. A Somogy 118 pontját és utolsó helyezését a bajnoki tabella és elért eredményei százszázalékosan alátámasztják.

1. ÚJPEST	38 pont
2. FERENCVÁROS	40 pont
3-4. HUNGÁRIA	45 pont
5-6. BOCSKAI	45 pont

Markos (1), Vince (2), Teleki (3), Nával (6), Hevesi (6). Összesen . . . 45 pont

5. BUDAI 11. Budai (8), Szilágyi (12), Fekete (5), Magda (3), Megyeri (12), Szustler (5), Röck (2), Stancsik (3), Héjas (6), Laki (4), Pozsonyi (4). Összesen . . . 64 pont

6. KISPEST Vági (3), Szemere (7), Rozgonyi (7), Havas (6), Somlai (5), Rátkai (10), Ujvári (9), Szabó (9), Nemes (4), Zalai (11), Steiner (3). Összesen . . . 74 pont

7. SZEGED Pálkás (5), Raffai (10), Strály (9), Gyürös (7), Somogyi (3), Bertók (7), Korányi (5), Bognár (5), Vastag (11), Mester (3), Tombác (10). Összesen . . . 75 pont

8. III. KERÜLET FC Váli (12), Györi (2), Tompa (10), Steiner (8), Lutz (4), Vig II. (9), Fenyvesi (6), Vig IV. (4), Sárvári (8), Kármán (7), Schwarz (9). Összesen . . . 76 pont

9. PHÖBUS Juhász (10), Wéber (8), Törös (8), Szadovszki (12), Sáros (6), Péter (8), Béki (10), Sírigan (10), Solti (7), Törös II. (9), P. Szabó (3). Összesen . . . 89 pont

10. SOROKSÁR Kovács (9), Vadász (11), Dudás (4), Szencs (10), Kurunczi (9), Magyar (11), Kelemen (4), Vig VI. (11), Zomonyi (10), Bihányi (10), Magyar II. (7). Összesen . . . 86 pont

11. ATILLA Barna (7), Kövögő (6), Sziklái (11), Sendula (12), Buzsai (8), Décsi (8), Szegő (11), Molnár (3), Egri (9), Csapó (8), Kiss (12). Összesen . . . 86 pont

BIZÁNC KÁVÉHÁZ

TERÉZ-KÖRUT 34.

Kolozsvári Balog Jancsi és zenekara külföldi körutja előtt 10 estén át vendégszerepel.

Délután: **BACHMANN SZALON-JAZZ** vezetős.

MEGNYILIK KEDDEN

Budapest egyik legszebb kávéháza, az új

Spolarich

Világvárosi stílus
Pompás kényelem
Szórakozás, zene
Tánc

RÁCZ BELA 12 tagú cigányzenekarával

Antók Feri énekel

A különteremben: délután és este tánc 5 órai tea

Gu'tenberg-jazz Eva Wiere

konkurrencia gyenge és így a Budai csapat szerencsés helyezésétől kitérő pozícióhoz jutott. Ez a számok játéka, mert hisz a kétségtelen, hogy az újpesti és ferencvárosi csatársor, ha egy-egy helyén a csatársor gyengébb játékost is visz magával, mindegyik erősebb csatárlánc a Budaié. Nézzük, mit mutatnak a számok:

Összecsapták a futballbírók és a drukkerok, eredmény: 6 gól, egy poton és egy lovagias ügy

A hivatalos futballmüsor vasárnap délutánra semmiféle futballmeccset nem jelzett. A csapatok messze idegenben rúgják és kapják a gólokat, a pályákra ráborult a tél komor sötétsége. A drukkerok lesik a külföldi híreket, a futballbírók a faul helyett a slágerdalok melódiáit füttylik. Az első unalmas, futballmentes vasárnap után, azonban a drukkerok elhatározták, hogy futballozni fognak. A bírót hívták ki, akikkel egész évben ügyes csatában állnak, de az összecsapás — sokszor csak a pályát elválasztó korlát miatt — eddig elmaradt. Most kedvező alkalom nyílt, hogy a zöld gyepen — jobban mondva az újpesti Stadion agyagján — gólokban töltsék ki bosszújukat az egész évben elmaradt 11-esek és meg nem adott gólok miatt.

A „Dumavár” — így nevezik az újpesti drukkertábor — a Bírókkal mérkőzött. A Jugoszláviából kiinduló magyarok javára 30 filléres belépődíjat szedtek. Még a játékosok is fizettek.

NÉMETH, A VIZIPÓLO GÓLREKORDERE FUTBAALDRESSZBEN

A Dumavár csapatában nagy várakozással néztek Németh-nek, a vízipólo válogatott csapat centerének játékára. A kitünő vízipólo most nem a center, hanem a centerhalf helyére állt.

A két csapat már farkasszemet néz egy-

mással. Goda, az UTE kondíció-trénera síp-jába fuj, a játékosok egymásnak rohannak. A labda céltalanul lebeg az úrban. Néha találkozik egy-egy játékosal. Abroy dr. nem tiszteli a szabályokat és kézzel-lábbal próbálja megszerezni a labdát. A Dumavár tiltakozik. Eredménytelenül. Goda szerint, a bírók tudják, hogy mit szabad és mit nem... A Dumavár a BT kapu elé kerül és Balázs gólt rúg.

EGY BÍRÓ POFONT KAP

Erre a bírót még erősebben kezdenek játszani. Támadnak. Dicki, az Újpest vezér-drukker a labdát már nem éri el, hát a csatárt rúgja el.

11-es! A Dumavár tiltakozik, Kléber bevágja. Eredmény 1:1. A következő pillanatban megismétlődik az előbbi jelenet és újabb 11-es és gól. Most már a bírót is urak a pályán. A „Dumavár” inkább — beszél mint játszik. Abroy mindenáron gólt akar rúgni. Már-már sikerül is, amikor Várkonyi, a Dumavár hátvédje a labda helyett a bíró lábcsőjét találja el. Az kapásból pofonvágyja.

Nagy izgalom. Valaki megjegyzi: — A BT törleszt valamit a sok sértésért. A verekedőt leküldik a pályáról. Arányi a pályára rohan. Lecsillapítja a kedélyeket. A játék folyik tovább. Két BT-gól ellenében csak Dumavár-gól esik. Végeredmény 4:2. Összeszámlájuk a bevételt. Eredmény: 50 pengő és egy pofon. Esetleg egy lovagias ügy.

VI. futam: 1. Lenke (Kovács II., 1½), 2. Enyém II. (Feiser, 4), 3. Félix (Jónás 4). F. m.: Vava, Ond, Revizionárius, Kriatica, Favorita, Hárpia. Tot.: 10:23, helyre 16, 26, olasz: 76.

VI/II. futam: 1. Mogul (Földi, 5), 2. Esély (Nteinitz, 16), 3. Glória (Raymer, 20). F. m.: Többsincs, Salvia, Dolly, Sára, Zórica, Nincs tovább, Vinkó, Arditti. Tot.: 10:97, helyre: 32, 67, 59, olasz: 165.

VII. futam: 1. Nagybánhegyes (Istók5), 2. Varázsló (Kovács István, 10), 3. Big Bill (Raymer, 3). F. m.: Fergeteg, Ujjé-ujjé, Dárius, Pengő (első, diszkvalifikálva), Gaszton, Alauda. Tot.: 10:43, helyre: 15, 22, 14, olasz: 96.

PHÖBUS—BUDAFOK 4:0 (1:0)

A Phöbus csapata vasárnap Budafokra rándult ki, hogy barátságos mérkőzést játszon a második liga vezető csapatával, a Budafokkal. A mérkőzés nagy Phöbus-főnyereményt hozt le. Az I. ligabeli csapat nem talált komoly ellenállásra a Budafok csapatában. A Phöbus az ősi formájában játszott, míg a Budafok messze elmaradt őszi teljesítményeitől.

A LILA KÖZÉP LEGYŐZTE UJPEST VÁROS CSAPATÁT

A Pamutpályán vasárnap délután az Újpest lilaközép mérkőzött Újpest város csapatával. Az első félidőben a városi csapat 2:0-ra vezetett, de aztán a második félidőben a lilaközép rákapcsolt és végül nem csak hogy kiegyenlített, hanem 3:2 arányban győzött is.

KELENFÖLD—FELTEN 1:0 (0:0) PTBSC—GRANIT 3:1

KELFOLDI megbízásból készpénzzel házhoz jövők férfi női ruhaneműkért, fehéreneműkért, cipőkért. Springer, Árpád-utca hat. (Szébeny-terénél.) Üzlet.

A kiadástíri felelős: DR. BALINT MOZES. Megjelenik minden hétfőn hajnalban. — Előfizetési ár: 6 pengő félévre, 10 pengő 1 évre.

NYOMATOTT A STADIUM SAJTOVALLALAI KÖRFORGÓGEPEIN, EPEST, VIII., JOZSEF-KÖRÖT 6.

Felolvasó elnöke: Györy Aladár.

LAPZÁRTA ELŐTT 10 PERCCSEL...

Leleplezzük a „nagy” riport születését és halálát. — Mi történik a szerkesztőségben, ha nincs első oldalas esemény? — Vajudik az egér és megszüli a hegyet

Riportot írok a riportról. Leleplezek és elárulok szerkesztőségi titkokat. Kiszolgáltatom magam az újságolvasónak. Elmondom, hogy születik a szenzáció. Meztelenül állítom a közönség elé az eseményt. Az olvasó előtt öltöztetem fel. A nagy sietségben természetesen előfordul, hogy az újságíró az esemény kabátjának második gombját, a harmadik lyukba gombolja be. Most egy ilyen tévesen gombolt kabátú riportot mondok el.

A riport születése

Az újságolvasók tömege hétfő reggelénként valami ilyent mond:

— En nem értem... Csak vasárnap van esemény? A hétfői lapok tele vannak szenzációval. Több olvasni való van bennük, mint a napilapokban csaknem egész héten... Máris megadom ennek a magyarázatát.

Szombaton déli 12 órakor teljes létszámban együtt van a hétfői lap szerkesztősége. Kezdődik a munka, a lapban megjelenő cikkek megbeszélése.

Szerkesztő: Miről írunk riportot az urak? A kérdés válasz nélkül marad. Néma csend. Szerkesztő: Egyenként válaszoljanak kérem, mert egyetlen szót sem értek...

A néma csend fokozódik. — A politikában lesz valami? — Nagyon érdekes interjú hozok. — Miniszterrel, vagy képviselővel? — Még nincs kezében az interjú, addig nem akarok ígérni, — hangzik a hírlapíró óvatos válasza.

— A rendőri riportertől mit kapok a lapba? — Kérde a szerkesztő. — Van egy riportom szerkesztő úr, komolyan mondom izgalmasabbat és érdekesebbet még nem olvasott. Falmi fogja a közönség. A kiadóhivatálnak is kellene szólni, hogy huszezerrel több lapot nyomjanak.

— Mi a riport? ... — Nem akarok előre beszélni róla, mert amilyen pechem van, elírják előlem a vasárnapi újságok.

— A törvényszéki rovatvezető mit ad? — Remeket... Biztos vagyok benne, hogy az első oldalra kerül...

— Amint így végighallgatom az urakat, — mondja a szerkesztő — eddig három első oldalunk van... A színházaknál van valami?

— Ma este kapom meg az információkat a riportomhoz. Nagyon érdekes lesz... Ha valaki, idegen hallja a bejelentéseket, szentül meg van győződve arról, hogy hétfőn az esztendő legérdekesebb tudósításait olvashatja a reggeli mellett.

A szerkesztőségi altiszt kopog be. — Főszerkesztő úrral akar beszélni egy férfi. Azt mondja, hogy valami nagy panamát fog leleplezni.

A szerkesztőség tagjai magukra maradnak. Egyszerre beszél valamennyi.

— Egy sorom sincs... Miről írjak?... Holnap botrány lesz... Meg kell örülni, hogy egy milliós városban semmi sem történik...

A főszerkesztő visszatérése vet véget a kétségbeesett vitának.

— Aztért, mert türelemmel végighallgattam előbb az urakat, ne higgyék, hogy nem tudom: egyetlen soruk sincs.

A hírlapírók tiltakozás nélkül belenyugoznak a megállapításba. Utána azután a szerkesztő egymástán adja ki az utasítást, hogy ki, miről írjon. Így szokott ez lenni minden héten...

Huszonnégy órával később.

Vasárnap déli 12 óra.

Egymásután jelentkeznek a lap munkatársai. Csak hárman hiányoznak: a politikai, a rendőri riport és a törvényszéki tudósító. Akiknek, az első oldalt kellene írni. A többiek, az íróképekre hajolva dolgoznak. A szerkesztő idegesen szívja cigarettáit.

— Már megint nincs esemény, — mondja a titkárnak. — Kérdezzék csak meg kérem a sportosoktól, van-e valami nagyobb mérkőzés. Legfeljebb abból adunk első oldalt.

Délután 3 óra. A szerkesztő ha lemérné idegességét, baj lenne.

4 óra. A törvényszéki tudósító lélekszakadva érkezik.

— Borzasztó mi történt... A ma reggeli lapok megírták a riportomat...

5 óra. A rendőri riport rohan be.

— Több érdekes dolog van... Tessék megmondani szerkesztő úr, melyiket dolgozzam ki első oldalra...

— Ha ezzel jön, hogy több van, akkor egyik sem érdekes. Tízoros híreket írjon belőlük.

Tíz perccel később. A politikai rovatvezető nyitja ki csendben az ajtót.

— Leégtem... Külpolitikai szituációban változás van. Senki sem akar beszélni...

A szerkesztő idegcsillapítót vesz be. Műlnak az órák, rohan az idő és a „nagy riport” nem akar megszületni. Nincs első oldal. Külföldön sem történt semmi. Iróasztalánál várja a megváltást. Már ki sem megy

a szerkesztőségi szobákba megkérdezni: mi újság?

Tizenegy óráig lehet riportot leadni. Most háromnegyed tizenegy. Az első oldal még mindig üres. Az újságírókra is átragad a szerkesztő idegessége. Szüntelenül telefonálnak a város minden részébe. Mindenhol egyforma a válasz.

— Nincs semmi újság! ...

Még tíz perc hiányzik a lap zártához. Másodpercenként nézi mindenki az óráját. A rendőri riport a tűzoltókát hívja.

— A Lajos-utca 63-hoz hívtak bennünket, — válaszolják a tűzoltók. — Villamos alá került egy idősebb elegáns nő. A mentők is kivonultak...

— Halló mentők... kit gázolt el a villamos a Lajos-utcában?

— Nem tudjuk... Amikor kiértünk a nő már meghalt...

Kilenc perc idő van még a riport kidolgozására. A rendőri rovatvezető jelentkezik a lapnál.

— Főszerkesztő úr... első oldal... a Lajos-utcában halálra gázolt a villamos egy elegáns nőt... Még nem tudom, hogy kit...

Most kezdődik csak azután az igazi hadd el hadd. A riport munkához lát:

— Halló Lukács-fürdő? Nem onnan jött ki a furdóból az az idősebb hölgy, akit elgázolt a villamos a ház előtt? ...

— Tessék várni. Megkérdelem a kabinost...

Ismét eltelt egy perc.

— Bejárt vendég volt, vagy bentlakó? — Kérde a fürdő telefonosa.

Nincs idő a magyarázatokra.

— III. kerületi kapitányság? ...

— Gál József főtörzsrőmester parancsára.

— Kit gázolt el a Lajos-utcában a villamos?

— Még nem tudjuk. Eddig nem jött be az intézkedő rendőr... De annyit hallottam, hogy egy tábornok feleségét...

Órára nézek. Hat percem van még a riport kidolgozására. Közben hívnak a másik fülkében lévő telefonhoz.

— Mi van a riporttal? — Kérde a szerkesztő. — Ót perc múlva lapzártta... Kit gázoltak el? ...

— Egy tábornok feleségét... Tovább dolgozok...

A telefonutadkozót hívom fel.

— A Lajos-utca 63-ban kinek van telefonja, — kérdelem.

Egy ügyvéd szobalánya jelentkezett a tudakozó által megadott számon.

— Mondja lelkem, nem tudja kit gázolt el maguk előtt a villamos? ...

— Jaj nem is tudtam erről... Jó, hogy tetszett szólni, majd megnézem. Ilyent még úgy sem láttam.

A vonalat szétkapcsolja a szobalány. Letette a kagylót. Leszaladt az utcára megnézni a gázolást.

Négy perc múlva tíz óra. Ismét felhívom a harmadik kerületi kapitányságot.

— Még nem jött be a rendőr... — válaszolják.

— Nincs ott a közelben valami katonai épület? — Kérdelem.

— De igen a 69-ben, az üdülő... Ennek a telefonját tárcsázom.

— Tudnak kérem a 63. számú ház előtti gázolásról?

— Igen...

— Ki volt az a hölgy?

— Tábornok özvegye...

— Hogy hívják?

— Rögön megnézem a bejelentőkönyvben. Tegnap óta van nálunk...

Még 3 perc időm van a diktálásra.

— Nem tudom megmondani a hölgy nevét...

— Miért? ... — Kérdelem kétségbeesetten.

— Mert amikor beírták a nevét, eltörölték a tinta...

— A keresznevét, vagy a lánynevét sem lehetett megállapítani?

— De igen... valami Ottóné... Bauer, vagy Banner, talán Bayer... A lánykori neve Csáky Ilona grófnő...

— Köszönöm...

Két perc időm maradt még.

Sorban hívom fel a telefonkönyvben található Csáky grófokat. Azt hiszem ötven voltak. Egyik sem jelentkezett. Türelmetlenségemben talán nem vártam meg, amíg felveszik a kagylót. A városparancsnokságnál érdeklődtem: ismernek-e Bauer Ottó tábornokot. A nyilvántartásban ilyen nevű magasrangú katonatiszt nem szerepelt. Nincs több idő a nyomozásra. Felhívom a lapot, gyorsírók kérek.

Fél óra múlva fúrge rikkancsok kiáltották az utcán:

„Bauer tábornok özvegyét, Csáky Ilona grófnőt halálra gázolta egy villamos”.

A lap megjelenése után két órával derült csak ki, hogy a tragikus sorsú asszony Benz Ottó tábornok özvegye volt.

Igy készül el egy riport, ennyi izgalmat takar és idéz elő, amíg első oldalas szenzáció lesz, amelyet hétfőn reggel haboskává kellett, kényelmes kávéházi bőrfőtőjében, vagy bársonyszékben olvas a közönség.

H. T.

Meglepetés a vasárnapi gyorskorcsolyázó versenyen

RÉSZLETES EREDMÉNYEK:
Szeniorszámok. 500 m: 1. Wintner 46.7 mp. 2. Lindner Ernő 47.4 mp. 3. Kimmerling 47.5 mp. 4. Bogschütz 48.6 mp.
1500 m: 1. Lindner Ernő 2:36.6 p. 2. Hidvégi 2:36.7 p. 3. Wintner 2:38.1 p. 4. Bogschütz 2:39.1 p.
Juniorszámok. 500 m: 1. Lantos 50.2 mp. 2. Osterer 52.5 mp. 3. Gömöröy 53.5 mp. 4. Olasz 53.8 mp. 5. Nagy 54.3 mp.
1500 m: 1. Lantos 2:54.1 p. 2. Olasz 2:55.4 p. 3. Hódy 2:57.3 p. 4. Osterer 2:58.2 p.

A mai ügétőversenyek eredménye

I. futam: 1. Mimi (Raymer 4/10 reá); 2. Happy end (Benkő, 4); 3. Sáriasszony (Marszár F., 4). F. m.: Bakafántos. Tot.: 10:10, olasz: 23.
II. futam: 1. Iona (Kovács II., 3); 2. Odább (Zwillinger, 6); 3. Csákány (Siró, 10). F. m.: Pusztaberény, Prókátor, Pezsgő, Junák, Galli Curci, Tigris, Ráma, Estike. Tot.: 10:41, helyre: 16, 18, 40; olasz: 56.
III. futam: 1. Csalán (Steiner, fogadások nélkül); 2. Turány (Feiser, pari); 3. Ida (Zwillinger, 1¼); 4. Ophidia (Raymer, 5) F. m.: Irénke, Párizs, Kolozsvár, Minor, Bohumila. Tot.: 10:27; helyre: 12, 12, 11, 12; olasz: 31.
IV. futam: 1. Ingeborg Raymer, 2); 2. Brutus (Feiser, 3); 3. Tallér (Zwillinger 5). F. m.: Sacy, Oline, Hadúr, Marokkó, Phillip Morris, Ibrány. Tot.: 10:30; helyre: 12, 14, 17; olasz 41.
V. futam: 1. Magvas (Zwillinger 8/10 reá), 2. Molinári (Marschall, 1¼), 3. Engelbert (Feiser, 3). F. m. Gyöző, Mimike, Monte Christo, Nevada. Tot.: 10: 23; helyre: 12, 11, 13; olasz: 36.

Most jelent meg!

Lévai Jenő:

„ÉHSÉG, PANAMA, HINTERLAND“

E könyv kritikáját mai számunkban olvashatja!

(Három kötetben 600 oldal)

Ára: **4.80 P**

Előző kötetek:

Lévai Jenő: „Éhség, árulás, rzemysl” V. kiadás, (360 oldal, 100 eredeti kép) ára: P 2.90

Lévai Jenő: „Éhség, forradalom, Szibéria” III. kiadás (két kötetben, 500 oldal 100 kép) ára: P 3.00